

กรมการปกครอง

ที่ พม 0505/ 00๒๖

สวค. ๒/๑๑
รับที่ ๕๒๐๕/
๗-๓๕

191
112

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

1034 ถนนกรุงเกษม แขวงมหานาค

เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพฯ 10100

4 มกราคม 2551

เรื่อง การนำเสนอวาระเพื่อเด็กและเยาวชน ปี 2551 ต่อคณะรัฐมนตรี

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0506/21238 ลงวันที่ 13 พฤศจิกายน 2550

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. เอกสาร ร่าง “วาระเพื่อเด็กและเยาวชน 2551” จำนวน 70 ฉบับ

2. Checklist การเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี จำนวน 1 ฉบับ

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี แจ้งว่า ได้นำเสนอคณะรัฐมนตรีทราบผลการดำเนินงานวาระเพื่อเด็กและเยาวชน ปี 2550 เป็นข้อมูล เมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายน 2550 นั้น

เพื่อให้การจัดทำวาระเพื่อเด็กและเยาวชนเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ ซึ่งมีรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (นายไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม) เป็นประธาน ได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำวาระเพื่อเด็กและเยาวชน โดยมี นายยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์ เป็นประธาน เพื่อเป็นกลไกในการส่งเสริมให้มีการจัดทำวาระเด็กและเยาวชน ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้มีการประชุมและประสานความร่วมมือกับเครือข่ายเด็กและเยาวชน และผู้ทำงานด้านเด็กและเยาวชน ทั้งในส่วนกลางและภูมิภาค จัดเวทีระดมความคิดเพื่อเสนอเป็นประเด็นวาระเพื่อเด็กและเยาวชน ปี 2551 เช่น สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย สภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร สถานักเรียน รวมทั้งกลุ่มเด็กและเยาวชนทั่วไปจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการเสริมสร้างสุขภาพ และจากการระดมความคิดดังกล่าวสรุปผลได้ว่า ประเด็นวาระเพื่อเด็กและเยาวชน ปี 2551 ควรใช้ประเด็น 5 ด้าน เช่นเดียวกับปี 2550 เนื่องจากเป็นประเด็นนโยบายหลักสำคัญที่มีผลต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรมอื่น ๆ ของเด็กและเยาวชน ทั้งนี้ในแต่ละประเด็นได้มีข้อเสนอที่ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ มาตรการ/แนวทาง ที่ก้าวหน้าและต่างจาก ปี 2550 อย่างชัดเจนดังนี้

/1. ส่งเสริม...

1. ส่งเสริมกิจกรรมสร้างสรรค์สำหรับเด็กและเยาวชนทั้งในและนอกระบบการศึกษา เพื่อส่งเสริมศักยภาพของเด็กและเยาวชนที่หลากหลายทำให้เกิดคุณลักษณะที่ดี ตลอดจนมีส่วนร่วมชุมชนในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาสังคม โดยรัฐบาลจะจัดให้มีกิจกรรมสร้างสรรค์ที่เด็กและเยาวชนคิด วางแผน ดำเนินการเองอย่างต่อเนื่อง และสร้างกลไกที่เอื้ออำนวยต่อการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนอันประกอบด้วย ระบบที่ปรึกษา ระบบการจัดสรรทรัพยากร ระบบการเชื่อมประสาน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และพัฒนาผู้ทำงานด้านเด็กและเยาวชนในทุกท้องถิ่น

2. ส่งเสริมสถาบันครอบครัว เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมและการเรียนรู้ของครอบครัวในทุกภาคส่วนของสังคม โดยรัฐบาลกำหนดให้หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สร้างการเรียนรู้และการทำกิจกรรมร่วมกันของครอบครัวภายในหน่วยงาน และจัดให้มีสมาชิกครอบครัวระดับจังหวัด ระดับภาค และระดับชาติ ที่เน้นให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของครอบครัวหรือภาคีทำงานด้านครอบครัว จนสามารถเกิดข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมครอบครัวในระดับท้องถิ่น ระดับจังหวัด และระดับชาติ

3. ส่งเสริมสื่อเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้สำหรับเด็ก เยาวชน และครอบครัว เพื่อให้เกิดรายการโทรทัศน์เพื่อส่งเสริมการศึกษาและการเรียนรู้สำหรับเด็ก เยาวชนและครอบครัว โดยรัฐบาลจะประสานร่วมกับรัฐวิสาหกิจในการดำเนินการพิจารณาหาแนวทางในการสนับสนุนรายการเพื่อส่งเสริมการศึกษาและการเรียนรู้สำหรับเด็ก เยาวชนและครอบครัว และดำเนินการจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการให้เกิดการพัฒนาบริหารจัดการระดับความเหมาะสมของรายการโทรทัศน์อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งให้มีการจัดทำมาตรการทางภาษีในการส่งเสริมการประกอบการด้านสื่อเพื่อส่งเสริมการศึกษาและการเรียนรู้สำหรับเด็ก เยาวชนและครอบครัว นอกจากนี้ รัฐบาลจะสนับสนุนให้มีระบบการส่งเสริมการลงทุนให้กับร้านเกมคาเฟ่ และร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ที่ปลอดภัยและสร้างสรรค์

4. จังหวัดนำอยู่สำหรับเด็กและเยาวชน เพื่อส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดีและปลอดภัย โดยรัฐบาลจะส่งเสริมให้เกิดจังหวัดต้นแบบอย่างน้อยภาคละ 1 จังหวัด ที่มุ่งเน้นการลดปัญหาปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาวะ มีการส่งเสริมการเรียนรู้ การส่งเสริมพื้นที่สร้างสรรค์และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนในกิจกรรมต่าง ๆ ให้เต็มตามศักยภาพ

5. ส่งเสริมการพัฒนาเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพ เพื่อให้เด็กปฐมวัย ซึ่งเป็นช่วงที่มีโอกาสสำคัญในการเรียนรู้ด้านเชาว์ปัญญา และความฉลาดทางอารมณ์ได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ โดยรัฐบาลจะประสานบูรณาการการดำเนินงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีมาตรฐานและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอสู่การประชุมพิจารณาของคณะรัฐมนตรีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายพลเดช ปิ่นประทีป)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ รักษาการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก
เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ
โทร./โทรสาร 0 2651 6524 , 0 2651 7788

เรียน คสช.

โปรดเกล้าฯ ลงนาม วันที่

8 มค. 51

(นายไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม)

รองนายกรัฐมนตรี

- 4 ส.ค. 2551

เอกสารหมายเลข 1

[illegible]

การเปลี่ยนแปลง 2550... ใครว่าเกินกว่า

วาระเพื่อเด็กและเยาวชน 2550...
ใครว่าเกียร์ว่าง

วาระเพื่อเด็กและเยาวชน 2550...
ใครว่าเกียร์ว่าง

บันทึกผลงานและความก้าวหน้าการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์
ตามวาระเพื่อเด็กและเยาวชนปี 2550

วาระเพื่อเด็กและเยาวชน 2550... ใครว่าเกียร์ว่าง

เลขมาตรฐานสากล ISBN 978-974-09-3-X

พิมพ์ครั้งแรก ตุลาคม 2550

จำนวน 3,000 เล่ม

สำรวจเส้นทางโดย

คณะกรรมการประสานงานขับเคลื่อนวาระเพื่อเด็กและเยาวชน

อำนวยการเดินทางโดย

สำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน

ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ (สท.)

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงมหาดไทย

กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงศึกษาธิการ

สถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี กระทรวงสาธารณสุข

สนับสนุนเชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่นโดย

แผนงานสุขภาพเด็กและเยาวชน

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

สนับสนุนพลังงาน พลังใจ และร่วมเดินทางโดย

ภาคีเครือข่ายด้านเด็กเยาวชนและครอบครัวทั่วประเทศ

บอกกล่าว

หนังสือเล่มนี้เป็นการบันทึกเรื่องราวการขับเคลื่อนงานวาระเพื่อเด็กและเยาวชน ปี 2550 ตามที่ พลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรีได้ประกาศหลังจากการประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 9 มกราคม 2550 โดยมีกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นเจ้าภาพ ประสานการทำงานร่วมกับ 4 กระทรวงหลักด้านสังคมได้แก่ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงสาธารณสุข ดำเนินการวาระเพื่อเด็กและเยาวชนให้บรรลุเป้าหมาย

แม้จะเป็นก้าวแรกแต่ก็เป็นก้าวสำคัญที่ฉายให้เห็นภาพของการบูรณาการงานด้านเด็กและเยาวชนทั้งในระดับนโยบายและพื้นที่ กลไกการทำงานที่สนับสนุนและประสานความร่วมมือกับภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน องค์กรธุรกิจ องค์กรท้องถิ่น ภาคประชาชน ชุมชนและประชาสังคม จากพลังของการร่วมแรงร่วมใจนี้เองจึงเกิดกรณีตัวอย่างของความสำเร็จที่ถูกบันทึกและจารึกระหว่างเส้นทางของการขับเคลื่อนอยู่เป็นระยะ

จากจุดเริ่มต้นในวันเด็กแห่งชาติเมื่อเดือนมกราคมสู่โค้งสุดท้ายของปี 2550 ในวันเยาวชนแห่งชาติ เดือนกันยายนนี้จึงเป็นโอกาสดีที่เหล่าวมลมิตร และผู้ร่วมเดินทางบนถนน 5 สาย ได้มีโอกาสแวะพักและชักชวนหันกลับไปดู รอยทางที่ผ่านมา อีกทั้งร่วมกันเก็บเกี่ยวร้อยเรียงความสำเร็จและประสบการณ์ ที่เกิดขึ้นเป็นเชื้อเพลิงและเติมพลังเพื่อการเดินทางในก้าวต่อไปสู่จุดหมาย ปลายทางตามที่ตั้งใจ

คณะกรรมการประสานงานขับเคลื่อนวาระเพื่อเด็กและเยาวชน

สารบัญ

บทที่ 1 ความเป็นมา แนวคิดเริ่มต้น สู่การประกาศวาระเพื่อเด็กและเยาวชน	6
บทที่ 2 เข้าเกียร์เดินหน้า สร้างกลไกการประสานงานระดับยุทธศาสตร์และระดับปฏิบัติการ	18
บทที่ 3 ช้าเร็วไม่ว่า เรากลับที่จะไป กระบวนการขับเคลื่อนงานบนเส้นทาง 5 วาระ	26
บทที่ 4 ชมนกชมไม้ แวะพักระหว่างทาง ประมวลภาพความสำเร็จ	72
บทที่ 5 เหลียวหลังแลหน้า วาระเพื่อเด็กและเยาวชน สรุปบทเรียน ...และก้าวต่อไป	92
ภาคผนวก	99

ความเป็นมา

ความเป็นมา

แนวคิดเริ่มต้น สู่การประกาศวาระเพื่อเด็กและเยาวชน

จากแนวคิดเริ่มต้นของการขับเคลื่อนวาระเด็กและเยาวชนถูกจุดประกายขึ้นเมื่อปลายปี 2549 หลังจากจัดงานมหกรรม 60 ปี 60 ล้านความดี เริ่มที่เด็กและเยาวชน (Young Expo 2006) เครือข่ายที่ทำงานด้านเด็กและเยาวชน คิดร่วมกันว่าวันเด็กนั้นมีทุกปี แต่ไม่เคยมีงานที่เด็กได้มีส่วนร่วมคิด ทำอย่างจริงจัง รัฐบาลมักมีคำขวัญวันเด็กแต่ไม่มีการขับเคลื่อนงานเพื่อเด็กอย่างจริงจัง มาจนถึงต้นปี 2550 จึงมีความพยายามที่จะจัดเวทีสร้างสรรค์เพื่อให้เด็กได้มีส่วนร่วม พร้อมทั้งเสนอวาระเด็กและเยาวชนให้นายกรัฐมนตรี

ย้อนกลับไปเมื่อวันที่ 9 มกราคม 2550 ในการประชุมคณะรัฐมนตรี (ครม.) มีกลุ่มพลังเยาวชน 3 กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มเครือข่ายสื่อเพื่อเด็ก เครือข่ายพ่อแม่ผู้ปกครอง และเครือข่ายเยาวชน Young Expo กว่า 100 คน เดินทางมายังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี (สลค.) ทำเนียบรัฐบาล เพื่อยื่น

หนังสือเสนอ กรม.ในการจัดทำวาระแห่งชาติเพื่อเด็ก เยาวชนและครอบครัว
ให้พิจารณา เพื่อเป็นของขวัญวันเด็กแห่งชาติ

โดยหนังสือระบุว่า ปัญหาของเด็ก เยาวชน และครอบครัวเป็นปัญหา
วิกฤติ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ซึ่งมีสาเหตุมาจากสื่อในสังคมไทยนำเสนอแต่
เนื้อหาเรื่องเพศ สนับสนุนให้ใช้ความรุนแรง ค่านิยมฟุ้งเฟ้อ ทำให้เด็ก
เยาวชน และครอบครัวเลียนแบบพฤติกรรมไม่เหมาะสม นอกจากนี้เด็ก
เยาวชน ยังขาดโอกาสในการสร้างสรรค์กิจกรรม ที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง
และสังคม จึงทำให้เยาวชนส่วนใหญ่ใช้เวลาว่างไม่เป็นประโยชน์ อีกทั้งยัง
ไม่มีการสนับสนุนให้ครอบครัวมีความเข้มแข็งจนเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน

จึงขอให้รัฐบาลเร่งจัดทำปัญหาดังกล่าวให้เป็นวาระแห่งชาติด้วยการ
สนับสนุนให้เกิดกองทุนสื่อสร้างสรรค์ เพื่อทำให้เกิดกลไกในการพัฒนาสื่อที่มี
คุณภาพ อีกทั้งสนับสนุนให้เกิดกลไกในการทำกิจกรรมสร้างสรรค์สังคมของ
เด็กและเยาวชน เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้แสดงออกในทางสร้างสรรค์นำไปสู่
การพัฒนาสังคม และสนับสนุนให้เกิดความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว
โดยควรสร้างพื้นที่ในการเรียนรู้ ร่วมกันของครอบครัวให้เกิดขึ้นในชุมชน

ในโอกาสนั้น นายไพฑูลย์ วัฒนศิริธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้เป็นตัวแทนคณะรัฐมนตรีลง
มารับหนังสือด้วยตัวเอง โดยกล่าวว่า ปัญหาที่เกี่ยวกับเด็กและเยาวชนถือ
เป็นปัญหาที่ต้องแก้ไข โดยเรื่องที่น่าเสนอนี้ถือเป็นเรื่องดี ซึ่งภาครัฐ
กระทรวงต่างๆ และรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องก็พยายามร่วมมือ แต่ทั้งนี้การสร้าง
สื่อสร้างสรรค์ จำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกภาคส่วนทั้งภาคประชาชน ภาคประชาสังคม
จะต้องให้ความร่วมมือกัน

ในการประชุม ครม.วันเดียวกันนั้น กระทรวงศึกษาธิการ ได้นำเยาวชน 10 คน ที่กระทรวงศึกษาธิการ ได้คัดเลือกมาจากโครงการต่างๆ อาทิ เยาวชนจากจังหวัดภาคใต้ นักเรียนที่เรียนเก่งจากสายวิทยาศาสตร์ สายศิลป์ เด็กด้อยโอกาส เด็กพิการทางการได้ยิน เด็กพิการจากการมองเห็น และ เยาวชนจากโครงการ 60 ปี 60 ล้านความดี เพื่อในหลวง เข้าสังเกตการณ์ การประชุม ครม.ด้วย

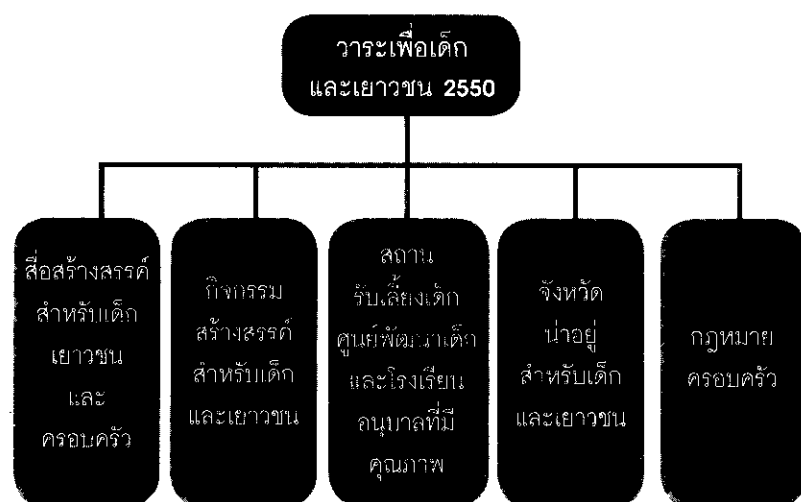
พลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แถลงภายหลังการประชุม ครม. ว่า การประชุมครั้งนี้ มีเด็กและเยาวชนจากทุกภาคเข้าร่วมในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งถือว่าเป็นโอกาสที่ดีสำหรับเด็กและเยาวชนเหล่านี้ที่ได้มาเห็น การประชุมของผู้บริหารประเทศระดับสูง

สำหรับวันเด็กในปี 2550 คำขวัญวันเด็กที่รัฐบาลมอบให้คือ “คุณธรรม นำใจ ไขชีวิตพอเพียง หลีกเลียงอบายมุข” พร้อมกับกล่าวว่า ปี 2550 เป็น วาระเพื่อเด็กและเยาวชน ที่ประชุม ครม. ได้หารือโดยมีความหวังจะให้เด็กที่เป็นอนาคตของประเทศเติบโตคู่คุณธรรมคู่กับความรู้และอยู่อย่างพอเพียง นำพาสังคมไปสู่สังคมที่สงบสุข โดยวาระที่สำคัญประกอบด้วย 5 เรื่องคือ 1.สื่อสร้างสรรค์สำหรับเด็กเยาวชนและครอบครัว ซึ่งเป็นข้อเสนอแนะจาก เยาวชนเอง รัฐบาลจึงได้กำหนดที่จะจัดตั้งกองทุนสื่อเพื่อเด็กเยาวชนและ ครอบครัวขึ้น เพื่อสนับสนุนการผลิตสื่อที่มีคุณภาพและจัดให้มีสถานีวิทย์ โทรทัศน์ของรัฐบาลเพื่อเด็กเยาวชน และครอบครัว ไว้เป็นต้นแบบ ส่วนวาระที่ 2 คือ กิจกรรมสร้างสรรค์สำหรับเด็กและเยาวชนเพื่อส่งเสริมความสามารถ ของเด็กและเยาวชนที่หลากหลายให้ตระหนักในคุณค่าของตัวเอง และให้ เยาวชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาและแก้ปัญหาสังคม วาระที่ 3 เรื่องของสถาน รับเลี้ยงเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กและโรงเรียนอนุบาล ที่มีคุณภาพ เพื่อให้เด็ก

ปฐมวัยได้มีโอกาสเรียนรู้ทางด้านชาวปัญญาและความฉลาดทางอารมณ์ที่จะมีการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ อย่างแรกคือการพัฒนาพี่เลี้ยงเด็กและผู้ดูแลเด็ก ครูอนุบาลให้มีคุณวุฒิมีความสามารถเต็มที่ควบคู่กับการให้ความรู้ สร้างความร่วมมือกับผู้ปกครอง นั้นเป็นแนวทางที่รัฐบาลได้กำหนด วาระที่ 4 จังหวัดนำอยู่ เพื่อให้ทุกจังหวัดได้บูรณาการทุกภาคส่วนมาร่วมกันสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีปลอดภัยมอบให้กับเด็กและเยาวชน เป็นสิ่งที่เด็กและเยาวชนขอร้องมา และวาระที่ 5 กฎหมายครอบครัว เป็นหลักประกันขั้นพื้นฐานว่าครอบครัวจะเป็นสถาบันที่สำคัญในการอบรมเลี้ยงดูพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เติบโตอย่างมีความสุข

โดย ครม. มีมติมอบหมายให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นเจ้าภาพร่วมกับ 4 กระทรวงหลักด้านสังคม ได้แก่ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงสาธารณสุข ดำเนินการวาระเพื่อเด็กและเยาวชนให้บรรลุเป้าหมายตามที่เยาวชนได้เสนอไว้

วาระเพื่อเด็กและเยาวชน ปี 2550 จึงถือเป็นของขวัญวันเด็กที่แตกต่างไปจากทุกปี ทำให้วันเด็กเป็นมากกว่าเพียงแค่ “สัญลักษณ์” ว่าผู้ใหญ่คิดถึงเด็ก และจัดงานให้เด็กได้มีความสุขสนุกสนาน แต่เป็นการให้คำมั่นสัญญา และยืนยันความตั้งใจของทุกฝ่าย ที่จะร่วมมือกันผลักดันและสร้างสรรค์สิ่งดีให้เกิดขึ้น

วาระเพื่อเด็กและเยาวชน ปี 2550... มิติหนึ่งของการพัฒนา

สภาพการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยใน ระยะที่ผ่านมาทั้งในด้านโครงสร้างและระบบเศรษฐกิจแบบเปิด การปรับ เปลี่ยนของสังคมต่อกระแสโลกาภิวัตน์และความเจริญก้าวหน้าทาง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่รวดเร็ว ได้ส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ และแบบแผนการดำเนินชีวิตของครอบครัวไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำ หน้าที่ของครอบครัวในการผลิตสมาชิกใหม่ให้กับสังคมและการอบรมเลี้ยงดู ให้เติบโตเป็นสมาชิกที่ดีมีคุณภาพของสังคมนับวันจะลดลง เนื่องจาก ครอบครัวต้องเผชิญกับภาวะบีบคั้นทางเศรษฐกิจและสังคมหลายด้านใน การหาเลี้ยงชีพเพื่อดำรงชีวิตอยู่อย่างผาสุก โดยที่ครอบครัวขยายซึ่งแต่เดิม โครงสร้างรากฐานของครอบครัวไทยที่ประกอบด้วยพ่อแม่ลูก หลายคนอยู่ ร่วมกับปู่ ย่า ตา ยาย หรือญาติฝ่ายพ่อหรือแม่ ในบริเวณบ้านเดียวกันมี

จำนวนน้อยลงทุกที ขณะที่ลักษณะของครอบครัวเดี่ยวที่พ่อแม่และลูกเพียง 1-2 คน มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

เป็นที่น่าวิตกท่ามกลางการเร่งรัดพัฒนาประเทศที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน คนในสังคมทั้งผู้ใหญ่และเด็กต่างก็ได้รับผลกระทบจากการพัฒนาเป็นอย่างมาก อาทิ คนชนบทย้ายถิ่นเพื่อหางานทำ การเดินทางเศรษฐกิจของครอบครัวมีความรุนแรงขึ้น สภาพแวดล้อมทางสังคมและสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติเสื่อมโทรมลง สิ่งต่างๆ เหล่านี้ส่งผลกระทบต่อเด็ก เช่น เด็กขาดความเอาใจใส่ เลี้ยงดู อบรม กล่อมเกลา จากสถาบันครอบครัว เด็กถูกทอดทิ้ง เปรี้ยว หรืออพยพ เคลื่อนย้ายตามครอบครัวทำให้เด็กจำนวนมากขาดโอกาสที่จะได้รับการพัฒนาตามสมควรจะเป็น

สภาพปัญหาของเด็กและเยาวชนไทย

จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูในสังคมไทย พบข้อมูลสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาเด็ก และเยาวชน จำแนกเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่

ประการแรก เด็กไทยยังขาดการพัฒนาตามวัยอย่างต่อเนื่องครบทุกด้านโดยเฉพาะการพัฒนาทางสุขภาพและความแข็งแรงของร่างกายตั้งแต่เกิดจนโต อันถือเป็นพื้นฐานที่สำคัญของชีวิตจนทำให้เกิดปัญหานานาประการทั้งภาวะการขาดสารอาหารตามหลักโภชนาการ สภาพร่างกายที่ไม่แข็งแรง ไปจนถึงปัญหาสุขภาพฟันและการติดเชื้อต่างๆ นอกจากนี้ยังรวมไปถึงการขาดการเตรียมความพร้อมและการพัฒนาทางสติปัญญาอย่างถูกต้อง ทำให้

เด็กขาดทักษะพื้นฐานต่างๆ ตลอดจนความสามารถในการคิดและใช้เหตุผล อันเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาทางจริยธรรม

ประการที่สอง กระบวนการขัดเกลาทางสังคมสำหรับเด็กไทย ยังเป็นไปอย่างไม่ถูกต้องหรือไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร กระบวนการขัดเกลาทางสังคมนี้ หมายรวมถึงแต่การอบรมเลี้ยงดูในครอบครัว การอบรมสั่งสอนในโรงเรียน การกล่อมเกลาทางจริยธรรม โดยสถาบันศาสนาไปจนถึงการหล่อหลอมความรู้สึกรู้จักคิดและพฤติกรรมโดยสภาพแวดล้อมในชุมชน และการรับอิทธิพลจากสื่อมวลชนต่างๆ ทำให้เกิดปัญหาบุคลิกภาพที่ไม่พึงประสงค์ และความย่อหย่อนทางคุณธรรม จริยธรรม ปัญหาเหล่านี้นอกจากแสดงถึงความบกพร่องของกระบวนการขัดเกลาทางสังคมแล้ว ยังชี้ให้เห็นถึงความขัดแย้งไม่เป็นอันหนึ่งเดียวกันระหว่างสถาบันหลักต่างๆ ทางสังคม เช่น ความขัดแย้งระหว่างการอบรมในครอบครัวกับการสอนในโรงเรียน ความขัดแย้งระหว่างประสบการณ์ที่ได้รับที่โรงเรียนกับสภาพที่พบเห็นในชีวิตประจำวันในชุมชนและสังคม เป็นต้น ซึ่งความแตกต่างในสิ่งที่สถาบันทางสังคมแต่ละสถาบันสอดแทรกให้เด็กนี้ทำให้เกิดความสับสนและทำให้การปลูกฝังลักษณะนิสัยบางประการให้แก่เด็กไม่เป็นไปตามหวัง

ประการสุดท้าย เด็กจำนวนมากยังไม่ได้รับบริการและการปกป้องคุ้มครองสิทธิอย่างเหมาะสม นับตั้งแต่สิทธิในการรับบริการพื้นฐานต่างๆ สิทธิในการได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ สิทธิที่ควรได้รับการพัฒนาในทุกด้าน และสิทธิในการได้รับการคุ้มครองจากการกระทำที่ไม่เหมาะสม หรือไม่เป็นธรรมต่างๆ ปัญหาการขาดโอกาสของเด็กกลุ่มต่างๆ ในปัจจุบัน ตลอดจนการประพวติผิดต่อเด็กในลักษณะต่างๆ ทั้งโดยคนในครอบครัวและผู้อื่น เช่น การใช้แรงงานเด็ก

จากปัญหาเด็กและเยาวชนทั้งสามลักษณะดังกล่าว มีความเกี่ยวข้องกับสถาบันต่างๆ ตั้งแต่ครอบครัว โรงเรียน วัด สื่อมวลชน และองค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ซึ่งแสดงให้เห็นแนวโน้มของเด็กและเยาวชนในอนาคตอยู่ในภาวะที่ถูกคุกคามจากภัยต่างๆ รอบตัว ทรัพยากรมนุษย์ที่เป็นกำลังสำคัญของชาติตกอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม ไม่เอื้อต่อการพัฒนาศักยภาพและการเติบโตเป็นคนที่มีความรู้ การแก้ไขปัญหา จัดความเสี่ยง และสร้างสังคมที่เปี่ยมด้วยความสุขของเด็กและเยาวชน จะสำเร็จได้ส่วนหนึ่งเริ่มจากมุมมองด้านบวกของผู้ใหญ่ในสังคมต่อปัญหานี้ รัฐบาลเห็นความสำคัญของการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับเด็กและเยาวชน โดยมองคุณค่าเป็นตัวตั้งมากกว่าปัญหา มองว่าเด็กและเยาวชนเป็นวัยที่มีพลังความคิดสร้างสรรค์ และเปี่ยมด้วยศักยภาพ ดังนั้น พวกเขาและเธอควรได้รับการสนับสนุนให้มีโอกาสในการพัฒนา และการแสดงออกตามความถนัดของตนเอง เพื่อสร้างคุณค่าและความภูมิใจ

เหนือสิ่งอื่นใด ผู้ใหญ่ที่ช่วงชีวิตสั่งลงทุกวันหวังใจให้ “อนาคตของประเทศ” เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณธรรมนำความรู้ อยู่อย่างพอเพียง ไม่คาดหวังแต่ความร่ำรวยหรือไม่คิดตักตวงผลประโยชน์จากประเทศชาติ พลังบริสุทธิ์เหล่านี้จะนำพาประเทศสู่สังคมที่ผาสุก

สิ่งเหล่านี้จะเป็นจริงได้ต้องมีรากฐานจากการพัฒนาคนโดยใช้คุณธรรมเป็นพื้นฐานของกระบวนการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงความร่วมมือจากสถาบันครอบครัว ชุมชน สถาบันทางศาสนา และสถาบันการศึกษา

จากข้อมูลและสถานการณ์ด้านลบที่เกิดขึ้นกับเด็กไทยในขณะนี้ ไม่อาจผลัดวันประกันพรุ่งได้อีกต่อไป ทุกภาคส่วนของสังคมจะต้องร่วมมือกัน แก้ไขปัญหา รัฐบาลเองก็ตระหนักถึงความสำคัญของเด็กและเยาวชนผู้เป็น ทั้งปัจจุบันและอนาคตของชาติ ดังนั้นเมื่อวันที่ 9 มกราคม 2550 นายกรัฐมนตรีได้มอบหมายนโยบายวาระเพื่อเด็กและเยาวชนปี 2550 ประกอบด้วย เรื่องสำคัญดังนี้

1. สื่อสร้างสรรค์สำหรับเด็ก เยาวชน และครอบครัว เพื่อส่งเสริม การเรียนรู้ของเด็กและเยาวชน รัฐบาลจะจัดตั้งกองทุนสื่อเพื่อเด็ก เยาวชน และครอบครัว สนับสนุนให้มีการผลิตสื่อที่มีคุณภาพ และจัดให้มีสถานีวิทยุ โทรทัศน์ของรัฐบาลเพื่อเด็ก เยาวชน และครอบครัว ไว้เป็นต้นแบบ

2. กิจกรรมสร้างสรรค์สำหรับเด็กและเยาวชน เพื่อส่งเสริมความ สามารถของเด็กและเยาวชนที่หลากหลาย ทำให้เยาวชนตระหนักในคุณค่า ตนเอง ตลอดจนให้เยาวชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาและแก้ไขปัญหา สังคม รัฐบาลจะจัดให้มีกลไกการส่งเสริมกิจกรรมสร้างสรรค์เพื่อพัฒนา ตนเองและสังคมของเด็กและเยาวชน ทั้งในและนอกสถานศึกษาอย่างเป็น ระบบ เพื่อให้เยาวชนในทุกภาค ทุกจังหวัด ได้มีพื้นที่และโอกาสในการทำ กิจกรรมอย่างต่อเนื่อง

3. สถานรับเลี้ยงเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็ก และโรงเรียนอนุบาลที่มีคุณภาพ เพื่อให้เด็กปฐมวัยซึ่งเป็นช่วงที่มีโอกาสสำคัญในการเรียนรู้ ทั้งด้านเชาวน์ ปัญญาและความฉลาดทางอารมณ์ได้พัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ โดยอันดับ แรกคือ การสร้างระบบพัฒนาพี่เลี้ยงเด็ก ผู้ดูแลเด็ก และครูอนุบาล ให้มีคุ ณวุฒิและความสามารถในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กควบคู่ไปกับการให้ความรู้

และสร้างความร่วมมือกับผู้ปกครอง รัฐบาลจะร่วมมือกับท้องถิ่นและภาคเอกชนในการสร้างระบบการพัฒนาพี่เลี้ยงเด็ก ผู้ดูแลเด็ก และครูอนุบาลที่มีคุณภาพ

4. จังหวัดนำอยู่สำหรับเด็กและเยาวชน เพื่อให้ทุกจังหวัดได้บูรณาการทุกภาคส่วนมาร่วมกันสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีและปลอดภัยให้กับเด็กและเยาวชน โดยมีตัวชี้วัดจังหวัดนำอยู่เป็นเครื่องมือในการพัฒนาการประเมินผล

5. กฎหมายครอบครัว เพื่อเป็นหลักประกันขั้นพื้นฐานว่าครอบครัวจะเป็นสถาบันสำคัญในการอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เติบโตเป็น “คนดีและมีความสุข”

ทั้งนี้ มอบหมายให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นเจ้าภาพร่วมกับ 4 กระทรวงหลักด้านสังคม ได้แก่ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงสาธารณสุข ให้มีการจัดทำวาระเพื่อเด็กและเยาวชน

ทาสันนิษฐานกิจกรรมสร้างสรรดีสังคม

13 6.0 1 00 00

เข้าเที่ยวตีถนน

เข้าเฝ้าฯ เสด็จหน้า

หลังจากที่นายกรัฐมนตรีได้ประกาศนโยบายวาระเพื่อเด็กและเยาวชน ปี 2550 เมื่อวันที่ 9 มกราคม 2550 โดยมอบหมายให้กระทรวงด้านสังคม ร่วมกันขับเคลื่อนการดำเนินงานให้บรรลุตามนโยบาย จึงเกิดการสร้างกลไก การประสานงานทั้งในระดับยุทธศาสตร์และระดับปฏิบัติการ เพื่อเป้าหมาย คือนำไปสู่การพัฒนาเด็กและเยาวชนอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนดังขั้นตอนการดำเนินงานต่อไปนี้คือ

- 3 มกราคม 2550 กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์มีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อการประสานงานยุทธศาสตร์ด้าน เด็กและเยาวชน โดยนายแพทย์ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์ ที่ปรึกษา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ด้านเด็กและเยาวชน เป็นประธาน คณะทำงานประกอบด้วยผู้แทน จากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และตัวแทนเครือข่ายกลุ่มเด็กและ เยาวชน

- 18 มกราคม 2550 เวลา 17.00 น. คณะทำงานได้ประชุมระดมความคิดเห็นและจัดทำ(ร่าง)แนวทางการขับเคลื่อนวาระด้านเด็กและเยาวชนให้บรรลุตามนโยบาย ประกอบด้วย มาตรการ / ข้อเสนอแนะแนวทางในการขับเคลื่อนการดำเนินงาน 5 ประเด็นหลัก โดยแต่ละประเด็นได้เสนอให้มีหน่วยงานหลักที่จะรับผิดชอบดำเนินงาน ทั้งในระดับยุทธศาสตร์และระดับปฏิบัติการ เพื่อให้เกิดเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพ
- 23 มกราคม 2550 เวลา 17.00 น. คณะทำงานกลุ่มย่อย (ตามประเด็น) ร่วมจัดทำเอกสารแนวทางการขับเคลื่อนอย่างละเอียด
- 13 กุมภาพันธ์ 2550 เวลา 17.00 น. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้เชิญผู้แทนจากกระทรวงที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุมหารือ และได้ปรับปรุงมาตรการ / ข้อเสนอแนะแนวทางในการขับเคลื่อนในแต่ละประเด็นให้ชัดเจนขึ้น และเสนอเข้าร่วมการประชุมรัฐมนตรีกระทรวงที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงสาธารณสุข และรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี 3 ท่าน (5+3)
- 6 และ 20 กุมภาพันธ์ 2550 เวลา 07.00 น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เรียนเชิญรัฐมนตรีกระทรวงด้านสังคม (5+3) ประชุมพิจารณา การขับเคลื่อนวาระเพื่อเด็กและเยาวชน ปี 2550 มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ นายวิจิตร ศรีสุวาน เป็นประธาน พร้อมด้วยปลัดกระทรวง อธิบดีที่เกี่ยวข้อง และที่ประชุมได้มีมติที่สำคัญ ได้แก่

1. มอบหมายให้ในแต่ละประเด็นมีกระทรวงหลักเป็นเจ้าภาพรับผิดชอบ และมีคณะทำงานร่วมจากกระทรวงต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้
 - 1.1 สื่อสร้างสรรค์สำหรับเด็ก เยาวชน และครอบครัว มอบให้สำนักนายกรัฐมนตรี และกระทรวงวัฒนธรรมเป็นกระทรวงหลัก
 - 1.2 กิจกรรมสร้างสรรค์สำหรับเด็กและเยาวชน เด็กในระบบโรงเรียนมอบกระทรวงศึกษาธิการ สำหรับเด็กนอกระบบโรงเรียน มอบให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ
 - 1.3 สถานรับเลี้ยงเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียนอนุบาลที่มีคุณภาพ มอบให้กระทรวงมหาดไทย เป็นกระทรวงหลัก

- 1.4 จังหวัดนำอยู่สำหรับเด็กและเยาวชน มอบให้กระทรวงมหาดไทย เป็นกระทรวงหลัก
- 1.5 กฎหมายครอบครัว มอบให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นกระทรวงหลัก
2. ให้มีการดำเนินการตามประเด็นที่ได้รับมอบหมาย และไม่มีการเพิ่ม คนหรือเพิ่มงบประมาณให้ใช้งบประมาณปกติของแต่ละกระทรวง โดยปรับให้สอดคล้องกับภารกิจ
3. ให้มีกลไกการติดตามประเมินผลการดำเนินงานทุก 3 เดือน จนถึงสิ้นปีงบประมาณ 2550 เพื่อให้สามารถเป็นต้นแบบในการจัดทำวาระด้านเด็กและเยาวชนในปีต่อไป (ประกาศวาระด้านเด็กและเยาวชนในวันเด็กแห่งชาติทุกปี)
4. ให้ปรับการประชุมประสานงานเพื่อขับเคลื่อนวาระเพื่อเด็กและเยาวชน ปี 2550 (5+3) โอนไปร่วมอยู่ในคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ 3 ซึ่งมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานร่วมอยู่ด้วย รวม 7 กระทรวง เพื่อเป็นการผนึกกำลังและป้องกันความซ้ำซ้อน
- วันที่ 14 มีนาคม 2550 คณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ 3 ได้รับทราบ (ร่าง) มาตรการ ข้อเสนอเพื่อการขับเคลื่อนวาระเพื่อเด็กและเยาวชนฯ ตามที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และหน่วยงานที่ร่วมกันบูรณาการเสนอ

และให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รับไปดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการประสานงานขับเคลื่อนวาระเพื่อเด็กและเยาวชนฯ

- 27 มีนาคม 2550 คณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบเรื่องยุทธศาสตร์การพัฒนาเด็กและเยาวชนตามวาระด้านเด็กและเยาวชน ตามมติคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ 3 ทั้งนี้ให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ประสานรายละเอียดเกี่ยวกับตัวบุคคลที่จะเข้าเป็นกรรมการ และอำนาจหน้าที่โดยละเอียดกับกระทรวงที่เกี่ยวข้อง
- 28 มีนาคม 2550 นายกรัฐมนตรีมีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 107/2550 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการประสานงานขับเคลื่อนวาระเพื่อเด็กและเยาวชน จำนวน 7 คณะ เพื่อให้เกิดการประสานงานทั้งในระดับยุทธศาสตร์และระดับปฏิบัติการ โดยคณะกรรมการประกอบไปด้วยผู้บริหารระดับสูงภาคการเมือง ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน
- 25 มิถุนายน 2550 รองนายกรัฐมนตรี นายไพฑูรย์ วัฒนศิริธรรม ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการประสานงานขับเคลื่อนวาระเพื่อเด็กและเยาวชน ได้ประชุมคณะกรรมการที่ปรึกษา ซึ่งได้รับทราบความก้าวหน้าของการดำเนินงานขับเคลื่อนฯ และเสนอแนะให้จัดแถลงผลงานความก้าวหน้าของการดำเนินงานต่อสื่อมวลชนและสาธารณชน เพื่อสร้างพลังขับเคลื่อนจากทุกภาคส่วน

เมื่อจัดกระบวนการทำงาน สร้างกลไกการประสานงานระดับยุทธศาสตร์ และระดับปฏิบัติการลงตัวเป็นที่เรียบร้อยแล้วก็ถึงเวลาเข้าเกียร์เดินหน้า ขับเคลื่อนการทำงานตามยุทธศาสตร์ 5 วาระ เพื่อเด็กและเยาวชนด้วยแนวทาง และวิธีการของการบูรณาการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วน อาศัยต้นทุนเดิม ที่มีและกำลังคนที่เชี่ยวชาญเฉพาะในแต่ละด้าน ซึ่งแนวทางการขับเคลื่อน และผลักดันให้งานเกิดความสำเร็จนั้นได้ใช้ทั้งพลังของการเคลื่อนไหวทั้งจาก ภาควิชาการความรู้ การมีส่วนร่วมจากภาคสังคม และภาคนโยบาย

ช้าเร็วไม่ว่า เรากลับมาหัดจะไป

ช้าเร็วไม่ว่า เรากล้าที่จะไป

กระบวนการขับเคลื่อนงานบนเส้นทาง 5 วาระ:

คณะกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ตามวาระเพื่อเด็กและเยาวชน ปี 2550 ได้ดำเนินงานอย่างเข้มข้นและต่อเนื่องโดยเน้นในระดับนโยบาย และการดำเนินงานในพื้นที่เพื่อให้เห็นเป็นรูปธรรมและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อเด็กและเยาวชน สรุปได้ดังนี้

1. สื่อสร้างสรรค์สำหรับเด็ก เยาวชนและครอบครัว

กระบวนการขับเคลื่อนงาน :

การจัดระดับความเหมาะสมของรายการโทรทัศน์

การจัดระดับความเหมาะสมของสื่อโทรทัศน์ เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการที่จะสนับสนุนให้เกิดรายการโทรทัศน์ที่ส่งเสริมการศึกษาและการเรียนรู้ให้กับเด็ก เยาวชนมากขึ้น อีกทั้ง เป็นเครื่องมือในการเป็นการปกป้องเด็กและเยาวชน ที่จะไปบริโภคสื่อที่ไม่เหมาะสมกับวัยของตน การจัดระดับความเหมาะสมของสื่อโทรทัศน์จะทำให้เด็กและเยาวชน ได้รับประโยชน์จากการบริโภคสื่อโทรทัศน์ได้สูงสุด อันจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาศักยภาพได้อย่างเต็มที่ และเติบโตเป็นมนุษย์ที่มีคุณภาพในด้านต่างๆ ต่อไป

อันที่จริงแล้ว กรมประชาสัมพันธ์ โดยกองงานคณะกรรมการกิจการวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์แห่งชาติ (กกช.) ได้ร่วมมือกับ สถานีวิทยุโทรทัศน์ทั้ง 6 สถานี ในการจัดระดับความเหมาะสมของสื่อโทรทัศน์กับกลุ่มผู้ชม (Classification) จนในที่สุดหลังจากวันที่ 1 ธันวาคม 2549 เป็นต้นมา ได้มีการแสดงสัญลักษณ์เพื่อให้การแนะนำกับผู้ชมว่ารายการที่น่าเสนอผ่านทางสื่อวิทยุโทรทัศน์นั้น มีความเหมาะสมกับผู้ชมในช่วงวัยใด ซึ่งเป็นก้าว

แรกที่สำคัญของการพัฒนาระบบการกำกับดูแลตนเองของสถานีโทรทัศน์ (Self-Regulation) ในการพัฒนาระบบที่เป็นผลให้เกิดการคุ้มครองเด็ก เยาวชน และครอบครัว ในฐานะผู้บริโภค โดยได้ดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรมและสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน

อนึ่ง เพื่อให้การจัดระดับความเหมาะสมของสื่อโทรทัศน์เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ตอบสนองต่อกลไกในการสนับสนุนสื่อสร้างสรรค์และเป็นเครื่องมือในการเลือกรับสื่อโทรทัศน์ให้กับเด็ก เยาวชน ของครอบครัว คณะกรรมการบูรณาการนโยบายสื่อเพื่อการพัฒนาสังคม จึงได้หารือกับ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์) ในการพัฒนาระบบดังกล่าว จนกระทั่ง คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 5 มิถุนายน พ.ศ. 2550 เห็นชอบข้อเสนอในการพัฒนาระบบของการจัดระดับความเหมาะสมของสื่อโทรทัศน์ โดยมอบหมายให้กรมประชาสัมพันธ์ดำเนินการจัดทำระบบการจัดระดับความเหมาะสมของสื่อโทรทัศน์ รวมทั้ง จัดทำ กฎหมาย และนโยบาย เพื่อรองรับระบบของการจัดระดับความเหมาะสมของสื่อโทรทัศน์ และทำการชี้แจงกับสถานีโทรทัศน์ รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง

1. กรมประชาสัมพันธ์ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการกิจการ วิทยุกระจายเสียงและ วิทยุโทรทัศน์แห่งชาติ (กทช.) ซึ่งมีรองนายกรัฐมนตรี (นายไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม) เป็นประธาน และรัฐมนตรีประจำ สำนักนายกรัฐมนตรี (คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์) เป็นรองประธาน จึงได้นำเรื่อง การจัดระดับความเหมาะสมของรายการโทรทัศน์เสนอที่ประชุม กทช. ครั้งที่ 2/2550 เมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม 2550 เพื่อพิจารณา ทั้งนี้ ที่ประชุมมีมติให้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการประสานการดำเนินการจัดระดับความเหมาะสมของรายการโทรทัศน์ โดยมีรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

(คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์) เป็นประธาน รองศาสตราจารย์ดร.ณิธิ ธีรอนุรักษ์ และบุคคลอื่นตามที่ประธานเห็นสมควรเป็นอนุกรรมการ

2. คณะอนุกรรมการประสานการดำเนินการจัดระดับความเหมาะสมของรายการโทรทัศน์ ได้มีการประชุมครั้งที่ 1/2550 เมื่อวันศุกร์ที่ 20 กรกฎาคม 2550 โดยมีมติเห็นสมควรให้จัดประชุมสัมมนาโดยเชิญกลุ่มต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง จำนวนประมาณ 200 คน ในวันที่ 26 กรกฎาคม 2550 ประกอบด้วย การให้ความรู้ การสร้างความเข้าใจร่วมกัน และแบ่งกลุ่มย่อย เพื่อร่วมกันจัดทำร่างคู่มือการจัดระดับความเหมาะสมของรายการโทรทัศน์ ก่อนส่งข้อมูลทั้งหมดให้คณะทำงานในคณะอนุกรรมการฯ พิจารณาก่อนนำเสนอคณะอนุกรรมการฯ อีกครั้ง

3. เพื่อให้เป็นไปตามมติคณะอนุกรรมการประสานการดำเนินการจัดระดับความเหมาะสมของรายการโทรทัศน์ กระทรวงวัฒนธรรมและกรมประชาสัมพันธ์จึงได้จัดให้มีการประชุมสัมมนา เรื่อง “แนวทางการจัดระดับความเหมาะสมของสื่อโทรทัศน์” ในวันที่ 26 กรกฎาคม 2550 ณ โรงแรม เอสดี อเวนิว กรุงเทพฯ ซึ่งในการประชุมสัมมนาดังกล่าวมีผู้เข้าร่วมการสัมมนาจากหน่วยงาน / องค์กรต่างๆ ประกอบด้วย สถานีวิทยุโทรทัศน์ผู้ผลิตรายการ ผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง เครือข่ายผู้ปกครอง เครือข่ายเยาวชน นักเรียน นักศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยได้แสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง

4. คณะอนุกรรมการประสานการดำเนินการจัดระดับความเหมาะสมของรายการโทรทัศน์ได้มีคำสั่งที่ 1/2550 ลงวันที่ 2 สิงหาคม 2550 เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานปรับปรุงคู่มือการจัดระดับความเหมาะสมของสื่อ

โทรทัศน์ โดยมีนายแพทย์ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์ เป็นประธาน และคณะทำงานฯ ประกอบด้วย ผู้แทนจากภาค / ส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการปรับปรุงคู่มือการจัดระดับความเหมาะสมของรายการโทรทัศน์ ให้สามารถนำไปปฏิบัติ ได้จริงและเกิดประโยชน์สูงสุด

5. คณะทำงานปรับปรุงคู่มือการจัดระดับความเหมาะสมของสื่อโทรทัศน์ ได้มีการประชุม 2 ครั้ง ได้แก่ ครั้งที่ 1/2550 เมื่อวันที่ 6 สิงหาคม 2550 และครั้งที่ 2/2550 เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2550 ซึ่งที่ประชุมได้พิจารณา กำหนดแนวทางการจัดระดับความเหมาะสมของรายการโทรทัศน์ประกอบด้วย ไม่มี น้อย ปานกลาง และมาก ภายใต้กรอบกฎหมาย ได้แก่ กฎกระทรวง ฉบับที่ 14 (พ.ศ.2537) ข้อ 16 ออกตามความในพระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ พ.ศ. 2498 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2530

6. คณะอนุกรรมการประสานการดำเนินการจัดระดับความเหมาะสมของรายการโทรทัศน์ได้มีการประชุมครั้งที่ 2/2550 เมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2550 เพื่อรับทราบความคืบหน้าของ การดำเนินการในการปรับปรุงคู่มือการจัดระดับความเหมาะสมของรายการโทรทัศน์ และมีมติให้คณะทำงานฯ ไปดำเนินการต่อ โดยให้เน้นความสำคัญของ บวก 6 ซึ่งเป็นการส่งเสริมการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชน ใน 6 ประเด็น และให้นำเสนอ คณะอนุกรรมการฯ ในการประชุม ครั้งต่อไป

7. คณะทำงานปรับปรุงคู่มือการจัดระดับความเหมาะสมของสื่อโทรทัศน์ ได้มีการประชุม ครั้งที่ 3/2550 เมื่อวันที่ 17 สิงหาคม 2550 โดยได้พิจารณาจัดทำร่างคู่มือฯ ตามคำแนะนำของคณะอนุกรรมการประสานการดำเนินการจัดระดับความเหมาะสมของรายการโทรทัศน์

8. คณะอนุกรรมการประสานการดำเนินการจัดระดับความเหมาะสมของรายการโทรทัศน์ ได้มีการประชุมครั้งที่ 3/2550 เมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2550 ซึ่งได้พิจารณาร่างคู่มือฯ ตามที่คณะทำงานปรับปรุงคู่มือการจัดระดับความเหมาะสมของสื่อโทรทัศน์เสนอ และที่ประชุมมีมติเห็นชอบร่างคู่มือฯ ตามที่แก้ไข

การจัดระดับความเหมาะสมของรายการโทรทัศน์ประกอบด้วย 2 หลักเกณฑ์ ดังนี้

หลักเกณฑ์ที่ 1 หลักเกณฑ์ของระบบการจำแนกเนื้อหาที่ควรมีการจำกัด พิจารณาจากภาพ เสียง และเนื้อหาในรายการ ประกอบกับเจตนาในการผลิต และการจัดทำ วัตถุประสงค์และวิธีการในการนำเสนอภาพหรือเสียง น้ำหนักของการดำเนินเรื่อง รวมทั้ง มุมกล้องของการถ่ายทำที่ทำให้ผู้ชมรับรู้ในทางที่ไม่เหมาะสม และอาจมีผลต่อการพัฒนาค่านิยมและพฤติกรรมในด้านลบ โดยพิจารณาใน 3 ประเด็น คือ (1) พฤติกรรมและความรุนแรง (2) เรื่องทางเพศ และ (3) ภาษา

หลักเกณฑ์ที่ 2 หลักเกณฑ์ของระบบการจำแนกเนื้อหาที่ควรมีการส่งเสริม พิจารณาเนื้อหาของรายการโทรทัศน์ที่สนับสนุนด้านการศึกษาและการพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชน โดยใช้เกณฑ์ด้านการศึกษาและการเรียนรู้ 6 ประเด็น เป็นตัวชี้วัด ได้แก่ เนื้อหาที่ส่งเสริมให้เกิดระบบวิธีคิด เนื้อหาที่ส่งเสริมความรู้ในเรื่องวิชาการ ตลอดจนความรู้ในศาสตร์สาขาต่างๆ เนื้อหาที่ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาด้านคุณธรรม และจริยธรรม เนื้อหาที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะชีวิต เนื้อหาที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้

ยอมรับ เข้าใจ และชื่นชมความหลากหลายในสังคม และเนื้อหา ที่ส่งเสริม
การพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

เพื่อให้การดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีเกิดประสิทธิภาพสูงสุด
เมื่อมีคู่มือฯ ที่สมบูรณ์และสามารถปฏิบัติได้จริงแล้ว จึงได้พิจารณาจัดทำ
สัญลักษณ์ในการระบุระดับความเหมาะสมของรายการโทรทัศน์ใหม่ ซึ่งมี
ความเป็นไทยและสากลผสมผสานกัน รูปแบบสวยงาม โดยคงรูปแบบเดิมบาง
ส่วน ที่ผู้ชมมีความคุ้นเคยแล้ว แต่เพิ่มการสื่อความหมายให้ตีมากขึ้น โดย
การเพิ่มและขยายขนาดตัวเลขหรือตัวอักษร เพื่อแสดงถึงความเหมาะสมของ
รายการกับกลุ่มผู้ชมแต่ละวัย เห็นได้ชัดเจนว่า 3+ ผู้ชมที่อายุมากกว่า 3 ปี
สามารถรับชมได้ หรือ ท ทุกวัย เป็นรายการที่ผู้ชมทุกวัยสามารถรับชมได้

จากนี้ต่อไป จึงเป็นหน้าที่ของสถานีวิทยุโทรทัศน์ทั้ง 6 สถานี ในการทดลองดำเนินการจัดระดับความเหมาะสมของรายการโทรทัศน์ ตามคู่มือฯ ใหม่ ซึ่งได้เริ่มใช้งานและเห็นผลแล้วในเดือนกันยายน 2550 และจะได้เริ่มใช้สัญลักษณ์ใหม่ประมาณเดือนตุลาคม 2550 นี้ (รายละเอียดปรากฏตามเอกสารประกอบวาระ) โดยระหว่างการทดลองดำเนินการนี้ สถานีฯ ก็จะมีการปรับตัวสร้างพื้นที่ของสื่อวิทยุโทรทัศน์นี้ ให้มีรายการที่เหมาะสมสำหรับผู้ชมวัยต่างๆ ในช่วงเวลาที่เหมาะสม ส่วนภาค / ส่วนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาคประชาสังคม หรือผู้ชมทั่วไป ก็จะได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลการดำเนินการนี้ หรือสถานีฯ แต่ละสถานี หรือผู้ผลิตรายการที่เมื่อปฏิบัติแล้ว อาจมีปัญหาหรือข้อคิดเห็นเพิ่มเติมได้

คณะกรรมการประสานการดำเนินการจัดระดับความเหมาะสมของรายการโทรทัศน์ได้ประชุม ครั้งที่ 4/2550 เมื่อวันที่ 26 กันยายน 2550 เพื่อประเมินผลการดำเนินการร่วมกัน โดยสถานีวิทยุโทรทัศน์ทั้ง 6 สถานี และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รายงานผลการดำเนินการ รวมทั้งแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อปรับความเข้าใจของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องให้ตรงกัน ซึ่งที่ประชุมเห็นว่าทุกฝ่ายได้ให้ความร่วมมือในการดำเนินการเป็นอย่างดี อันจะทำให้เกิดการพัฒนาการดำเนินการจัดระดับความเหมาะสมของรายการโทรทัศน์ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เมื่อเริ่มดำเนินการอย่างเป็นทางการในวันที่ 1 มกราคม 2551 ต่อไป

กระทรวงวัฒนธรรมได้ดำเนินการเรื่อง การจัดระดับความเหมาะสมของสื่อโทรทัศน์ ได้แก่ การสื่อสารความรู้ในการจัดระดับความเหมาะสมของสื่อ พร้อมทั้งการรณรงค์กระแสสังคมเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในการจัดระดับ

ความเหมาะสมของสื่อ เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจถึงความจำเป็น ช่องทางของการมีส่วนร่วมในการจัดระดับความเหมาะสมของสื่อ และการกระตุ้นให้เกิดการดำเนินการจัดระดับความเหมาะสมของสื่อในภาคประชาชน โดยได้จัดกิจกรรมดังนี้

1. การประชุมสัมมนาเรื่องการจัดระดับความเหมาะสมของสื่อโทรทัศน์ (Rating) เมื่อวันจันทร์ที่ 24 มิถุนายน 2550 ณ โรงแรมเอเชีย กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรับฟังข้อคิดเห็นและสร้างความเข้าใจกับเครือข่ายภาคสังคม ครอบครัว ผู้ผลิตและผู้ประกอบการสื่อ สถานีโทรทัศน์ ผู้ประกอบการโฆษณา และผู้ที่เกี่ยวข้องอื่นๆ

2. การประชุมสัมมนาเรื่องแนวทางการจัดระดับความเหมาะสมของสื่อโทรทัศน์ (Rating) วันพฤหัสบดีที่ 26 กรกฎาคม 2550 ณ โรงแรมเอส.ดี อเวนิว กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพิจารณาหาแนวทางและแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นร่วมกันระหว่างผู้เข้าร่วมประชุมจากทุกภาคส่วนได้แก่เครือข่ายครอบครัว ผู้ผลิตและผู้ประกอบการ นักเรียนนักศึกษา เครือข่ายเยาวชน และประชาชนทั่วไป รวม 400 คนในการจัดระดับความเหมาะสมของรายการโทรทัศน์อันจะนำไปสู่การปรับเนื้อหาของคู่มือการจัดระดับความเหมาะสมของสื่อโทรทัศน์ให้เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย และสามารถนำไปปฏิบัติใช้ได้จริงต่อไป

3. โครงการรณรงค์สื่อสารความรู้เรื่องการจัดระดับความเหมาะสมของสื่อโทรทัศน์ให้แก่ภาคประชาชน ไปยังโรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ และกรุงเทพมหานคร รวมทั้งแหล่งเรียนรู้ทั้งในกรุงเทพมหานครและพื้นที่ใกล้เคียง รวม 70 แห่ง ในระหว่างเดือนสิงหาคม-กันยายน 2550 โดยกลุ่มเป้าหมายประกอบด้วย นักเรียน ครูอาจารย์ ครอบครัว และประชาชนทั่วไป

ให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการจัดระดับความเหมาะสมของสื่อโทรทัศน์ ซึ่งกิจกรรมในการรณรงค์สื่อสารความรู้ ได้แก่ การเสวนาเรื่องการจัดระดับความเหมาะสมของสื่อโทรทัศน์โดยผู้ทรงคุณวุฒิและนักวิชาการ การแสดงละครเวทีเรื่องเรตติ้งทองน้อย นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมรณรงค์การใช้ภาษาไทยและการสาธิตการแสดงหุ่นกระบอกไทยด้วย

4. การผลิตวีดีโอเพื่อเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเรื่องการจัดระดับความเหมาะสมของสื่อโทรทัศน์ จำนวน 24,000 แผ่น ให้กับโรงเรียนที่ไม่ได้ร่วมโครงการ และหน่วยงานวัฒนธรรมจังหวัดทั่วประเทศในการเป็นสื่อกลางไปยังประชาชนในพื้นที่เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจอย่างทั่วถึง

5. การเผยแพร่เรื่องการจัดระดับความเหมาะสมของสื่อโทรทัศน์ในระหว่างการเดินทางโครงการเยาวชนอาสาสมัครเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม (ยอสว.) รุ่นที่ 4 ระหว่างวันที่ 10-12 กันยายน 2550 ณ จังหวัดกำแพงเพชร และการประชุมสัมมนาพัฒนาระบบและเครือข่ายเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม ในระหว่างวันที่ 24-24 กันยายน 2550 ณ โรงแรมริชมอนด์ จังหวัดนนทบุรี

กระบวนการขับเคลื่อนงาน:

การโฆษณาที่พลต่อเด็กและเยาวชนทางสถานีวิทยุโทรทัศน์

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 3 เมษายน 2550 เรื่อง ปัญหาขนมเด็กกับสุขภาพ ดังนี้

1. รับทราบความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เรื่องปัญหาชนเผ่าเด็กกับสุขภาพเด็ก
2. เห็นชอบความเห็น ผลการพิจารณาและผลการดำเนินการของกระทรวงสาธารณสุข และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
3. ให้กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค รับไปดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป
4. ให้กระทรวงสาธารณสุขรับผิดชอบประสานการติดตามผลการดำเนินงานในเรื่องนี้ เพื่อรายงานให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

อย่างเป็นระบบและต่อเนื่องและเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบผลการดำเนินงานเป็นระยะ ๆ

จากมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวทุกหน่วยงานได้ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องแล้ว สำหรับกรมประชาสัมพันธ์หน่วยงานในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีโดยคณะกรรมการกิจการวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์แห่งชาติ (กกช.) ได้มีมติเมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม 2550 แต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์การโฆษณาที่มีผลต่อเด็กและเยาวชน ทางสถานีวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ โดยมอบหมายให้ นายแพทย์ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์ ที่ปรึกษารองนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน คณะอนุกรรมการฯ ได้ศึกษาหลักเกณฑ์และมาตรการการโฆษณาสำหรับเด็กจากนานาประเทศแล้วนำมาเป็นข้อมูลการโฆษณาสำหรับเด็ก โดยจัดประชุมหารือและรับฟังความคิดเห็นจากผู้บริหารสถานีวิทยุโทรทัศน์ สมาคมโฆษณาธุรกิจแห่งประเทศไทย ผู้ประกอบการโฆษณา สมาคมเครือข่ายผู้ปกครอง สมาคมเพื่อผู้บริโภค แล้วนำข้อมูลที่ได้จากข้อเสนอความคิดเห็น และการศึกษามาตรการควบคุมโฆษณาสำหรับเด็กจากต่างประเทศมาจัดทำเป็นร่างประกาศกรมประชาสัมพันธ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และระยะเวลาสำหรับการโฆษณาและบริการธุรกิจทางสถานีโทรทัศน์ที่มีผลกระทบต่อเด็ก นำเสนอคณะกรรมการกิจการวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์แห่งชาติ (กกช.) ในการประชุมเมื่อวันที่ 14 สิงหาคม 2550 และคณะกรรมการ กกช. ได้มีมติเห็นชอบตามร่างประกาศ กรมประชาสัมพันธ์ เรื่องหลักเกณฑ์และระยะเวลาสำหรับการโฆษณาและบริการธุรกิจทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ที่มีผลกระทบต่อเด็ก และมอบหมายให้กรมประชาสัมพันธ์ ดำเนินการชี้แจงทำความเข้าใจกับสถานีและผู้ประกอบการโฆษณาในหลักเกณฑ์และระยะเวลาสำหรับการโฆษณาและบริการธุรกิจทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ที่มี

ผลกระทบต่อเด็ก โดยใช้วิธีการมีส่วนร่วมและหลักการกำกับดูแลตนเองก่อน
ออกประกาศให้มีผลบังคับใช้ต่อไปภายในปี 2550

กรมประชาสัมพันธ์ได้ดำเนินการตามขั้นตอนก่อนออกประกาศให้มีผล
บังคับใช้ดังนี้

1. ทำหนังสือแจ้งเวียนสถานีวิจัยทุกสถานียให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์
และระยะเวลาสำหรับการโฆษณาและบริการธุรกิจทางวิทยุโทรทัศน์ที่มี
ผลกระทบต่อเด็กเป็นเวลา 3 เดือน (กันยายน-พฤศจิกายน 2550) และ
ประเมินผลเพื่อปรับปรุงแก้ไขหลักเกณฑ์ดังกล่าวให้สามารถนำไปปฏิบัติได้จาก
นั้นจึงออกประกาศกรมประชาสัมพันธ์บังคับใช้ต่อไป

2. จัดประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และระยะเวลา
สำหรับการโฆษณาและบริการธุรกิจทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ที่มีผลกระทบต่อ
เด็กแก่สถานีวิทยุโทรทัศน์ทุกสถานี ผู้ประกอบการโฆษณา และเจ้าหน้าที่ที่
เกี่ยวข้องโดยมี นายแพทย์ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์ รศ.ดร.วิทยา กุล-
สมบูรณ์ ผศ.วรรณดา ศรีวิริยานุกาพ และนายกสมาคมโฆษณาธุรกิจแห่ง
ประเทศไทย เป็นวิทยากร เมื่อวันจันทร์ที่ 27 สิงหาคม 2550 เวลา 14.00-
16.30 น. ณ ห้อง 211 เอ อาคารกรมประชาสัมพันธ์ ผลการประชุมสรุปได้
ดังนี้

- 2.1 การโฆษณาแฝงในรายการจะต้องนับรวมกับเวลาโฆษณาใน
รายการ แต่ถ้าอยู่ในเนื้อหารายการ โดยไม่มีเจตนาที่จะทำการ
โฆษณา จะไม่นับรวมเป็นเวลาโฆษณา แต่ต้องไม่ประจำทุก
ตอน และถ้าหากในรายการนั้นจำเป็นต้องมีการรับประทาน
ขณมจะต้องไม่ใช้มุมกล้อง Close Up

- 2.2 ในช่วงเวลาส่งเสริมการบริโภคที่ถูกต้องทางวิชาการสำหรับเด็ก อย่างน้อย 2 นาที นายแพทย์ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์ ที่ปรึกษา รองนายกรัฐมนตรี จะขอให้หน่วยงานราชการ เช่น กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการ สร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) สนับสนุนการผลิตให้สถานีวิทยุ โทรทัศน์ทุกช่อง
- 2.3 เนื่องจากมีปัญหาในทางปฏิบัติเกี่ยวกับการโฆษณาของสินค้า เดียวกัน แต่ต่างลักษณะ ต่างรสชาติ จะถือว่าเป็นโฆษณาชิ้น เดียวกันหรือไม่ ที่ประชุมจึงให้แก้ไขหลักเกณฑ์ฯ ข้อ 3. จาก “ให้สถานีวิทยุโทรทัศน์ทำการโฆษณาและบริการธุรกิจ ใน รายการเด็ก ออกอากาศโฆษณาสินค้าหรือบริการชนิดเดียวกัน ที่ใช้ข้อความทางการค้าอย่างเดียวกันหรือต่างกันได้ไม่เกิน ชั่วโมงละ 4 ครั้ง แต่ไม่เกิน 2 ครั้ง ภายในเวลาออกอากาศครึ่ง ชั่วโมง” เป็น “ให้สถานีวิทยุโทรทัศน์ทำการโฆษณาและบริการ ธุรกิจ ในรายการสำหรับเด็ก ออกอากาศโฆษณาสินค้าหรือ บริการที่อยู่ภายใต้เครื่องหมายการค้าเดียวกัน ซึ่งใช้ข้อความ ทางการค้าอย่างเดียวกันหรือต่างกันได้ไม่เกินชั่วโมงละ 4 ครั้ง แต่ไม่เกิน 2 ครั้ง ภายในเวลาออกอากาศครึ่งชั่วโมง”
- 2.4 การใช้หุ่น หรือการ์ตูน ในการโฆษณา ต้องเป็นหุ่นหรือการ์ตูน ที่ไม่เป็นที่รู้จัก จึงจะสามารถใช้ในรายการสำหรับเด็กได้
- 2.5 ค่าเดือนสำหรับโฆษณาบนมกรูปกรอบ ควรใช้ค่าเดือนตามที่ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) กำหนด โดยให้ นำข้อความค่าเดือน แสดงบนหน้าจอโทรทัศน์ตามหลักเกณฑ์ ที่กำหนด สำหรับสินค้าที่ไม่มีค่าเดือนจาก อย. ก็ไม่จำเป็นต้องแสดงบนหน้าจอโทรทัศน์

- 2.6 รายการใดที่ได้ทำสัญญาไว้ก่อนแล้ว สามารถโฆษณาได้ในระหว่างเดือนกันยายน - พฤศจิกายน 2550 ทั้งนี้ นายแพทย์ ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์ กล่าวในที่ประชุมว่า จะให้ถือปฏิบัติไปก่อนเป็นเวลา 3 เดือน ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน - 30 พฤศจิกายน 2550 จากนั้นจึงออกประกาศกรมประชาสัมพันธ์ และใช้อย่างเป็นทางการในวันที่ 1 มกราคม 2551

นอกจากนั้นยังมีการจัดประชุมหารือรับฟังความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่เป็นผู้ผลิตรายการทางสถานีโทรทัศน์เมื่อวันที่ 17 กันยายน 2550 ที่ทำเนียบรัฐบาล ซึ่งฝ่ายผู้ผลิตรายการเสนอให้มีการยกเว้นมาตรการกำหนดระยะเวลาและความถี่ในการโฆษณาเป็นเวลา 1 ปี สำหรับผู้ผลิตรายการสำหรับเด็ก เนื่องจากมีต้นทุนการผลิตรายการค่อนข้างสูง เมื่อเทียบกับรายการ

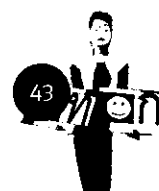
ที่ซื้อลิขสิทธิ์จากต่างประเทศ เช่น การ์ตูน และยังเสนอให้มีการตั้งกองทุนช่วยเหลือในอนาคตด้วย ทั้งนี้ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องยังต้องปฏิบัติตามมาตรการเรื่องเนื้อหาโฆษณาอยู่เช่นเดิม

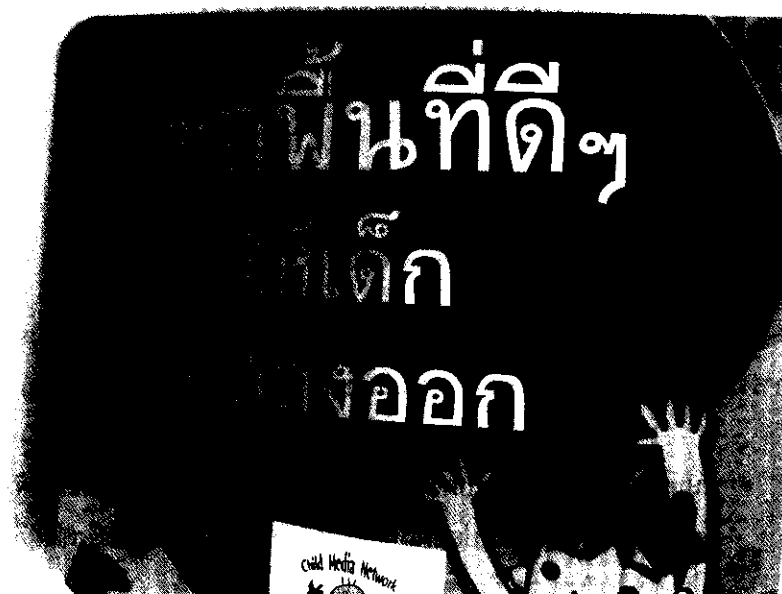
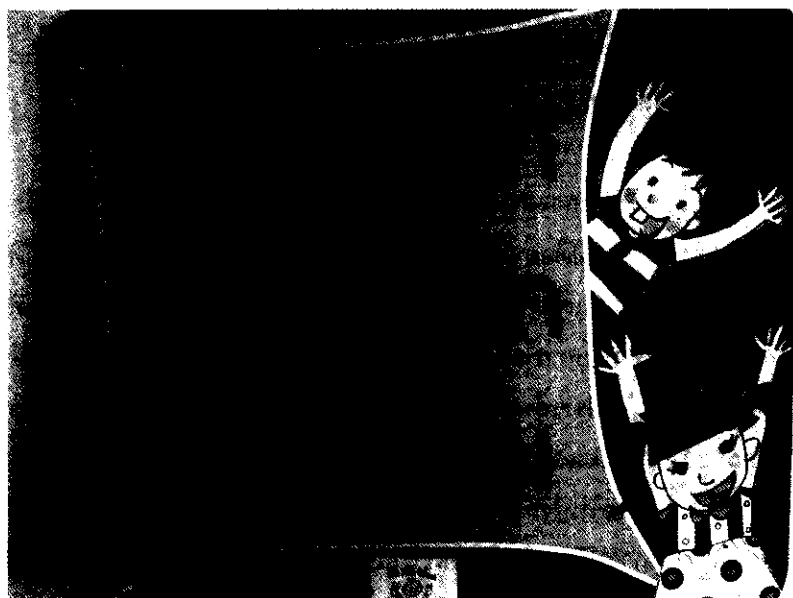
ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการตามแนวทางโฆษณามีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนมีผลปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมและสามารถนำมาใช้ในทางปฏิบัติ จึงเสนอให้มีการเพิ่มเติมร่างประกาศ กรมประชาสัมพันธ์ เรื่องหลักเกณฑ์และระยะเวลาสำหรับการโฆษณาและบริการธุรกิจทางสถานีโทรทัศน์ ที่มีผลกระทบต่อเด็ก ในประเด็นที่มีการชะลอการบังคับใช้การกำหนดระยะเวลาและความถี่ในการโฆษณาเป็นระยะเวลา 1 ปี สำหรับผู้ผลิตรายการสำหรับเด็กที่ผลิตเองภายในประเทศ เพื่อให้ผู้ผลิตรายการดังกล่าวมีระยะเวลาเปลี่ยนผ่านในการปรับเปลี่ยนรายการและการโฆษณานานขึ้น อันจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อผู้ผลิตรายการสำหรับเด็กน้อยที่สุด และจะได้มีการจัดประชุมหารือผู้บริหารสถานี ผู้ประกอบการ เพื่อทำการประเมินทุกสิ้นเดือน ก่อนที่ประกาศจะมีผลบังคับใช้ต่อไป

ขับเคลื่อนงานเครือข่ายสื่อเพื่อเด็ก

มีการรวมพลังกันขับเคลื่อนในรูปแบบที่หลากหลายทั้งการสัมมนา การรณรงค์ ผลักดันให้เกิดสื่อที่เหมาะสมกับเด็กเยาวชนและครอบครัว เช่น

- สัมมนาเรื่องการจัดระดับความเหมาะสมของสื่อโทรทัศน์ Rating จัดโดย คณะกรรมการสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ ร่วมกับ เครือข่ายสื่อเพื่อเด็ก ในวันที่ 25 มิถุนายน 2550 ณ โรงแรมเอเชีย

- เสวนาละครไทยให้อะไรกับสังคม (ยุ้งชุมหรือรอยหยักในสมอง?) จัดโดย เครือข่ายสื่อเพื่อเด็ก ในวันที่ 5 กรกฎาคม 2550 ณ โรงแรมเอเชีย
- ยื่นจดหมายต่อนายกรัฐมนตรี ขอให้รัฐบาลเร่งรัดการจัดระดับความเหมาะสมของสื่อโทรทัศน์ โดยเครือข่ายสื่อเพื่อเด็ก เครือข่ายครอบครัว เครือข่ายเยาวชน และมูลนิธิเพื่อนหญิง ในวันที่ 10 กรกฎาคม 2550 ณ ทำเนียบรัฐบาล
- ประชุมเครือข่ายผู้ปกครองในสถานศึกษา ครั้งที่ 1 เรื่อง การจัดระดับความเหมาะสมของสื่อ โดย มูลนิธิเครือข่ายครอบครัว ในวันที่ 15 กรกฎาคม 2550 ณ สภาคริสตจักรในประเทศไทย
- สัมมนาสื่อเพื่อเด็ก : เด็กทำสื่อในภูมิภาคเอเชีย Youth's Media : ASEAN Youth's Media Producer จัดโดย โครงการการพัฒนาองค์ความรู้เรื่องสื่อเพื่อเด็ก สนับสนุนโดย แผนงานสื่อสร้างสุขภาวะเยาวชน ในวันที่ 13-14 กรกฎาคม 2550 ณ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- เสวนาทางเลือกละครไทย ทำอย่างไรให้เป็นสื่อสร้างสรรค์จัดโดย โครงการพัฒนาองค์ความรู้การรู้เท่าทันสื่อในประเทศไทย สนับสนุนโดย แผนงานสื่อสร้างสุขภาวะเยาวชน ในวันที่ 23 กรกฎาคม 2550 ณ UNESCO ประเทศไทย
- ละครหญิงไทยก้าวไกลไปพร้อมกัน จัดโดย เครือข่ายสื่อเพื่อเด็กร่วมกับ เครือข่ายเสริมสุขภาวะทางเพศ เครือข่ายแรงงานหญิง มูลนิธิเพื่อนหญิง มูลนิธิสร้างความเข้าใจเรื่องสุขภาพเพื่อนหญิง ในวันที่ 25 กรกฎาคม 2550 ณ สภาคริสตจักรในประเทศไทย
- สัมมนาแนวทางการจัดความเหมาะสมของสื่อโทรทัศน์ จัดโดย กระทรวงวัฒนธรรม ร่วมกับ กรมประชาสัมพันธ์ ในวันที่ 26 กรกฎาคม 2550 ณ โรงแรม เอสดี อเวนิว

- เผยแพร่ข้อมูลที่มีสาระและการจัดระดับความเหมาะสมของสื่อโทรทัศน์ จัดโดย เครือข่ายสื่อเพื่อเด็ก ร่วมกับแผนงานสื่อสร้างสุขภาวะเยาวชน วันที่ 25-29 กรกฎาคม 2550 ณ เทศกาลหนังสือเด็กและเยาวชน ครั้งที่ 5 ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์

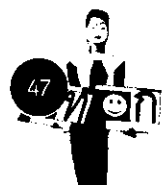
พลักดันกองทุนพัฒนาสังคม

- ยื่นจดหมายเปิดผนึกหน้าทำเนียบรัฐบาล เรื่องจัดทำวาระเด็ก ในวันที่ 9 มกราคม 2550 โดย เครือข่ายสื่อเพื่อเด็ก เครือข่ายครอบครัวและเครือข่ายเยาวชน และนายไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม รองนายกรัฐมนตรี เป็นผู้รับเรื่อง

- ทวงถามวาระแห่งชาติด้านเด็ก (จริงหรือมั่ว ชัวร์หรือไม่) โดย 27 เครือข่ายเด็ก เยาวชนและครอบครัว โดยเครือข่ายสื่อเพื่อเด็ก เครือข่ายเยาวชน (Young Expo) และเครือข่ายครอบครัว ในวันที่ 9 เมษายน 2550 ณ สำนักงานนักเรียนคริสเตียน (สนค.)
- สัมมนากองทุนสนับสนุนการพัฒนาสังคม : กลไกเพื่อสังคมเข้มแข็ง จัดโดยสถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มูลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติ คณะอนุกรรมการด้านเครือข่ายภาคประชาชนและการสื่อสารกับสังคมกรรมการการมีส่วนร่วมฯ เครือข่ายสื่อเพื่อเด็ก เครือข่ายครอบครัว เครือข่ายเยาวชน Young expo และคณะทำงานด้านเด็ก ในวันที่ 27 เมษายน 2550 ณ โรงแรมรามารักษ์เดนท์

ขับเคลื่อนเครือข่ายหนังสือเพื่อเด็กเยาวชน และครอบครัว

- ประชุมหารือเครือข่ายหนังสือเพื่อเด็ก วันที่ 8 มีนาคม 2550
- ประกาศเจตนารมณ์ยุทธศาสตร์หนังสือถึงมือเด็ก งานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ ในวันที่ 2 เมษายน 2550 ครั้งที่ 35 ณ ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์
- ปาฐกถาการอ่านสร้างชาติ โดย ฯพณฯ องคมนตรี ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นายแพทย์เกษม วัฒนชัย เทศกาลหนังสือเด็กและเยาวชน ครั้งที่ 35 ในวันที่ 25 กรกฎาคม 2550 ณ ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์
- สัมมนาการสร้างสรรค์หนังสือภาพสำหรับเด็ก Baby books seminar in Bangkok โดย วิทยากรจากประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศญี่ปุ่น และประเทศไทย วันที่ 28 กรกฎาคม 2550 ณ ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์

2. กิจกรรมสร้างสรรค์ สำหรับเด็กและเยาวชน

กระบวนการการขับเคลื่อนกิจกรรมสร้างสรรค์ สำหรับเด็กและเยาวชน

กระทรวงศึกษาธิการโดย ปลัดกระทรวงฯ ได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มาร่วมปรึกษา วางแผนการขับเคลื่อน โดยมีกลุ่มเยาวชนได้แก่ กลุ่มนวัตกรรม เพื่อเยาวชน YIV กลุ่มเด็กและเยาวชนอาสาสมัคร Y-ACT ร่วมกับ สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้สูงอายุ (สท.) ได้สำรวจข้อมูลโครงการ กิจกรรมสร้างสรรค์ฯ ที่เป็นแผนกลยุทธ์ ในปี 2550 ของหน่วยงานต่างๆ

ทั้งนี้กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงการ พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ต่างช่วยกันเร่งผลักดันทั้งโครงสร้าง ของการบริหารจัดการ การส่งเสริมศักยภาพของกลุ่มแกนนำเยาวชนต่างๆ ให้ มีส่วนร่วม รวมทั้งนำทรัพยากรมาร่วมระดมเพื่อการส่งเสริมกิจกรรม สร้างสรรค์ของเด็กและเยาวชนให้เห็นผล เช่น

- เชิญกลุ่มแกนนำเยาวชน เช่น เครือข่ายเยาวชน YOUNG EXPO 2006 สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย มาช่วยกันคิดและเสนอ

แผนงานโครงการที่จะให้เด็กและเยาวชน กลุ่มเด็กและเยาวชนได้
ทำกิจกรรมตามที่เขาคิดและต้องการทำ หรือที่เห็นว่าน่าจะเป็น
ประโยชน์เป็นผลดีจริงๆ และเป็นความคิดริเริ่มจากเด็กและ
เยาวชน หรือกลุ่มแกนนำเยาวชนเอง

- กลุ่มแกนนำเยาวชน ได้เสนอโครงการใหม่ๆ ที่เข้ากับยุคสมัยที่
สังคมต้องการพอดี คือ โครงการเครือข่ายเยาวชนประชาธิปไตย
โครงการเยาวชนไทยไม่ทอดทิ้งสังคม “เยาวชน 1,000 ทาง” ซึ่งทั้ง
สองโครงการนี้ได้สนับสนุนเงินอุดหนุนจากกองทุนสวัสดิการสังคม
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เพื่อให้เห็น
ผลว่าที่เมื่อเด็กคิดดีแล้วผู้ใหญ่ก็หนุน สำหรับโครงการ “เยาวชน
1,000 ทาง” มีสภาก่อตั้งการพัฒนาเด็กและเยาวชน ในพระ
ราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราช-สุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
(สอ.ดย.) ร่วมเสริมอีกทางหนึ่งด้วย

กระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำโครงการขึ้นเป็นพิเศษในการพัฒนา
ศักยภาพและสร้างโอกาสให้เด็กและเยาวชนที่ เช่น ค่ายคุณธรรมนำความรู้สู่
สังคม กิจกรรมนักเรียนนักศึกษา เยาวชนภาคฤดูร้อน 179 โครงการ เยาวชน
ได้ผ่านการอบรมประมาณ 10,000 คน รวมทั้งโครงการอาชีวศึกษาพัฒนา
สังคมล่างแอ่งในสถานที่ราชการ ส่งเสริมการสร้างฝายชะลอน้ำ นอกจากนี้
โครงการคาราวานความดีอาชีวศึกษาสังคม เป็นอีกหนึ่งโครงการที่เกิดจาก
แนวคิดของผู้ใหญ่ใจดีที่ว่า เยาวชนอาชีวศึกษามีดีและพร้อมเคลื่อนย้ายไปทำ
ประโยชน์ให้สังคม ซึ่งเกิดจากการประสานร่วมมือระหว่าง องค์กรเครือข่าย
อาชีวศึกษา คณะกรรมการศูนย์ป้องกันนักเรียน นักศึกษา อาชีวศึกษาก่อ
เหตุทะเลาะวิวาท 4 กลุ่มพื้นที่ในกทม.และเขตปริมณฑล สำนักงานคณะ
กรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ สมาคมโรงเรียนอาชีวศึกษา

เอกชนแห่งประเทศไทย และสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้สูงอายุ (สท.) รูปแบบโครงการเป็นการ จัดอบรมแกนนำเยาวชน จากโรงเรียนและวิทยาลัยต่างๆ 52 แห่ง ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน และจากการอบรมดังกล่าวมีแกนนำเยาวชนจำนวน 224 คน ได้เรียนรู้บทบาทภาวะของความเป็นผู้นำ การทำงานเป็นทีม การสื่อสาร การ สร้างความไว้วางใจ การแก้ไขปัญหา การตัดสินใจ ตลอดจนได้ร่วมเสนอ โครงการเกี่ยวกับการพัฒนาสังคม จำนวน 30 โครงการ เพื่อให้ผู้ใหญ่ส่งเสริมให้เขาได้ทำ ให้สังคมได้เห็นมุมเด่นของเขา

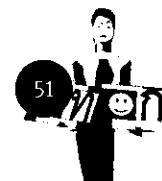
สำหรับโครงการสร้างพื้นที่สร้างสรรค์สำหรับเด็กและเยาวชน (space for youth) เป็นอีกหนึ่งโครงการที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์ และกระทรวงมหาดไทยได้บูรณาการลงทำในพื้นที่ อบต./เทศบาล 730 แห่ง 75 จังหวัด โดยการรวมกลุ่มอบรมเยาวชนและให้เขาช่วยกันคิด เสนอสิ่งที่ต้องการทำให้ท้องถิ่น สิ่งที่ได้เกิดขึ้นจริงจากการให้โอกาสเด็กและ เยาวชน คือ โครงการ/กิจกรรมดีๆ จำนวนนับร้อยๆ ที่เด็กและเยาวชนเสนอ ตัวที่จะทำ เป็นการเชื่อมต่อโครงการคาราวานเสริมสร้างเด็กที่ผู้ใหญ่ทำเพื่อ เด็กมากขึ้น

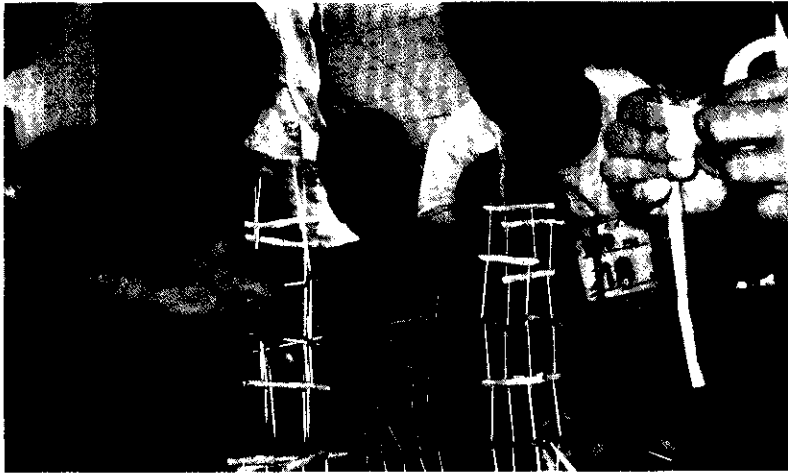
โครงการกิจกรรมที่กล่าวมาข้างต้นส่วนใหญ่ เป็นการทำประโยชน์เพื่อ สังคม แต่มีโครงการหนึ่งที่ต่างกับโครงการอื่นที่นับเป็นกระบวนการขับเคลื่อน กิจกรรมสร้างสรรค์ของเด็กและเยาวชน แต่เป็นความจำเป็นที่ต้องปลูกฝัง และให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมสร้างนั้น คือ โครงการเครือข่ายเยาวชน ประชาธิปไตย ซึ่งเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมส่งเสริม ประชาธิปไตยในมหาวิทยาลัย และสร้างเครือข่ายเยาวชนประชาธิปไตยโดย ใช้กิจกรรมและดนตรีเป็นสื่อ รวมทั้งพัฒนาเครือข่ายสภาเด็กและเยาวชน ทั้ง

75 จังหวัด และกรุงเทพมหานครให้ความเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น โดย สท.พม
ร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสภาเด็กและเยาวชน ได้ทำกิจกรรม
การขับเคลื่อนกิจกรรมประชาธิปไตยในมหาวิทยาลัย เช่น ค้นหาและทำ
แผนที่องค์กรนักศึกษาในมหาวิทยาลัยทั่วประเทศ จัดค่ายดนตรีเยาวชน
ประชาธิปไตย เพื่อใช้กิจกรรมและดนตรีเป็นสื่อ สนับสนุนกิจกรรมส่งเสริม
ประชาธิปไตยให้กลุ่มเยาวชนต่างๆ ในมหาวิทยาลัย สนับสนุนงบประมาณ
กิจกรรมวัน 14 ตุลา ประชาธิปไตย ร่วมกับรัฐสภา และเครือข่ายเยาวชน
ประชาธิปไตย จัดงานระหว่าง ในวันที่ 6-14 ตุลาคม 2550 ณ มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ ห้องสนามหลวง ถนนราชดำเนิน และอนุสรณ์สถานวีรชน 14
ตุลา รวมทั้งจัดประกวดดนตรีเยาวชนประชาธิปไตย

ผลที่เกิดขึ้นคือ มีเครือข่ายเยาวชน นิสิต นักศึกษาประชาธิปไตย
เยาวชน นิสิต นักศึกษาได้แสดงออกและมีจิตสำนึกตามวิถีประชาธิปไตยที่
ถูกต้องและ เหมาะสม

สำหรับการกระบวนการขับเคลื่อนในเชิงโครงสร้างที่เป็นฐานการปรับเปลี่ยนต่อไปในระยะยาวที่เกิดขึ้นคือ

- คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์การพัฒนาลูกและเยาวชน ในสถานศึกษาตามที่กระทรวงศึกษาเสนอ

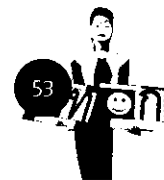
- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้เร่งรัดการตราพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาลูกและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ.... วัตถุประสงค์ คือ ปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๒๑ เนื่องจากการพัฒนาลูก จำเป็นต้องให้เยาวชน องค์การเอกชนและประชาสังคมได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา โดยส่งเสริมให้สถาบันครอบครัว ศาสนา การศึกษา สื่อมวลชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องจัดสรรงบประมาณ เพื่อการพัฒนาลูกรวมทั้งการจัดทำนโยบาย แผนงาน งบประมาณในการพัฒนาลูกที่อยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของตน นอกจากนี้ กำหนดให้มีการจัดตั้งสภาเยาวชนแห่งชาติทั้งในระดับชาติ และระดับจังหวัด เพื่อให้เยาวชนมีคุณภาพที่ดีขึ้น มีความมั่นคงในการดำรงชีวิต รวมทั้งได้รับการยอมรับ การคุ้มครองและ

โอกาสในการมีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมกันเพื่อให้สอดคล้องกับความตกลง
ระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี

ซึ่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการ
วิสามัญกิจการ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) เมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม
2550 และสนช.ได้รับหลักการแล้วเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2550 โดยได้แต่งตั้ง
คณะกรรมการวิสามัญร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน
แห่งชาติ พ.ศ.... ซึ่งปัจจุบันได้มีการพิจารณาผ่านวาระ 3 เรียบร้อยแล้ว

กระทรวงมหาดไทย ปรับหลักสูตรการเรียนการสอนโรงเรียนในสังกัด
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาเด็กและเยาวชน
ของท้องถิ่น (มีจำนวนโรงเรียน 546 โรงเรียน) พร้อมทั้งส่งเสริมสนับสนุน
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ทุกแห่งจำนวน 7,778 แห่ง จัดทำแผนงาน
และงบประมาณของเด็กและเยาวชนในพื้นที่

จากการดำเนินงานดังกล่าว มีผลให้เกิดการรวมกลุ่มเด็กและเยาวชน
มือใหม่ที่ไม่เคยทำกิจกรรมเพื่อคนอื่น หรือชุมชน สังคม รวมทั้งเครือข่ายเด็ก
และเยาวชนที่ได้รวมตัวกันอยู่แล้วได้ตื่นตัวได้มีโอกาสคิด นำเสนอและทำ
กิจกรรมเพื่อพัฒนาตนเองและสังคมมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด สิ่งที่บ่งบอกถึง
ความเปลี่ยนแปลงของการให้โอกาสส่งเสริมกิจกรรมแก่เด็กและเยาวชน คือ
มีโครงการ กิจกรรมสร้างสรรค์ที่เด็กและเยาวชนต้องการจะทำ เกิดขึ้นใหม่
ประมาณ 1,000 โครงการ กระจายอยู่ทั่วประเทศ มีเด็กและเยาวชนได้ผ่าน
การอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพและทักษะการทำงานทางสังคม จำนวน 5,000
คน และได้รับผลกระทบจากการจัดกิจกรรมประมาณ 2 ล้านคน

3. สถานรับเลี้ยงเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และโรงเรียนอนุบาลที่มีคุณภาพ

สรุปภาพรวมการดำเนินการ

กระทรวงมหาดไทย โดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้ดำเนินการดังนี้

1. ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวบรวมข้อมูลเพื่อจัดทำมาตรฐานการพัฒนาเลี้ยงดูเด็กปฐมวัยของทุกหน่วยงานให้มีความสอดคล้องโดยกำหนดเป็นมาตรฐานกลางที่สามารถใช้ร่วมกันได้เดียวกัน เช่น

- 1.1 ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม
- 1.2 ด้านบุคลากร
- 1.3 ด้านเสริมสร้างสุขภาพและศักยภาพเด็ก
- 1.4 ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2. ส่งเสริมสนับสนุนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแผนการเรียนรู้หลักสูตรปฐมวัยเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดประสบการณ์เรียนรู้แก่เด็ก

3. ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนวัสดุภัณฑ์เด็กเล็ก

ของเล่น และเครื่องเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย ให้ได้มาตรฐานสากลและมีความปลอดภัย

4. ส่งเสริมสนับสนุนความก้าวหน้าของผู้ดูแลเด็กโดยการปรับสถานภาพของผู้ดูแลเด็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากพนักงานจ้างทั่วไปเป็น

5. ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ดูแลเด็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี โดยเฉพาะหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ทุกศูนย์จะต้องจบปริญญาตรี สาขาปฐมวัย

6. จัดอบรมให้ความรู้กับผู้ดูแลเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาทักษะและนวัตกรรมที่สำคัญแก่เด็กปฐมวัย

7. ยกกระดับมาตรฐานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกศูนย์ ให้ได้มาตรฐานขั้นพื้นฐาน เพื่อถวายเป็นราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระชนมายุครบ 80 พรรษา ในวันที่ 5 ธันวาคม 2550

8. จัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเป็นตัวอย่างการพัฒนาและการบริการ พร้อมทั้งสนับสนุนงบประมาณให้ศูนย์ละ 820,000 บาท เพื่อนำไปพัฒนาศูนย์ทั้งด้านอาคาร สื่อการเรียนการสอน

9. สนับสนุนอัตราผู้ดูแลเด็กเล็กเพื่อประสิทธิภาพในการดูแลและบริการเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอัตราส่วนของผู้ดูแลเด็กและเด็ก เท่ากับ 1 ต่อ 18

10. จัดอบรมครูอนุบาลโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 519 โรงเรียนๆ ละ 1 คน เพื่อเพิ่มทักษะความรู้ความเข้าใจในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย

สำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร ได้ดำเนินการ ดังนี้

1. พัฒนาระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของกรุงเทพมหานครสู่มาตรฐาน จำนวน 304 ศูนย์

2. จัดกิจกรรมพัฒนาความรู้และทักษะการปฏิบัติงานแก่อาสาสมัครผู้ดูแลเด็กและผู้แทนจากสำนักงานเขตใน กทม. จำนวน 1,400 คน

3. จัดประชุมเชิงปฏิบัติการจัดทำแผนปฏิบัติการศูนย์ฯ เพื่อสร้างความเข้าใจในการปฏิบัติงานให้กับหัวหน้าฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม จำนวน 50 เขตๆ ละ 2 คน เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

4. อบรมเชิงปฏิบัติการและศึกษาดูงานเพื่อพัฒนาคุณภาพของอาสาสมัครผู้ดูแลเด็กกรุงเทพมหานคร จำนวน 330 คน

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้ดำเนินการ ดังนี้

1. จัดอบรมเชิงปฏิบัติการแก่ผู้ปฏิบัติงานด้านเด็กปฐมวัยในสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชน จำนวน 600 คน

2. สัมมนาผู้ประกอบการสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชน/สถานสงเคราะห์เด็กเอกชน ทั่วประเทศ เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก จำนวน 2,550 คน

กระทรวงศึกษาธิการ ได้ดำเนินการดังนี้

1. ประกาศนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาเด็กปฐมวัย (0-5 ปี) ระยะยาว พ.ศ.2550-2559 และให้กระทรวงที่เกี่ยวข้องรับไปดำเนินการ

2. จัดทำแผนแม่บทการพัฒนาเด็กปฐมวัย (0-6) พ.ศ.2551- 2553

3. พัฒนาหลักสูตรการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมเด็กปฐมวัย แก่ครู/ผู้ดูแลเด็ก

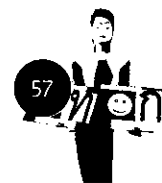
4. การจัดการศึกษาทางไกลหลักสูตร “การเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย” ใช้เวลาศึกษา 432 ชั่วโมง 24 หน่วยกิต

5. จัดอบรมสัมมนาวิชาชีพให้กับผู้ดูแลเด็กจากภาคเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

6. จัดทำหลักสูตรการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาสมองเด็กปฐมวัย

7. จัดทำหลักสูตรเพลงและกิจกรรมเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัย

8. จัดทำหลักสูตรการบริหารสถานศึกษาปฐมวัย

กระบวนการขับเคลื่อนนโยบาย และยุทธศาสตร์การพัฒนาคเด็กปฐมวัย

- วันที่ 22 พฤษภาคม 2550 คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาคเด็กปฐมวัย (0-5 ปี) ระยะยาว พ.ศ.2550-2559 ตามที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอ โดยให้กระทรวงศึกษาธิการประสานกระทรวงต่างๆ รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำนโยบายและยุทธศาสตร์ฯ ดังกล่าวไปใช้เป็นกรอบแนวทางการดำเนินงานการพัฒนาเด็กปฐมวัยของชาติต่อไป รวมทั้งให้สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาทำหน้าที่ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายและยุทธศาสตร์ฯ ดังกล่าว พร้อม ทั้งนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเป็นระยะ ทั้งนี้ให้กระทรวงศึกษาธิการรับความเห็นของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องและประเด็นอภิปรายของคณะกรรมการกลั่นกรองฯ ไป

พิจารณาดำเนินการต่อไป รวมทั้งมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติรับไปดำเนินการศึกษาเรื่องการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Development: HRD) ของประเทศไทยในภาพรวมต่อไป

สาระสำคัญของนโยบายและยุทธศาสตร์ฯ คือพัฒนาเด็กปฐมวัยช่วงอายุ 0-5 ปี ทุกคนอย่างมีคุณภาพเต็มศักยภาพ มีครอบครัวเป็นแกนหลัก และผู้มีหน้าที่ดูแลเด็กและทุกภาคส่วนของสังคมได้มีส่วนร่วมในการจัดบริการและสิ่งแวดล้อมที่ดี เหมาะสม สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่นและการพัฒนาเด็ก

- วันที่ 21 มิถุนายน 2550 กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงมหาดไทย และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ ร่วมกันจัด “เวทีเสวนายุทธศาสตร์การพัฒนาเด็กปฐมวัย”
- วันที่ 10 กรกฎาคม 2550 คณะรัฐมนตรีเห็นชอบหลักการแผนแม่บทการพัฒนาเด็กปฐมวัย (0-6 ปี) พ.ศ.2551-2553 โดยให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รับไปปรับชื่อแผนแม่บทการพัฒนาเด็กปฐมวัย (0-6 ปี) พ.ศ.2551-2553 เป็นแผนปฏิบัติการพัฒนาเด็กปฐมวัย (0-6 ปี) พ.ศ.2551-2553 และให้รับประเด็นอภิปรายของคณะกรรมการกลั่นกรองฯ คณะที่ 2 และความเห็นของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องไปพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย ทั้งนี้ มอบให้รองนายกรัฐมนตรี (นายไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม) รับประเด็นอภิปรายของคณะกรรมการกลั่นกรองฯ คณะที่ 2 ไปพิจารณาดำเนินการต่อไป

สาระสำคัญของแผนแม่บทการพัฒนาเด็กปฐมวัย (0-6 ปี) พ.ศ. 2551-2553 โดยสรุปรวม 3 ประเด็นดังนี้

แผนงานที่ 1 การเตรียมความพร้อมสังคมไทยเพื่อการพัฒนาเด็กปฐมวัย (0-6 ปี) กลุ่มเป้าหมายที่ต้องเตรียมความพร้อมประกอบด้วยคู่สมรสใหม่ พ่อ แม่ ครอบครัว ญาติ พี่เลี้ยงเด็กที่อยู่ที่บ้าน ชุมชน กลุ่มแกนนำอาสาสมัคร องค์กรพัฒนาเด็กในชุมชน และประชาชนทั่วไป

แผนงานที่ 2 การพัฒนาผู้เลี้ยงดูเด็กปฐมวัย (0-6 ปี) ที่ปฏิบัติงานที่สถานรับเลี้ยงเด็ก และอาสาสมัครผู้ดูแลเด็กในชุมชน โดยการเสริมสร้างศักยภาพผู้เลี้ยงดูเด็กรูปแบบการจัดประชุมสัมมนาและฝึกอบรม

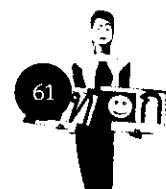
แผนงานที่ 3 การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ กระบวนการในการพัฒนาเด็กปฐมวัย (0-6 ปี) ในการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ดำเนินกิจการสถานรับเลี้ยงเด็กเห็นความสำคัญของการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และกระบวนการในการพัฒนาเด็กปฐมวัย

4. จังหวัดน่าอยู่สำหรับเด็กและเยาวชน

กระบวนการขับเคลื่อนงานจังหวัดน่าอยู่สำหรับเด็ก และเยาวชน

กุมภาพันธ์ 2550 เป็นต้นมา สถาบันรามจิตติ ร่วมกับสำนักงาน
กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) และสำนักงานกองทุนสนับสนุน
การวิจัย (สกว.) ประสานความร่วมมือกับผู้ว่าราชการจังหวัดน่าน รุ่งริเริ่ม
โครงการถนนเด็กเดิน เนื่องจากในปัจจุบันเยาวชนส่วนใหญ่ต่างก็ตกอยู่ใน
สิ่งแวดล้อมที่เป็นพิษ มีพื้นที่เสี่ยงและย่ำแย่มากกว่าพื้นที่ดีถึง 3 เท่า ทำให้
เยาวชนเหล่านี้หลงเดินทางผิด ดังนั้นการเพิ่มพื้นที่ให้เหล่าเยาวชนได้มารวม
ตัวกันทำกิจกรรมที่สร้างสรรค์จึงเกิดขึ้น ภายใต้โครงการที่ชื่อ โครงการถนน
เด็กเดิน มีจุดประสงค์มุ่งขจัดร้าย ขยายดี และสร้างภูมิคุ้มกันให้กับเยาวชนที่
จะเติบโตเป็นกำลังสำคัญของชาติต่อไป แนวคิดเรื่องถนนเด็กเดินเริ่มต้นจาก
การทำงานของโครงการ Child Watch ที่นำเสนอเป้าหมาย “สื่อคุณภาพ”
สำหรับการพัฒนาเยาวชน (ครอบครัวคุณภาพ สื่อคุณภาพ การศึกษา
คุณภาพ และพื้นที่คุณภาพ) ต่อรัฐบาลในงานแถลงสถานการณ์เด็กและ

เยาวชนประจำปีที่ทำเนียบรัฐบาลเมื่อวันที่ 12 มกราคม 2549 พร้อมกับเสนอ ยุทธศาสตร์ “ขจัดร้าย ขยายดี มีภูมิคุ้มกัน” เป็นกรอบคิดในการพัฒนาไปสู่ เป้าหมายดังกล่าว ซึ่งในการพัฒนาเป้าหมายและยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม ทางโครงการได้พิจารณาว่าเรื่องที่น่าจะทำได้ก่อนและมีผลกระทบสูงคือเรื่อง “พื้นที่คุณภาพ” ในรูปแบบของโครงการ “ถนนเด็กเดิน” โดยในขั้นต้นมีการเชิญชวนจังหวัดผ่านผู้ว่าราชการจังหวัดหลายจังหวัด ซึ่งขณะนี้ได้รับการตอบรับจากหลายจังหวัดแล้ว อาทิ น่าน แพร่ ชัยภูมิ มหาสารคาม อุดรธานี นครราชสีมา ภูเก็ต ชุมพร เป็นต้น

ถนนเด็กเดิน หมายถึง พื้นที่สาธารณะแบบต่างๆ (ถนน สวนสาธารณะ สนามกีฬา) ที่จังหวัดกำหนดให้เป็นพื้นที่สร้างสรรค์สำหรับเด็ก และครอบครัว โดยมีเป้าหมายหลักอยู่ที่การเปิดพื้นที่ทางสังคมเพื่อการใช้เวลาอย่างสร้างสรรค์และลดปัจจัยเสี่ยงหรือพฤติกรรมเสี่ยงในหมู่เยาวชน โดยการจัดถนนเด็กเดินอาจมีการจัดเป็นช่วงเวลาสม่ำเสมอซึ่งอาจจัดเป็นรายสัปดาห์ หรือรายเดือน และลักษณะการจัดพื้นที่ถนนเด็กเดินอาจมีความยืดหยุ่นทั้งในแง่ขนาดพื้นที่และกิจกรรม

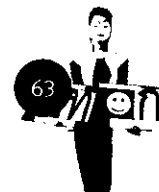
ภาพรวมของถนนเด็กเดินน่าจะสะท้อนกิจกรรมหรือพื้นที่สร้างสรรค์อย่างน้อย 5 ลักษณะ คือ

- เป็นพื้นที่พักผ่อนหย่อนใจ เสริมสร้างสุนทรียะทางอารมณ์สำหรับเด็ก และครอบครัว
- เป็นพื้นที่เรียนรู้และแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ทางศิลปะ ดนตรี กีฬา งานอดิเรก
- เป็นพื้นที่จำหน่าย เช่น ของเล่นคัตสรร หนังสือ และสื่อคัตสรรราคาถูก
- เป็นพื้นที่สำหรับการสร้างผู้ประกอบการรุ่นใหม่ทำของหรือสิ่งประดิษฐ์ มาจำหน่าย

- เป็นพื้นที่ปลอดภัยปลอดคอบายมุขโดยมีกิจกรรมการรณรงค์เสริมสร้าง
สุขภาวะด้านต่างๆ ให้เด็กและครอบครัว

อย่างไรก็ดีการสร้างพื้นที่ดี ภายใต้ยุทธศาสตร์ “ถนนเด็กเดิน” นั้นมา
จากสมมติฐานว่าจะสามารถเห็นผลเป็นรูปธรรมกับเด็กเยาวชนไทย เพราะ
จากข้อมูลความเคลื่อนไหวในต่างประเทศด้านการพัฒนาเด็ก พบว่ามีการ
พัฒนา “เมืองน่าอยู่สำหรับเด็ก” (Child Friendly Cities) ในหลายประเทศ
โดยมีการลงทุนทั้งในเรื่องพื้นที่สร้างสรรค์และกิจกรรมเยาวชน ตั้งแต่
ศูนย์เยาวชนต่างๆ ไปจนถึงการลงทุนด้านแหล่งเรียนรู้ตลอดจนกิจกรรมหลัง
เรียนต่างๆ ซึ่งพบว่าเมืองที่ลงทุนด้านนี้มากจนก้าวขึ้นมาติดอันดับเมืองน่าอยู่
ที่สุดสำหรับเด็กในบางประเทศ นอกจากสภาพแวดล้อมในเมืองเหล่านี้จะมี

กิจกรรมดีๆ ให้เด็กทุกรายทำอย่างหลากหลายแล้ว ยังพบว่าในเมืองเหล่านี้ อัตราปัญหาเด็กและเยาวชนก็ลดลงอย่างเห็นได้ชัด

โครงการถนนเด็กเดินส่งเสริมให้เด็กในแต่ละจังหวัดได้ทำกิจกรรม เช่น ขายสินค้า แสดงทางวัฒนธรรม เล่นดนตรี เป็นต้น ในจังหวัดของตนเอง โดยฝึกให้เป็นผู้บริหารโครงการ ให้อำนาจการบริหารจัดการ ซึ่งสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสามารถนำกิจกรรมที่กระทรวงทำอยู่มาให้ความรู้กับเด็กและเยาวชน เช่น สอนวิธีการดูภาพยนตร์อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับวัย การจัดห้องทดลองปฏิบัติการเรตติ้ง เป็นต้น ซึ่งจะทำให้การทำงานด้านวัฒนธรรมเกิดความสนใจไปตามชีวิตและสังคม

โครงการ “ถนนเด็กเดิน” จุดนัดพบสุดสัปดาห์ให้เยาวชนทุกรุ่นทุกราย มาทำกิจกรรมหลากหลาย ทั้งเล่น เรียนรู้ มีเยาวชนเป็นผู้จัดงานเอง มีผู้นำเยาวชนเป็นแนวร่วม ประสานความร่วมมือกับผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นจุดเริ่มต้นยุทธศาสตร์จังหวัดเรื่องเด็กและเยาวชนที่ยั่งยืนต่อไป

สำหรับกระบวนการขับเคลื่อนของกระทรวงมหาดไทยนั้นได้ขอความร่วมมือให้ทุกจังหวัดแต่งตั้งคณะทำงานหรือคณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัดนำอยู่สำหรับเด็กและเยาวชนของจังหวัด ภายใต้คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ ขึ้นเพื่อรับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์จังหวัดนำอยู่สำหรับเด็กและเยาวชน โดยกำหนดเป็นแผนปฏิบัติการระยะ 4 ปี และแผนปฏิบัติการประจำปี และให้นำเครื่องมือและตัวชี้วัดจังหวัดนำอยู่สำหรับเด็กและเยาวชน 7 ด้านได้แก่ เมืองปลอดภัย เมืองสุขภาพ เมืองครอบครัว เมืองแห่งการเรียนรู้ เมืองที่คุ้มครองสิทธิเด็ก เมืองที่ปลอดภัยจากปัจจัยเสี่ยง และเมืองที่เด็กมีส่วนร่วม พร้อมกับ

ให้จังหวัดกำหนดเพิ่มได้ตามความเหมาะสมของจังหวัด โดยมีรายละเอียดคือ

1. เมืองปลอดภัย ภายใต้แนวคิดการทำงานโดยตั้งต้นจากการออกแบบทางกายภาพให้ถนนหนทาง, โรงเรียน มีความปลอดภัยสำหรับเด็ก มีถนนคนเดินปลอดรถทั้งถาวรและเป็นครั้งคราว การที่จักรยานโดยมีช่องทางรถจักรยานที่ปลอดภัยและรณรงค์ให้เด็กออกกำลังกายด้วยการที่จักรยานมาโรงเรียน เมืองที่มีความปลอดภัยในเรื่องการใช้รถใช้ถนน มีการปรับปรุงความสะอาด ความสว่าง และความสวยงามของถนนให้ดูรื่นรมย์ ปลอดภัยตลอดจนการเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย การติดกล้องวงจรปิดในพื้นที่สาธารณะต่างๆ ทำให้โรงเรียนเป็นโรงเรียนที่ปลอดภัยมากยิ่งขึ้น มีการปรับปรุงพื้นที่ อุปกรณ์ในโรงเรียนเพื่อลดอุบัติเหตุ เป็นต้น โดยจะมีประเมินผลจากสถิติอุบัติเหตุที่เกิดกับเด็กในโรงเรียน ชุมชน ถนนหนทางที่ลดลง ควบคู่กับการสำรวจความพึงพอใจของเด็ก

2. เมืองสุขภาพ มีการสนับสนุน รณรงค์ให้เด็กและเยาวชนมีสุขภาพที่ดี เช่น การรณรงค์เรื่องการออกกำลังกาย ส่งเสริมให้มีพื้นที่ในการออกกำลังกายมากขึ้น รวมถึงการดูแลสุขภาพเป็นการพิเศษสำหรับเด็กกลุ่มเสี่ยง เช่น กลุ่มพ่อแม่วัยรุ่น เด็กพิการ เด็กต่างด้าว การรณรงค์ด้านสุขภาพอื่นๆ เช่น การรณรงค์ ลดละเลิกเหล้าบุหรี่ในวัยรุ่น การรณรงค์เรื่องนิสัยการกินและการบริโภคอาหารสุขภาพ

3. เมืองครอบครัว สนับสนุนกิจกรรมครอบครัวอบอุ่น ตลอดจนการรณรงค์ทางสังคม เช่น การรณรงค์พาลูกไปเที่ยว พาลูกไปวัด การรณรงค์เพื่อลดการใช้ความรุนแรงหรือใช้กำลังกับลูก รวมถึงการจัดระบบสวัสดิการ

ครอบครัวที่ยากลำบาก การมีครอบครัวทดแทนสำหรับเด็กที่กำพร้าหรือถูกทอดทิ้ง การเสริมสร้างความรู้ในการเลี้ยงดูลูกให้แก่พ่อแม่และคู่แต่งงานใหม่ การปรับปรุงระบบ child care service ระดับชุมชน โดยมีการประเมินผลจากตัวบ่งชี้เกี่ยวกับอัตราการหย่าร้าง สถิติความรุนแรงในครอบครัวที่เกิดขึ้นกับเด็ก และการสำรวจการใช้เวลาของเด็กกับครอบครัว

4. เมืองแห่งการเรียนรู้ มีการระดมทุนท้องถิ่นในการสร้างการเรียนรู้ในรูปแบบต่างๆ เช่น บางเมือง มีการทำ smart school โดยร่วมมือกับภาครัฐและภาควิชาการ และให้การสนับสนุนโรงเรียนลักษณะพิเศษสำหรับเด็กด้อยโอกาส นอกจากนี้ยังรวมถึงการลงทุนในลักษณะอื่นๆ เช่น การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น การพัฒนาครู เป็นต้น

5. เมืองที่คุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชน การมีมาตรการคุ้มครองเด็กจากการถูกละเมิดสิทธิในลักษณะต่างๆ เช่น การใช้แรงงานการค้าบริการทางเพศ การใช้กระบวนการยุติธรรมสมานฉันท์ (restorative justice) ในการดูแลเด็กที่กระทำความผิด

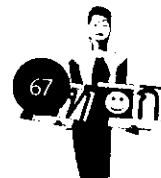
6. เมืองที่ปลอดภัยจากปัจจัยเสี่ยง การจัดระเบียบสังคม ป้องกันปัจจัยเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน ได้แก่ ยาเสพติด การมั่วสุมต่างๆ รวมทั้งจัดกิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนการป้องกันปัญหา เช่น การจัดให้มีสนามกีฬา สวนสาธารณะ ลานกิจกรรม ทั้งในด้านปริมาณ คุณภาพ เพื่อให้เด็กเข้าถึงและใช้งานได้สะดวก บางเมืองมีการจัด annual playday เพื่อให้ความสำคัญกับการเล่นของเด็ก การสนับสนุนกิจกรรมชมรมกลุ่มสนใจของเด็ก

7. เมืองที่เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วม การมีกลไกให้เด็กมีส่วนร่วมในการวิพากษ์การพัฒนาเมืองในส่วนที่มีผลกับเด็ก บางเมืองมีการทำ child impact assessment เป็นกลไกในการตัดสินใจเชิงนโยบาย การมีรายงานและระบบการให้คำปรึกษาแก่กลุ่มเยาวชนเพื่อเสริมพลังการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการพัฒนาเมือง

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

- จัดทำฐานข้อมูลที่เป็นปัญหาและความต้องการการพัฒนาที่สำคัญของจังหวัด ข้อมูลที่เกี่ยวกับเด็กและเยาวชน เพื่อให้เห็นภาพรวมของการพัฒนาเด็กและเยาวชนในระดับจังหวัดได้ชัดเจน
- ชี้แจงแนวทางการจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัดน่ายุทธศาสตร์สำหรับเด็กและเยาวชนตามนโยบาย ยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการหลักตามแนวทาง “โลกที่เหมาะสมสำหรับเด็ก” แก่ผู้แทนส่วนราชการต่างๆ ระดับจังหวัดทั้ง 76 จังหวัด
- จัดทำโครงการตำบลน่ายุทธศาสตร์สำหรับเด็กและเยาวชนในพื้นที่นำร่อง 10 จังหวัดๆ ละ 1 ตำบล โดยการสร้างความเข้าใจและสนับสนุนงบประมาณเพื่อบูรณาการงานด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดผลเป็นรูปธรรมมากขึ้น

ความสำเร็จของการทำงาน จังหวัดน่ายุทธศาสตร์ ซึ่งเป็นการดำเนินการโดยส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีภารกิจเกี่ยวข้องตามยุทธศาสตร์ในด้านต่างๆ นั้น การวางกรอบการทำงานดังกล่าวทำให้เห็นถึงความพยายามของจังหวัด ในการสร้างพื้นที่คุณภาพสำหรับอนาคตของชาติ เพื่อคุณภาพของประเทศ

5. กฎหมายครอบครัว

แนวทางการขับเคลื่อนกฎหมายครอบครัว

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ร่วมกับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ สถาบันรักลูก และมูลนิธิเครือข่ายครอบครัว และภาคีเครือข่าย จัด “สมัชชาครอบครัว สู่สังคมร่มเย็นเป็นสุข” ขึ้น ในระหว่างวันที่ 5-6 เมษายน 2550 ณ สโมสรทหารบก กรุงเทพมหานคร การจัดงานวันครอบครัว ปี 2550 มีวัตถุประสงค์เพื่อให้สังคมตระหนักถึงความสำคัญของสถาบันครอบครัว เพื่อยกย่องสดุดีครอบครัวที่เป็นแบบอย่างในการพัฒนาศักยภาพสมาชิกในครอบครัวให้เข้มแข็ง และหน่วยงานองค์กรที่ส่งเสริมสนับสนุนงานด้านครอบครัว ตลอดจนเพื่อผลักดันร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมครอบครัว พ.ศ.... และเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนของสังคมได้ร่วมกันระดมความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และแนวทางในการพัฒนาครอบครัว เพื่อร่วมมือกันขับเคลื่อนเรื่องครอบครัวในระดับชาติ สำหรับกิจกรรมภายในงาน ประกอบด้วย การเสวนา เรื่องเคล็ด (ไม่) ลับ... การเสริมสร้างพลังครอบครัว การจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาความเข้มแข็งของครอบครัวการจัดงานสู่ขวัญครอบครัวไทย การปาฐกถาพิเศษ เรื่อง “สมัชชาครอบครัว สู่สังคมร่มเย็นเป็นสุข” และการจัดเวทีสมัชชาครอบครัว

ผลจากการจัดงานวันครอบครัว ปี 2550 “สมาชิกครอบครัว สู้สังคม
ร่มเย็นเป็นสุข” ได้สร้างกระแสให้ประชาชนได้ตระหนักถึงความสำคัญของ
สถาบันครอบครัว รวมทั้งเปิดโอกาสให้ภาคีเครือข่ายที่ปฏิบัติงานด้าน
ครอบครัวทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการ
ดำเนินงานและเสนอนโยบายเพื่อพัฒนาความเข้มแข็งของครอบครัวไทย

ข้อเสนอเชิงนโยบาย 8 ข้อ จากเวทีสมัชชาครอบครัว

การจัดงานเวทีสมัชชาครอบครัวสู่สังคมร่มเย็นเป็นสุข ได้ข้อสรุปเป็น
ข้อเสนอเชิงนโยบาย 8 ข้อ เพื่อพัฒนาความเข้มแข็งของครอบครัว ได้ยื่นต่อ
ผู้แทนของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) ได้แก่

1. รัฐบาลต้องส่งเสริมและผลักดันนโยบายยุทธศาสตร์ และแผน
ปฏิบัติการด้านครอบครัวสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาความเข้ม
แข็งทุกระดับ ทุกภาคส่วนของสังคม
2. สนับสนุนให้มี พ.ร.บ.ส่งเสริมครอบครัว พ.ศ.. เพื่อให้ทุกภาคส่วน
ของสังคมมีส่วนร่วมในการพัฒนาความเข้มแข็งของครอบครัวอย่างเป็น
รูปธรรม และให้มีการบังคับใช้ ติดตามผล ปรับปรุงกฎหมายเพื่อความมั่นคง
ของครอบครัว
3. รัฐบาลต้องสนับสนุนให้มีระบบสวัสดิการและบริการขั้นพื้นฐาน
สำหรับครอบครัวทุกกลุ่ม
4. รัฐบาลต้องผลักดันให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วม และ

ถือเป็นนโยบายเร่งด่วนในการสนับสนุนการพัฒนาความเข้มแข็งของ
ครอบครัว ให้ตัวแทนครอบครัวทุกส่วนในท้องถิ่นได้ร่วมจัดทำแผนพัฒนา
ครอบครัวอย่างเป็นรูปธรรมด้วย

5. รัฐบาลต้องสนับสนุนให้เกิดพื้นที่สาธารณะ และพื้นที่การเรียนรู้
สำหรับครอบครัวในชุมชนและสังคม สร้างเป็นเครือข่ายพัฒนาความเข้มแข็ง
ของครอบครัวในท้องถิ่น

6. สนับสนุนให้มีสมาชิกครอบครัวทุกพื้นที่ ทุกระดับของสังคม

7. สนับสนุนให้มีสื่อสร้างสรรค์และแหล่งข้อมูลความรู้สำหรับครอบครัว
ทุกด้าน มีมาตรการควบคุมสื่อไม่สร้างสรรค์ บ่อนทำลายความเข้มแข็งของ
ครอบครัว

8. สนับสนุนให้มีสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย มีมาตรการควบคุมแหล่ง
อบายมุขและพื้นที่เสี่ยงอย่างจริงจัง

กระบวนการการขับเคลื่อน

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมครอบครัว พ.ศ....

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้ยกร่าง พ.ร.บ.
ส่งเสริมครอบครัว แล้วนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา เมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม
2550 โดยคณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมครอบครัว
พ.ศ.... ตามที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เสนอ และ
ส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาเป็นเรื่องด่วน

คณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมครอบครัวพ.ศ.... เสร็จแล้ว โดยได้แก้ไขเปลี่ยนแปลงโครงสร้างร่างพระราชบัญญัติจากเดิมดังนี้

- ตัดคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาครอบครัวออก
- ตัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาครอบครัวที่เป็นหน่วยงานของรัฐแต่ไม่ใช่งานราชการออก แล้วให้สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวมีอำนาจและหน้าที่จัดสมาชิกครอบครัวแห่งชาติ และสนับสนุนส่งเสริมการจัดสมาชิกครอบครัวเฉพาะพื้นที่ หรือสมาชิกครอบครัวเฉพาะประเด็น รวมทั้งอำนาจหน้าที่อื่นๆ ตามที่ระบุไว้ในกฎหมาย
- ตัดกองทุนส่งเสริมและพัฒนาครอบครัวออก

คณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมครอบครัว พ.ศ.... เสร็จเรียบร้อยแล้ว และดำเนินการนำเสนอร่างพระราชบัญญัติฯ ต่อคณะรัฐมนตรี พิจารณาและนำส่งสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา

ขณะนี้คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (วิป) ได้พิจารณาและมีมติให้รัฐบาลชะลอร่างนี้ไว้ก่อน ครม. จึงได้มีมติให้ถอนร่างพระราชบัญญัติออกมาก่อน และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้สั่งการให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ นำเสนอในรูปแบบระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ในเรื่องส่งเสริมสถาบันครอบครัว ซึ่งกระทรวงฯ ได้ดำเนินการอยู่แล้ว

ชนบทไม่ใช่แค่ภาพระหว่างทาง.....

4

ชมนกชมไม้ แะปีกระหว่างทาง

ประมวลภาพความสำเร็จ

5 เส้นทางสู่จุดหมายเดียวกันคือการขับเคลื่อนวาระเพื่อเด็กและเยาวชน และนี่คือตัวอย่างของผลงานที่เก็บเกี่ยวได้ระหว่างทาง เป็นผลิตผลที่เกิดจากการทำงานแบบประสานพลังบูรณาการทุกภาคส่วน ดังปรากฏให้เห็นจาก 6 กรณีตัวอย่างนี้

กรณีที่ 1

จัดเรตติ้งรายการโทรทัศน์

หลังจากผู้ผลิตและคนทำงานโทรทัศน์ร่วมถกกับภาครัฐมานานถึงแนวทางที่เหมาะสมในการจัดทำ คู่มือเรตติ้งรายการโทรทัศน์ จนถึงวันที่ได้ฤกษ์ประกาศใช้ โดย คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ประธานคณะกรรมการประสานการดำเนินการจัดระดับความเหมาะสมของรายการโทรทัศน์ กล่าวว่า

ที่ประชุมมีมติอนุมัติ ให้ใช้คู่มือการจัดระดับความเหมาะสมของรายการโทรทัศน์ โดยจะนำคู่มือมาทดลองใช้ 4 เดือน เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2550 เป็นต้นไป ซึ่งจะมีการเพิ่มรายการโทรทัศน์ในลักษณะเพื่อครอบครัว คือ รายการที่จัดอยู่ใน ประเภท “ท” ในช่วงเวลาไพรม์ไทม์ เพื่อเพิ่มความอบอุ่นให้ครอบครัวได้นั่งดูรายการด้วยกัน รวมถึงการเพิ่มรายการประเภท “ป” ที่เป็นรายการสำหรับเด็กปฐมวัย 3-5 ปี และ รายการประเภท “ด” สำหรับเด็กอายุ 6-12 ปี เพิ่มขึ้นด้วย ซึ่งเป็นไปตามที่ผู้ผลิตรายการแต่ละสถานีเห็นพ้องต้องกัน ถือเป็นความร่วมมือที่ดีมากของทุกสถานี

โทรทัศน์ที่เต็มใจ นำเสนอเรื่องขึ้นมาเอง ทั้งนี้หลังจากปรับผังรายการแล้วจะ มีการประเมินผลทุกเดือนว่าแต่ละรายการที่เสนอเพิ่มไปมีความเหมาะสม เพียงใด

เมื่อได้ปฏิบัติแล้ว ยังมีข้อบกพร่องอยู่ ก็จะได้หารือร่วมกัน และ พัฒนาคู่มือการจัดระดับความเหมาะสมของรายการโทรทัศน์ ให้เกิด ประโยชน์สูงสุด ก่อนที่จะได้ดำเนินการอย่างเป็นทางการตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๑ ต่อไป

กรณีศึกษาที่ 2

จัดระเบียบโขนนาขณนเด็ก

วันที่ 15 สิงหาคม 2550 คณะกรรมการกิจการวิทุกระจายเสียงและโทรทัศนแห่งชาติ (กทช.) เห็นชอบตามข้อเสนอของคณะอนุกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์การโฆษณาที่มีผลต่อเด็กและเยาวชน โดยจะออกประกาศหลักเกณฑ์การโฆษณาที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนใน 2 มาตราการหลักดังนี้

- **มาตราการที่ 1** การกำหนดระยะเวลา และควมถี่ในการออกอากาศให้รายการสำหรับเด็ก 1 ชั่วโมง มีโฆษณาได้ไม่เกิน 12 นาที แบ่งเป็นโฆษณาไม่เกิน 10 นาที และส่งเสริมการบริโภคที่ถูกต้องทางวิชาการให้เด็กอย่างน้อย 2 นาที ซึ่งต้องนับรวมเวลาที่ใช้ในการโฆษณาแฝงเป็นเวลาโฆษณาด้วย

“การโฆษณาในรายการสำหรับเด็ก ห้ามมีข้อความทางการค้าเดียวกันหรือต่างกันของสินค้าชนิดเดียวกันออกอากาศเกิน 4 ครั้งต่อหนึ่งชั่วโมง และต้องไม่เกิน 2 ครั้งต่อครึ่งชั่วโมง”

• มาตรการที่ 2 การให้ข้อเท็จจริงและป้องกันการจูงใจเด็กให้บริโภค คือ 1. จดการโฆษณาส่งเสริมการขายโดยใช้ของเล่น ของแถม ของแจก ของแลกซื้อ การชิงรางวัล และการเล่นเกม 2. จดการใช้หุ่น ตัวการ์ตูน บุคคลและตัวละคร ที่เด็กรู้จักเป็นอย่างดี หรืออยู่ในรายการสำหรับเด็ก มาโฆษณาสินค้า บริการ หรือของแถม รวมทั้งห้ามจับ ถือ หรือบริโภค

ทั้งนี้การโฆษณาต้องไม่มีเนื้อหาเชิญชวนให้เด็กบริโภคจนเกินขอบเขต ไม่น่าเสนอข้อความ เสี่ยง ภาพถ่าย หรือรูปภาพของสินค้าและบริการใดๆ ที่เกินจริง เช่น คุณประโยชน์ ความเร็ว ขนาด สี ความทนทาน เป็นต้น ส่วน คำเตือนใดๆที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) กำหนดให้มีในฉลาก จะต้องปรากฏในโฆษณาเช่นกัน ทั้งนี้ ข้อกำหนดดังกล่าวจะต้องปฏิบัติใน “รายการสำหรับเด็ก” ที่มีความหมายรวมถึงรายการประเภท น ด และ ท ที่มีกลุ่มเป้าหมายเป็นเด็ก เช่น การ์ตูน หุ่นยนต์ ด้วย ซึ่งจะออกเป็นประกาศการโฆษณาและบริการที่มีผลกระทบต่อเด็ก โดยกรมประชาสัมพันธ์ และมีผลบังคับใช้ 3 เดือน หลังจากออกประกาศ เพื่อให้เวลาผู้ผลิตได้ศึกษาข้อปฏิบัติ

มาตรการที่เกิดขึ้นมาจากการประชุมร่วมกับทุกฝ่าย อาทิ ผู้แทนสถานีโทรทัศน์ทุกช่อง สมาคมโฆษณา ผู้ผลิตขนม เครือข่ายครอบครัว มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค

กรณีศึกษาที่ 3

ปราบการทุจริตลามก ปิดโปกรเช็กส์ 1900

สำนักนายกรัฐมนตรีมีคำสั่ง แต่งตั้งคณะกรรมการสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ โดยมี รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (นายไพฑูรย์ วัฒนศิริธรรม) เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม (คุณหญิงไขศรี ศรีอรุณ) เป็นรองประธาน และมีคณะกรรมการ 5 คณะประกอบด้วย

1. คณะอนุกรรมการสืบสวนปราบปรามสื่อที่กระทำผิดกฎหมาย
2. คณะอนุกรรมการสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์
3. คณะอนุกรรมการพัฒนาระบบและกระบวนการเผยแพร่ สื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์
4. คณะอนุกรรมการบูรณาการและปรับปรุงกฎหมายด้านสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์
5. คณะอนุกรรมการศูนย์ปฏิบัติการสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์

โดยทั้ง 5 ทุนมีผู้กำกับดูแลคือ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ไอซีที) และสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ เป็นผู้กำกับดูแล ทั้งนี้ยังเกิดกลไกการดำเนินงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดซื้อราย ขยายสื่อดี และสร้างภูมิคุ้มกันให้เด็กเยาวชน ผู้ปกครองและครู เกิดการดำเนินการอย่างจริงจังกับแหล่งผลิตและจำหน่ายสื่อที่ไม่เหมาะสม เช่น หนังสือการ์ตูนลามก เว็บไซต์ลามก ออดิโอเท็กซ์ (1900) เซ็กส์โฟน เป็นต้น

ทำงานเชิงรุก ติดตามและสกัดกั้น การแพร่กระจายของสื่อลามกทุกประเภท

ต้นเดือนเมษายน 2550 นายไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม รองนายกรัฐมนตรี

และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) ประธานคณะกรรมการสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ ร่วมกับเครือข่ายพ่อแม่ เปิดฉลากวาดล้างสื่อลามกอนาจารในสังคมไทย ที่งานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ

เตือนพ่อแม่ ผู้ปกครองให้ดูแลการเปิดรับสื่อของเด็กด้วยการปฏิบัติตัวแบบ 3 ต้อง คือ

1. พ่อแม่ต้องกำหนดเวลาและขอบเขตการเปิดรับสื่อ
2. พ่อแม่ต้องไม่เปิดโอกาสให้เด็กเข้าไปดูเว็บไซต์ลามก และ
3. พ่อแม่ต้องมีเวลาในการเปิดรับสื่อพร้อมกับลูก เพื่อแนะนำสื่อดี ป้องกันสื่อร้าย

พร้อมทั้งปฏิบัติตัวแบบ 2 ไม่ คือ

1. พ่อแม่ไม่ควรนำคอมพิวเตอร์ หรือโทรศัพท์ไปตั้งไว้ในห้องนอนของลูก หรือห้องที่มีมิดชิด ควรตั้งไว้ในพื้นที่เปิดที่พ่อแม่ดูแลได้
2. พ่อแม่ต้องไม่นำสื่อร้ายที่ไม่เหมาะสมเข้ามาไว้ในบ้าน เพราะลูกสามารถไปหยิบมาดูได้

ดังนั้นไม่มีอะไรจะแก้ปัญหได้ดีกว่าการที่พ่อแม่เรียนรู้และเท่าทันสถานการณ์สื่อลามก ไม่ควรปล่อยให้ลูกคลุกอยู่กับสื่อเพียงลำพัง แม้จะขึ้นขอบที่เด็กอยู่บ้านไม่ออกไปเที่ยวเตร่ที่ไหน แต่พ่อแม่จะรู้หรือไม่ว่าอันตรายกลับอยู่ใกล้ตัวลูกผ่านการดูหน้าปกหวานแหวว แต่เนื้อหาด้านในกลับมีภาพอันตราย รวมทั้งในคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต

1900 xxx xxxx ออดิโอเท็กซ์ เช็กส์โพน

คุณหญิงไขศรี ศรีอรุณ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม ได้ตั้งศูนย์ปฏิบัติการสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ ขึ้นที่กระทรวงวัฒนธรรม เพื่อสนับสนุนนโยบายและมาตรการ พัฒนาความร่วมมือในการจัดสื่อรายขายสื่อดี สร้างภูมิคุ้มกันให้เยาวชน

การจัดสื่อรายนั้น ได้เปิดให้ประชาชนร้องเรียน แจ้งเบาะแส หากพบสื่อที่ไม่เหมาะสม ได้ที่หมายเลข 1111 โดยศูนย์จะทำหน้าที่ติดตามส่งเรื่องไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) หากไม่มีการจัดการ จะส่งเรื่องไปถึงเจ้ากระทรวงหรือหัวหน้าหน่วยงานทันที เพื่อให้มีการดำเนินการกับผู้ประกอบการที่ไม่รับผิดชอบต่อสังคม

กรณีที่ 4

ETV บ้านหลังใหญ่ แห่งการเรียนรู้

แม้ว่ารัฐบาลจะมีนโยบายให้สถานีโทรทัศน์ฟรีทีวีต้องจัดสรรเวลาให้กับรายการเพื่อเด็กและเยาวชน แต่ในความเป็นจริง รายการเพื่อเด็กที่มีคุณภาพกลับไม่ค่อยมีผู้สนับสนุนโฆษณา เพราะมีข้อจำกัดว่ารายการคุณภาพมักจะขายไม่ได้ ส่งผลให้ผู้ผลิตที่สร้างสรรค์สื่อคุณภาพให้เด็กกลับไม่ได้รับการจัดสรรเวลาแพร่ภาพจากสถานีฟรีทีวีเท่าที่ควร ทำให้ต้องหันมาผลิตรายการป้อนให้กับสถานีวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษา ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ หรือ อีทีวี (ETV - Educational TV Station) โดยมีสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) เป็นผู้สนับสนุนงบประมาณหลัก

การสนับสนุนให้เกิด “พื้นที่การเรียนรู้จากสื่อ” ของสสส. นั้น มาจากข้อมูลวิชาการว่า สุขภาพของเด็กจะดีได้ต้องเกิดจากการพัฒนาทางจิตใจอย่างมั่นคง ซึ่งผลวิจัยชี้ให้เห็นปัจจัย 4 ประการ ที่ส่งผลต่อจิตใจของเด็กคือ ครอบครัว โรงเรียน ชุมชน และสื่อ โดยเฉพาะสื่อโทรทัศน์เป็นปัจจัยหนึ่งที่เด็กรับชมไม่ต่ำกว่า 3 ชั่วโมงต่อวัน ขณะที่สถานการณ์สื่อในปัจจุบันก็ไม่

สามารถคาดหวังการนำเสนอสื่ออย่างมีคุณภาพเหมาะสมกับเด็กและเยาวชน
จากรายการต่างๆ ได้ มาตรการการสนับสนุนสื่อเพื่อเด็กของรัฐบาลยังทำได้
ไม่จริงจัง ประกอบกับกลไกทางการตลาดเป็นตัวแปรสำคัญที่ไม่สามารถ
ทำให้เกิดรายการเด็กที่มีคุณภาพได้

และจากการสำรวจข้อมูลจากหลายประเทศ พบว่าประเทศต่างๆ จะมี
มีสถานีโทรทัศน์เพื่อเด็กโดยตรง ซึ่งประเทศไทยก็ควรต้องมีสถานีโทรทัศน์
เพื่อเด็กและครอบครัวเช่นกัน ดังนั้น สสส.จึงหารือกับสถานีไอทีวี เพื่อเป็น
ช่องทางของสื่อเพื่อเด็ก รวมทั้งยังหวังว่าจะทำเป็นโครงการนำร่องให้เกิด
สถานีโทรทัศน์เพื่อเด็กและครอบครัวของเมืองไทยให้ได้อีกด้วย

หลายคนรู้ว่า สื่อทีวีมีอิทธิพลต่อความคิดและทัศนคติของเด็กและ
เยาวชน แต่ปัจจุบันเราไม่มีทีวีเพื่อเด็กอย่างแท้จริง กอรปกับภาพสะท้อนสื่อ
ไทยในปัจจุบันนั้นหารายการสำหรับเด็กที่ดีนั้นแทบไม่มี ทำให้เด็กต้องดู
รายการที่ผลิตขึ้นสำหรับผู้ใหญ่เนื่องด้วยเหตุผลทางธุรกิจ

ในที่สุดกระทรวงศึกษาธิการได้เปิดตัวการพัฒนาไอทีวีในลักษณะการ
ทำงานเชิงรุก โดย 6 ยุทธศาสตร์สำหรับการสนับสนุนสื่อเพื่อการเรียนรู้ของ
เด็กดังนี้

1. สร้างความรู้และความเข้าใจในช่องทางการเรียนรู้ให้กับกลุ่มเด็ก
เยาวชน ครอบครัว ครู และโรงเรียน
2. สร้างแรงจูงใจในการรับชมรายการของสถานี โดยให้เด็กๆ มีส่วน
ร่วมในการผลิตและประเมินคุณภาพของรายการ
3. เพิ่มช่องทางการเข้าถึงเพื่อกระจายโอกาสในการรับชมรายการ
4. ส่งเสริมการพัฒนารายการและสร้างแรงจูงใจในการผลิตรายการ

5. สนับสนุนให้เกิดกระบวนการสร้างพันธมิตร

6. ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการสื่อสารสาธารณะ หรือการโฆษณา ประชาสัมพันธ์อีทีวี

มีอะไรในบ้านหลังใหญ่

หากลองพิจารณาการจัดเรียงลำดับเนื้อหาของอีทีวี ถึงประเด็นว่า รายการไหนควรนำเสนอช่วงเวลาใด ก็จะทำให้ทราบว่า อีทีวีได้ยึดหลักความเหมาะสมกับเด็กในระดับต่างๆ ตั้งแต่ เด็กเล็ก เด็กโต เยาวชน วัยรุ่นและ ครอบครัว ซึ่งสามารถแบ่งได้ดังนี้

ช่วงเช้า 06.30-08.00 น. ของทุกวันเป็นรายการสำหรับเด็กเล็ก 3-10 ขวบ เน้นการเรียนรู้ควบคู่กับความสนุกสนาน โดยนำเสนออะไรดีอย่าง โลกใบจิ๋ว, เท็ดทรรษา และบ้านเด็กดี เป็นต้น ซึ่งเริ่มจากเปิดสถานีเวลา 06.00 น.เป็นรายการธรรมชาติเหมือนช่องทั่วไป จากนั้นตั้งแต่ 08.00 น. นำเสนอการเรียนการสอนวิชาต่างๆ เช่น คณิตศาสตร์ ภาษา หรือวิทยาศาสตร์ เหมือนช่วงของอีทีวีเดิม

ส่วนช่วงกลางวัน 11.00-12.30 น.เป็นรายการสาระบันเทิงสำหรับวัยรุ่น เช่น ทิน ทาเลนท์, ดนกล้ำแห่งความดี และข่าวเยาวชน เป็นต้น

สำหรับช่วงค่ำ 18.00-22.00 น. นั้น เป็นรายการสำหรับเด็ก เยาวชน และครอบครัวรับชมร่วมกันเพื่อสร้างความอบอุ่นเข้มแข็งแก่ครอบครัว ได้แก่ ขบวนการนักอ่าน, สานรักคนเก่งหัวใจแกร่ง และรักใสๆ เข้าใจลูก เป็นต้น

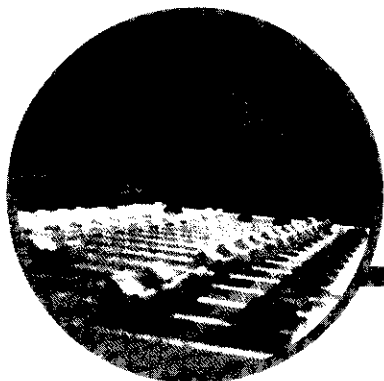
ซึ่งบางครั้งเป็นรายการเดิมของช่วงกลางวันนำมาออกอากาศใหม่ เพราะอาจมีเด็กบางคนไม่ได้ชมในช่วงเวลานั้น ก็สามารถมาชมได้อีก

ทุกรายการของอีทีวีนั้น เปิดกว้างให้เด็กสามารถเข้ามามีส่วนร่วมได้หลากหลายวิธี ทั้งเขียนจดหมายแนะนำรายการ เนื้อหา เด็กที่มีความพร้อมก็มาร่วมในสตูดิโอ คุณพ่อคุณแม่หลายคนก็เข้ามาจัดรายการ ทำให้เกิดสังคมของการเรียนรู้ร่วมกัน สร้างสื่อร่วมกัน ทุกคนมีสิทธิเข้าร่วม โดยผู้จัดรายการหวังว่าจะได้คนรุ่นใหม่ที่ยากทำรายการอย่างนักเรียนนักศึกษามาร่วม

ความสำเร็จของ ETV น่าจะวัดได้จากความคิดเห็นจากผู้ปกครองที่บอกว่า “เป็นเรื่องที่ดีมากๆ เพราะทำเพื่อเด็กจริงๆ ซึ่งในสังคมปัจจุบัน สื่อต่างๆ ทำร้ายเด็กมาเยอะ ถ้าเกิดมีทีวีของเด็กสักช่องก็จะเป็นตัวที่ช่วยกล่อมเกลাজิตใจของเด็กให้ใฝ่ดีมากขึ้น เพราะเชื่อว่าอย่างน้อยสถานีนี้นักต้องสร้างสรรค์สิ่งดีๆ สำหรับเด็กอยู่แล้ว”

ใครหลายคนหวังไว้ว่า สักวันหนึ่งจะได้เห็นรายการเด็กดีๆ ที่ตอบสนองความต้องการของ มนุษย์ตัวเล็กๆ อย่างแท้จริง ไม่ใช่แบบที่หวังผลทางการตลาดจากการโฆษณาสินค้าจำพวกขนมขบเคี้ยวหรือของเล่นเด็กเหมือนทีวีของบางประเทศแถวๆ นี้ จากนั้นเป็นต้นไปหากอีทีวีทำได้ดังคำที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกล่าวไว้ เชื่อว่าอนาคตชาติไทยจะสดใสกว่าปัจจุบันเป็นแน่

กรณีที่ 5

เปิดโลกการเรียนรู้ สู่เด็กและเยาวชน

สถานีวิทยุศึกษานำร่องเพิ่มสัดส่วนรายการวิทยุ

กระทรวงศึกษาธิการร่วมกับเครือข่ายรายการวิทยุเพื่อเด็ก เยาวชน และครอบครัว มูลนิธิเครือข่ายครอบครัว แผนงานสื่อสร้างสุขภาวะเยาวชน (สสย.) และ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) สร้างกระบวนการเรียนรู้สู่เด็ก เยาวชนและครอบครัวผ่านสถานีวิทยุศึกษา ความถี่ FM 92 MHz และ AM 1161 KHz จัดรายการส่งเสริมความสามารถของเด็ก และเยาวชน ภายใต้แนวคิด วิทยุศึกษา FM 92 เปิดโลกการเรียนรู้สู่เด็ก เยาวชน และครอบครัว เพิ่มขึ้นมาใหม่ 4 รายการ เช่น รายการโลมา...ลั่นลา รายการวัยใสวัยสร้างสรรค์ รายการโลกของเรา รายการครอบครัวคุยกัน

รายการเพื่อเด็กเยาวชนและครอบครัว ที่เพิ่มขึ้นมาใหม่ทั้ง 4 รายการ นั้นเป็นรายการที่จะส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้รับสื่อที่สร้างสรรค์ เหมาะสม กับวัยและเป็นรายการที่ผลิตจากผู้ที่เกี่ยวข้องเด็กในแต่ละวัย และที่สำคัญมาจากหัวใจของผู้ที่อยากผลิตสื่อสร้างสรรค์เพื่อเด็กเยาวชนและครอบครัว

กรณีศึกษาที่ 6

หนุนกิจกรรม สร้างสรรค์สังคม

พื้นที่สร้างสรรค์สำหรับเด็กและเยาวชน

พื้นที่สร้างสรรค์สำหรับเด็กและเยาวชน (Space For Youth) เป็นโครงการความร่วมมือระหว่าง กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงมหาดไทย อบต. เทศบาล กล่าวคือ แกนนําเยาวชน 525 อบต. เทศบาล 34 จังหวัด ในการกระตุ้นและเสริมโอกาสให้เยาวชน 18-25 ปี ได้พัฒนาและมีส่วนร่วมในท้องถิ่นที่มีโครงการคาราวานเสริมสร้างเด็กมาก่อนตั้งแต่ปี 2549 โดยเริ่มจากขอให้ อบต.เทศบาล รวมกลุ่มเยาวชน และจัดอบรมพัฒนาความรู้ในการทำงานเป็นทีม การจัดทำแผน การจัดทำกิจกรรมเพื่อส่วนรวมในระยะสั้น และในระยะยาวต่อไปขอให้ อบต. และเทศบาล สนับสนุนกิจกรรมเด็กและเยาวชนอย่างเป็นระบบ ใน 6 เรื่องสำคัญ ได้แก่ 1. การให้ข้อมูลข่าวสาร 2. การมีพี่เลี้ยงที่ปรึกษา 3. การรับรองความเป็นกลุ่ม 4. การมีทุนทำกิจกรรม 5. การมีพื้นที่ (ซึ่งหมายถึงพื้นที่ทางความคิด และ/หรือพื้นที่ทางกายภาพ เช่น ศูนย์กิจกรรม พิพิธภัณฑ์

แหล่งเรียนรู้ด้านต่างๆ) และ ๖. การมีโครงการ กิจกรรมที่เยาวชนได้คิดและได้ลงมือทำจริงๆ

จากผลการดำเนินงานโครงการสร้างพื้นที่สร้างสรรค์ ฯ พบว่าท้องถิ่นพร้อมขับเคลื่อนเต็มที่เพียงแต่ต้องการการหนุนเสริมจากหน่วยงานนโยบาย มีกลุ่มเยาวชนต้องการมีส่วนร่วมทำสิ่งดีๆ เพื่อชุมชน ท้องถิ่นจำนวนมาก และโครงการเช่นนี้ต้องการแนวร่วมเพื่อขยายตัวให้มากขึ้นและอย่างเข้มแข็ง โดยสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ โทรศัพท์/โทรสาร ๐ ๒๖๕๑ ๖๕๒๔ หรือ www.opp.go.th เป็นหน่วยประสานงาน ความร่วมมือให้ยาวนานและมีคุณภาพต่อไป

เยาวชน1000 ทาง ตัวอย่างดีๆ เปิดพื้นที่ให้เยาวชน

โครงการเยาวชนไทยไม่ทอดทิ้งสังคม (เยาวชน1000ทาง) เกิดจากแนวคิดของเยาวชนที่ว่า เส้นทางของเยาวชนมิใช่มีทางเดียว และกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์มุ่งมั่นสนับสนุนทางเลือกที่ดีของเยาวชน จึงได้สนับสนุนให้เยาวชน (ช่วง 15-22 ปี) ริเริ่มและลงมือทำโครงการเพื่อสังคมขนาดเล็กของตนเอง ตามความถนัด ความสนใจ และบริบทของพื้นที่ที่เยาวชนจะทำโครงการ โดยมีกลุ่มเยาวชนเป็นศูนย์ประสานงานกระจายอยู่ทั่วประเทศใน 10 อนุภูมิภาค ทำหน้าที่ประสานสนับสนุนการทำโครงการของเยาวชนในทุกด้าน ได้แก่ ด้านทุน ด้านพัฒนาศักยภาพ เพื่อให้เยาวชนมือใหม่ ทำดี ทำได้ ทำเป็น ด้านให้คำปรึกษาดูแลน้องทั้งในเรื่องการริเริ่มพัฒนาแนวคิด การบริหารจัดการโครงการ รวมทั้งเสริมกำลังใจในการทำดีของน้องๆ ซึ่งทั้งหมดจะทำให้น้องที่อยากทำดี เริ่มคิดได้ ทำเป็น และไม่โดดเดี่ยว และด้านการถอดเก็บความรู้ของตัวเยาวชนเอง ซึ่งน้องๆ สามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวันได้ การเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนได้ลงมือปฏิบัติจริง โดยผ่านการใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์กิจกรรมของตนเอง จะเป็นการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้พัฒนาจิตสำนึกต่อสังคมและเป็นการส่งเสริมการค้นหาคคุณค่าของตนเองได้อีกทาง

เสียงหลังแผ่นฟ้า วาระเพื่อเด็กและเยาวชน

๕

เหลียวหลังแลหน้า วาระเพื่อเด็กและเยาวชน

สรุปบทเรียน ...และก้าวต่อไป

บทเรียนการขับเคลื่อนวาระเพื่อเด็กและเยาวชน 2550

ปัจจัยความสำเร็จ

- ผู้นำทางการเมืองให้ความสำคัญด้านเด็ก เยาวชน และครอบครัว และร่วมมือกันอย่างจริงจัง นายกรัฐมนตรีได้ประกาศนโยบายวาระเพื่อเด็กและเยาวชน ปี 2550 เมื่อวันที่ 9 มกราคม 2550 โดยมีมาตรการสู่ความสำเร็จ พร้อมมอบหมายให้กระทรวงด้านสังคมดำเนินการ
- รัฐมนตรีกระทรวงด้านสังคมร่วมกันขับเคลื่อนการดำเนินงานตามนโยบายเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จ โดยการเร่งรัดสั่งการมอบหมายหน่วยที่

รับผิดชอบโดยตรง การจัดให้มีคณะกรรมการ/คณะทำงานเฉพาะกิจ
ขึ้นในหน่วยงานสำหรับเป็นกลไกการขับเคลื่อน การสนับสนุนปรับงบ
ประมาณ และการประสานบูรณาการ

- ผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานภาครัฐ รวมทั้งองค์กร ร่วมแลกเปลี่ยน
เรียนรู้ รับฟัง และต่างผลักดันให้เห็นผลความสำเร็จบนฐานของ
ประโยชน์เพื่อเด็ก เยาวชน และครอบครัว โดยมีเวทีประชุมระดม
ความคิดทางวิชาการ มีการยื่นหนังสือร้องขอ มีการตกลงร่วมกันใน
การดำเนินงานในประเด็นต่างๆ อย่างต่อเนื่อง
- มีการวางยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนงาน คณะกรรมการประสานงาน
และการขับเคลื่อนวาระเพื่อเด็กและเยาวชน ในด้านต่างๆที่มีความรู้
ความเชี่ยวชาญหลากหลายสาขาและหลายองค์กรทั้งภาครัฐ เอกชน
องค์กรธุรกิจ องค์กรท้องถิ่น ภาคประชาชน ชุมชนและประชาสังคม
จึงสามารถ วางเส้นทางของการทำงานและขับเคลื่อนอย่างชัดเจนเป็น
3 สาย คือ 1) งานวิชาการ นักวิชาการผู้มีประสบการณ์ทำเอกสาร
สรุปองค์ความรู้ หรืองานวิจัย ขึ้นมาเพื่อสนับสนุนในการขับเคลื่อนเรื่อง
ต่างๆ 2) การขับเคลื่อนภาคสังคม 3) การขับเคลื่อนภาคนโยบาย
- กลไกการทำงานแบบบูรณาการและฉันทก้ำลัระหว่างหน่วยงาน การ
ที่นายกรัฐมนตรี ลงนามมอบหมายให้กระทรวงด้านสังคมร่วมกันขับ
เคลื่อนการดำเนินงานให้บรรลุตามนโยบาย จึงเกิดการสร้างกลไกการ
ประสานงาน ทั้งในระดับยุทธศาสตร์และระดับปฏิบัติการ เกิดกลไก
การดำเนินงานระหว่างหน่วยงานถือเป็นการทะลายกำแพงของหน่วย
งานลดความเป็นองค์กร ลดการแบ่งแยก ต่างคนต่างทำกลายเป็น
ความร่วมมือ เพื่อแก้ไขปัญหา และมุ่งไปสู่เป้าหมายเดียวกันคือการ
พัฒนาเด็กและเยาวชนอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน นอกจากนี้ยังมี
มีกลไกในการทำงานการติดตามประเมินผล ทุก 3 เดือน

- การมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและสื่อมวลชน ในการขับเคลื่อนผลักดันนโยบายต่างๆ ให้สำเร็จลุล่วงอาศัยการมีส่วนร่วมของเครือข่ายด้านเด็ก เยาวชนและครอบครัว ซึ่งเป็นการทำงานที่เข้มแข็งและมีพลัง โดยเฉพาะสื่อมวลชนให้ความสำคัญติดตามช่วยปลุกกระแสสังคมทำให้การขับเคลื่อนเร่งมากขึ้น

การเรียนรู้

- การกำหนดวาระเพื่อเด็กและเยาวชนปี 2550 ในระยะเวลา 1 ปี ไว้ถึง 5 วาระพร้อมกันและแต่ละวาระเป็นเรื่องค่อนข้างยากและทำกันมานาน อีกทั้งต้องมีกลไกการทำงาน ตัวชี้วัด และกิจกรรมการดำเนินงานแตกต่างกัน และในลักษณะการประสานบูรณาการซึ่งเป็นเรื่องยากและต้องใช้เวลา ดังนั้นจำเป็นต้องมีกลไกการบูรณาการที่เข้มแข็ง

ต้องอาศัยพลังความตั้งใจของคนที่สามารถทำงานประสานกับฝ่ายต่าง ๆ ได้ดี และต้องมีการยอมรับการเป็นหน่วยนำและหน่วยเสริม

- ความสำเร็จและความก้าวหน้าในการดำเนินงานตามนโยบายแต่ละประเด็น ภาครัฐจำเป็นต้องเพิ่มโอกาสให้ผู้ทรงคุณวุฒิจากทุกภาคส่วนที่มีความรู้ ความเข้าใจเรื่องนั้นอย่างดีไปช่วยเคลื่อนและผลักดัน เพื่อผลสำเร็จทั้งในระยะสั้นและระยะยาว
- ในการผลักดันงานด้านเด็กและเยาวชนควรมีการจัดลำดับแผน/มาตรการระยะสั้นและระยะยาว
- สื่อมวลชนให้ความสำคัญด้านเด็ก เยาวชน และครอบครัวมากขึ้นหากมีการขับเคลื่อนต่อเนื่องเป็นประจำ

ก้าวต่อไป

รัฐบาลมีความจำเป็นต้องดำเนินการผลักดันนโยบายวาระด้านเด็กและเยาวชนของชาติอย่างจริงจัง เป็นประจำทุกปี ต้องรายงานผลงานความก้าวหน้าเพื่อสื่อสารให้สังคมได้รับรู้ ต้องสร้างความรู้ให้สังคมเห็นความสำคัญ และติดตามผลการดำเนินการ โดยให้มีกลไกการดำเนินงานจัดทำวาระแห่งชาติเพื่อเด็กและเยาวชนอย่างเป็นระบบและยั่งยืน และมีกระบวนการดำเนินงานดังนี้

- ในช่วงเดือนมกราคมซึ่งเป็นวันเด็กแห่งชาติ ภาครัฐควรประกาศนโยบายเป็นพิเศษเพื่อเด็กและเยาวชนในแต่ละปี
- ช่วงเดือนกันยายนซึ่งมีวันเยาวชนแห่งชาติ (20 กันยายน) เป็นการแถลงผลงานความก้าวหน้า และเตรียมการประกาศนโยบายในปีถัดไป

ข้อเสนอความจำเป็นเร่งด่วนเพื่อเด็ก เยาวชนและครอบครัว ปีต่อไป

- ส่งเสริมบทบาทสร้างสรรค์ของพ่อแม่ และสังคมในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กปฐมวัย
- การสร้างภูมิคุ้มกันและสภาพแวดล้อมเพื่อพัฒนาเด็กวัยเรียนและวัยรุ่น
- ส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชนให้ทันการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

คำสั่งกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ที่ 365/2549

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดเตรียมการประชุม

“วาระด้านเด็กและเยาวชน”

.....

ด้วยกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และองค์การภาคีด้านเด็กและเยาวชน ได้แก่ สำนักงานกองทุนสร้างเสริมสุขภาพ เครือข่ายครอบครัว เครือข่ายเด็กและเยาวชน และเครือข่ายสื่อสร้างสรรค์เด็กจะร่วมกันจัดงานสัมมนาวาระเด็กและเยาวชนที่ตึกไทยคู่ฟ้า ทำเนียบรัฐบาล ในวันที่ 10 มกราคม 2550 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอสถานการณ์ปัญหาและความต้องการของเด็กและเยาวชน รวมทั้งร่วมระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางดำเนินงานการส่งเสริมศักยภาพเด็กและเยาวชนและผลักดันนโยบายด้านเด็กและเยาวชน

เพื่อให้การประชุมดังกล่าวดำเนินการไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการจัดเตรียมการประชุมวาระด้านเด็กและเยาวชน โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ดังนี้

1. องค์ประกอบ

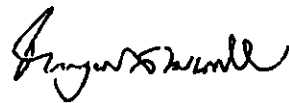
1.1 นายแพทย์ พลเดช ปิ่นประทีป	ประธาน
1.2 นายแพทย์ ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์	รองประธาน
1.3 นางฉวีวรรณ เลิศไกร ผอ.สน.ป้องกันและแก้ไขปัญหาคารค้ำหญิงและเด็ก	คณะกรรมการ
1.4 นางจิตติภรณ์ หวังเจริญ ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและพิทักษ์เด็ก	คณะกรรมการ
1.5 นางกิตติยา วงศ์เกียรติรัตน์ ผู้อำนวยการสำนักตรวจและประเมินผล	คณะกรรมการ
1.6 นางอนุสรณ์ อินทรกำแหง ผู้อำนวยการส่งเสริมสถาบันครอบครัว	คณะกรรมการ
1.7 นางสาวเข็มพร วิรุณราพันธ์ มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก	คณะกรรมการ
1.8 ดร.วิลาสินี พิพิธกุล สำนักงานกองทุนสร้างเสริมสุขภาพ	คณะกรรมการ
1.9 นางเพ็ญพรรณ จิตตะเสนีย์	คณะกรรมการ
1.10 นายวันชัย บุญประชา มูลนิธิเครือข่ายด้านเด็ก	คณะกรรมการ
1.11 นายวันเฉลิม สัตยศักดิ์สิทธิ์ ผู้แทนเยาวชน	คณะกรรมการ
1.12 นายทศพล กฤษณบุตร	คณะกรรมการ
1.13 นางสาวอุษณี กังวารจิตต์ ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและพิทักษ์เยาวชน	คณะกรรมการ และเลขานุการ
1.14 นางสาวสุกัญญา เวชศิลป์ ผู้อำนวยการกลุ่มการพัฒนามาตรการและกลไก	คณะกรรมการ

2. อำนาจหน้าที่

- 2.1 จัดกระบวนการประชุมระดมความคิด และประมวลความต้องการของภาคีเครือข่าย จัดทำเป็นข้อเสนอ นโยบายสาธารณะเพื่อเด็กและเยาวชน
- 2.2 วางแผนการจัดการประชุม
- 2.3 ประสานงานด้านสถานที่
- 2.4 ประสานงานเกี่ยวกับผู้เข้าร่วมประชุม วิทยากรและผู้ทรงคุณวุฒิ
- 2.5 จัดการประชุมให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
- 2.6 สรุปและจัดทำรายงานผลการประชุม เสนอต่อนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี
- 2.7 ดำเนินการอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 27 ธันวาคม 2549

(นายไพฑูรย์ วฒนศิริธรรม)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคม
และความมั่นคงของมนุษย์

คำสั่งกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ที่ 001/2549

เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อการประสานงานยุทธศาสตร์
ด้านเด็กและเยาวชน

.....

เพื่อให้การดำเนินงานด้านเด็กและเยาวชน ซึ่งมีหลายหน่วยงาน
เกี่ยวข้อง ตั้งแต่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวง
ศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงสาธารณสุข
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) รวมทั้งหน่วยงาน
เอกชน ได้เกิดการประสานงานที่มีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง ทั้งในระดับ
ยุทธศาสตร์และระดับปฏิบัติการ อันจะนำไปสู่การพัฒนาเด็กและเยาวชนอย่างมี
ประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อการประสานงานยุทธศาสตร์ด้านเด็กและ
เยาวชน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร
ราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534 จึงแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อการประสานงาน
ยุทธศาสตร์ด้านเด็กและเยาวชน โดยมีองค์ประกอบ และอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

1. องค์ประกอบ

1.1 ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์	ที่ปรึกษา
1.2 นายสมชาย ชุ่มรักษ์	ที่ปรึกษา
1.3 ผู้อำนวยการสำนักงาน ส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ	ที่ปรึกษา
1.4 นายยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์	ประธาน
1.5 รองผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริม สวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ	รองประธาน
1.6 ผู้แทนสำนักงานกองทุนสนับสนุน การสร้างเสริมสุขภาพ	กรรมการ
1.7 ประธานสภาเด็ก และเยาวชนแห่งประเทศไทย	กรรมการ
1.8 นางสาวกิตติยา พรสัจจา	กรรมการ
1.9 นายเกื้อ แก้วเกต	กรรมการ
1.10 นายชล บุญนาค	กรรมการ
1.11 นายทศพล กฤษณบุตร	กรรมการ
1.12 นางเบญจลักษณ์ น้ำฟ้า	กรรมการ
1.13 นายประภากร สมิติ	กรรมการ
1.14 นายปิ่นชาย ปิ่นแก้ว	กรรมการ
1.15 นางมยุรี ยกตรี	กรรมการ
1.16 นางสาวรสนา อารีพ	กรรมการ
1.17 นางสาวลัดดา ตั้งสุภาชัย	กรรมการ
1.18 นางศรีศักดิ์ ไทยอารี	กรรมการ

1.19 นายสุริยเดว ทวีปาตี	กรรมการ
1.20 ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและพิทักษ์เด็ก	กรรมการและ
	ผู้ช่วยเลขานุการ
1.21 ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและพิทักษ์	กรรมการ
เยาวชน	และผู้ช่วยเลขานุการ
1.22 นายอมรวิทย์ นาครทรรพ	กรรมการ
	และผู้ช่วยเลขานุการ
1.23 นางสาวจุฬากร มาเสถียรวงศ์	กรรมการ
	และผู้ช่วยเลขานุการ

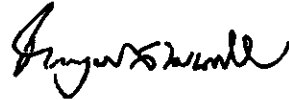
2. อำนาจหน้าที่

- 2.1 สนับสนุนและประสานงานให้เกิดการทำงานร่วมกันของหน่วยงานที่ทำงานด้านเด็กและเยาวชนเพื่อให้เกิดการร่วมกัน กำหนดเป้าหมายทิศทางการดำเนินงาน กลยุทธ์และยุทธศาสตร์การทำงานด้านเด็กและเยาวชน ตามความเหมาะสม
- 2.2 ติดตามการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง และประสานงานหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการพัฒนางานด้านเด็กและเยาวชน
- 2.3 ส่งเสริม สนับสนุนและประสานงานร่วมกับหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้เกิดการบูรณาการงานด้านเด็กและเยาวชนในระดับพื้นที่ ทั้งในด้านการดำเนินงาน ตัวชี้วัด และกิจกรรมการดำเนินงาน
- 2.4 หน้าที่อื่นๆ ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์มอบหมาย

โดยควรเน้นกระบวนการทำงานวิชาการ การจัดการความรู้และเชื่อมโยง
กับการสร้างความร่วมมือกับภาคส่วนต่างๆ และให้รายงานผลการดำเนินการให้
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ทราบ เป็น
ระยะอย่างสม่ำเสมอ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 3 มกราคม 2550

(นายไพฑูรย์ วฒนศิริธรรม)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคม
และความมั่นคงของมนุษย์

คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี

ที่ ๑๐๗/๒๕๕๐

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการประสานงานขับเคลื่อนวาระ
เพื่อเด็กและเยาวชน

ตามที่นายกรัฐมนตรี ได้ประกาศนโยบายวาระเพื่อเด็กและเยาวชน ปี ๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๐ โดยมอบหมายให้กระทรวงด้านสังคมร่วมกันขับเคลื่อนการดำเนินงานให้บรรลุตามนโยบาย เพื่อให้เกิดการประสานงานที่มีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง ทั้งในระดับยุทธศาสตร์และระดับปฏิบัติการ อันจะนำไปสู่การพัฒนาเด็กและเยาวชนอย่างมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๕ นายกรัฐมนตรี จึงแต่งตั้งคณะกรรมการประสานงานขับเคลื่อนวาระเพื่อเด็กและเยาวชน โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการที่ปรึกษา มีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

องค์ประกอบ

๑) รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (นายไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม)	ประธานกรรมการ
๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ	รองประธานกรรมการ
๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
๔) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม	กรรมการ
๕) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข	กรรมการ
๖) รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (รองศาสตราจารย์ธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์)	กรรมการ
๗) รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์)	กรรมการ
๘) รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายประสิทธิ์ โขวิไลกุล)	กรรมการ
๙) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย (นายบัญญัติ จันทน์เสนะ)	กรรมการ
๑๐) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (นายพลเดช ปิ่นประทีป)	กรรมการ
๑๑) ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	เลขานุการ
๑๒) ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ	ผู้ช่วยเลขานุการ

อำนาจหน้าที่

- ๑) ให้คำปรึกษาแนะนำในการกำหนดขอบเขตและเนื้อหาของการทำงาน
- ๒) เสนอแนะและให้ข้อคิดเห็นที่สำคัญและเป็นประโยชน์ต่อการจัดทำแผนปฏิบัติการ
- ๓) กำกับดูแลการทำงานให้บรรลุตามนโยบาย

๒. คณะกรรมการด้านสื่อสร้างสรรค์สำหรับเด็ก เยาวชน และครอบครัว

(คณะที่ ๑) มีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

องค์ประกอบ

๑) รองปลัดกระทรวงวัฒนธรรม
(นายสศ เตงเอียด)	ประธานกรรมการ
๒) ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
๓) ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
๔) ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข	กรรมการ
๕) นางสาวเข็มพร วิรุณราพันธ์	กรรมการ
๖) นางชุติมา ไตรโกมุท	กรรมการ
๗) นายบวร เตชะอินทร์	กรรมการ
๘) ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิลาสินี พิพิธกุล	กรรมการ
๙) นายสมชาย เจริญอำนาจสุข	กรรมการ
๑๐) นายอิทธิพล ปรีดิประสงค์	กรรมการ
๑๑) นางสาวลัดดา ตั้งสุภาชัย	กรรมการและ
เลขานุการ
๑๒) เจ้าหน้าที่กลุ่มเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม
สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม
ที่ได้รับมอบหมาย	กรรมการและผู้ช่วย
เลขานุการ

อำนาจหน้าที่

- ๑) ดำเนินการจัดตั้งกองทุนสื่อเพื่อเด็ก เยาวชน และครอบครัว
- ๒) จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อกำหนดระบบการจัดระดับความเหมาะสมของสื่อแต่ละประเภท
- ๓) กำหนดมาตรการในการเฝ้าระวังเรื่องสื่อโฆษณาสำหรับเด็กและเยาวชน
- ๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๓. คณะกรรมการด้านสื่อสร้างสรรค์สำหรับเด็ก เยาวชน และครอบครัว

(คณะที่ ๒) มีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

องค์ประกอบ

๑) อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์	ประธานกรรมการ
๒) ผู้อำนวยการสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทยช่อง ๑๑	กรรมการ
๓) นายชัยพล สุขเอี่ยม	กรรมการ
๔) นางสาวดวงพร เฮงบุณยพันธ์	กรรมการ
๕) นายดิศทัต โตตระกิตย์	กรรมการ
๖) นายสมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์	กรรมการ
๗) นายสุนทร พรหมรัตน์พงษ์	กรรมการ
๘) นางสาวอรพินทร์ ศักดิ์เอี่ยม	กรรมการ
๙) ผู้ช่วยศาสตราจารย์เอื้อจิต วิโรจน์ไตรรัตน์	กรรมการ
๑๐) นางรัตนกร ทองสำราญ	กรรมการและเลขานุการ
๑๑) นายตรี บุญเจือ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๒) นางนันทา ไวกุล	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

อำนาจหน้าที่

- ๑) กำหนดมาตรการกำกับดูแลให้สถานีโทรทัศน์มีรายการสำหรับเด็กเยาวชน และครอบครัว ในช่วงเวลาที่เหมาะสม
- ๒) จัดให้มีสถานีวิทยุกระจายเสียงและสถานีโทรทัศน์ต้นแบบ
- ๓) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๔. คณะกรรมการด้านกิจกรรมสร้างสรรค์สำหรับเด็กและเยาวชน

ในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา มีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

องค์ประกอบ

๑) ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	ประธานกรรมการ
๒) ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ	รองประธานกรรมการ
๓) ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	กรรมการ
๔) ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา	กรรมการ
๕) ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา	กรรมการ
๖) ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข	กรรมการ
๗) นายกฤษฎา เรืองอารีรัชต์	กรรมการ
๘) นายเกื้อ แก้วเกต	กรรมการ
๙) นางสาวจันทิมา ช่างสันเทียน	กรรมการ
๑๐) นายทศพล กฤษณมุตต	กรรมการ
๑๑) นายทวีศักดิ์ เดชเดโช	กรรมการ
๑๒) นางนพพร มุกตามณี	กรรมการ

๑๓) นางสาวรสนา อารีฟ	กรรมการ
๑๔) นายสุริยเดว ทรีปาตี	กรรมการ
๑๕) นางศรีศักดิ์ ไทยอารี	กรรมการ
๑๖) ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริม และพิทักษ์เยาวชน	กรรมการและ เลขานุการ
๑๗) นางสุกัญญา เวชศิลป์	กรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๘) นายเอกโอสถ รักเอียด	กรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ

อำนาจหน้าที่

- ๑) สนับสนุนและประสานงานให้เกิดการทำงานร่วมกันของหน่วยงานที่ทำงานด้านเด็กและเยาวชน ในการจัดทำแผนปฏิบัติการ กำหนดเป้าหมาย ทิศทางการดำเนินงาน กลยุทธ์และยุทธศาสตร์การทำงานด้านเด็กและเยาวชนตามความเหมาะสม
- ๒) ส่งเสริม สนับสนุนการบูรณาการงานด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชนในระดับพื้นที่ ทั้งในด้านกลไกการทำงาน ตัวชี้วัด และกิจกรรมการดำเนินงาน
- ๓) ติดตามการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง และประสานงานหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการพัฒนางานด้านเด็กและเยาวชน
- ๔) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ได้ตามความเหมาะสม
- ๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๕. คณะกรรมการด้านสถานรับเลี้ยงเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และโรงเรียนอนุบาลที่มีคุณภาพ มีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

องค์ประกอบ

๑) รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
(นายสมชาย ชูรัตน์)	ประธานกรรมการ
๒) อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	รองประธานกรรมการ
๓) รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	กรรมการ
๔) ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
๕) ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาครู
และบุคลากร สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน	กรรมการ
๖) ผู้แทนกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	กรรมการ
๗) ผู้แทนสถาบันการศึกษาทางไกล
สำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน	กรรมการ
๘) ผู้อำนวยการสำนักป้องกันและ
แก้ไขปัญหาการค้าหญิงและเด็ก	กรรมการ
๙) ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข	กรรมการ
๑๐) นายยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์	กรรมการ
๑๑) นางวันทนา สุวรรณรัตน์	กรรมการ
๑๒) นายสมศักดิ์ จันทวัฒนา	กรรมการ
๑๓) ผู้อำนวยการสำนักประสาน
และพัฒนาการจัดการศึกษาท้องถิ่น
กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น	กรรมการและ
เลขานุการ
๑๔) ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริม
การศึกษานอกระบบ กรมส่งเสริม
การปกครองส่วนท้องถิ่น	กรรมการและ
ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๕) นางแจ่มจันทร์ เกียรติกุล	กรรมการและ
ผู้ช่วยเลขานุการ

อำนาจหน้าที่

- ๑) สนับสนุนและประสานงานให้เกิดการทำงานร่วมกันของหน่วยงานที่ทำงานด้านเด็กและเยาวชน ในการจัดทำแผนปฏิบัติการ กำหนดเป้าหมาย ทิศทางการดำเนินงาน กลยุทธ์และยุทธศาสตร์การทำงานด้านเด็กและเยาวชนตามความเหมาะสม
- ๒) ส่งเสริม สนับสนุนการบูรณาการงานด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชนในระดับพื้นที่ ทั้งในด้านกลไกการทำงาน ตัวชี้วัด และกิจกรรมการดำเนินงาน
- ๓) ติดตามการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง และประสานงานหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการพัฒนางานด้านเด็กและเยาวชน
- ๔) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ได้ตามความเหมาะสม
- ๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๖. คณะกรรมการด้านจังหวัดนำอยู่สำหรับเด็กและเยาวชน มีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ดังนี้

องค์ประกอบ

๑) รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
(นายพีรพล ไตรทศาวีทย์)	ประธานกรรมการ
๒) ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาและ
ส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัด
สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย	รองประธานกรรมการ
๓) ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
๔) ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข	กรรมการ
๕) นางขวัญวงศ์ พิกุลทอง	กรรมการ
๖) นางฐิติกัลยา หวังเจริญ	กรรมการ
๗) นายมานัส ทารัตนใจ	กรรมการ

๘) นางมยุรี ยกตรี	กรรมการ
๙) นายสมนึก ครุละวงษ์	กรรมการ
๑๐) นายอมรวิทย์ นาครทรรพ	กรรมการ
๑๑) นายอานันท์ ทศนกิจ	กรรมการ
๑๒) ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมการบริหาร ราชการจังหวัดแบบบูรณาการ กระทรวงมหาดไทย	กรรมการและ เลขานุการ
๑๓) เจ้าหน้าที่ส่วนส่งเสริมการบริหาร ราชการจังหวัดแบบบูรณาการ กระทรวงมหาดไทยที่ได้รับมอบหมาย	กรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๔) นางสาวสมยศวดี ชัดตตรัย	กรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ

อำนาจหน้าที่

- ๑) สนับสนุนและประสานงานให้เกิดการทำงานร่วมกันของหน่วยงานที่ทำงานด้านเด็กและเยาวชน ในการจัดทำแผนปฏิบัติการ กำหนดเป้าหมาย ทิศทางการดำเนินงาน กลยุทธ์และยุทธศาสตร์การทำงานด้านเด็กและเยาวชนตามความเหมาะสม
- ๒) ส่งเสริม สนับสนุนการบูรณาการงานด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชนในระดับพื้นที่ ทั้งในด้านกลไกการทำงาน ตัวชี้วัด และกิจกรรมการดำเนินงาน
- ๓) ติดตามการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง และประสานงานหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการพัฒนางานด้านเด็กและเยาวชน
- ๔) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ได้ตามความเหมาะสม
- ๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๗. คณะกรรมการด้านกฎหมายครอบครัว มีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่
ดังนี้

องค์ประกอบ

๑) ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและ
ความมั่นคงของมนุษย์	ประธานกรรมการ
๒) ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการสตรี
และสถาบันครอบครัว	รองประธานกรรมการ
๓) ผู้อำนวยการสถาบันราชานุกูล
กรมสุขภาพจิต	กรรมการ
๔) ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
๕) ผู้อำนวยการกองนิติการ
สำนักงานปลัดกระทรวงการ
พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	กรรมการ
๖) ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข	กรรมการ
๗) รองศาสตราจารย์จิตตินันท์ เดชะคุปต์	กรรมการ
๘) นายเชลียง เทียมสนิท	กรรมการ
๙) นายวันชัย บุญประชา	กรรมการ
๑๐) นางสาววดี หาญเมธี	กรรมการ
๑๑) ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริม
สถาบันครอบครัว สำนักงานกิจการสตรี
และสถาบันครอบครัว	กรรมการและ
เลขานุการ
๑๒) เจ้าหน้าที่สำนักส่งเสริมสถาบันครอบครัว
สำนักงานกิจการสตรีและ
สถาบันครอบครัวที่ได้รับมอบหมาย	กรรมการและ
ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๓) นางสาวกอบกุล กวังชวน	คณะทำงานและ
ผู้ช่วยเลขานุการ

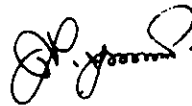
อำนาจหน้าที่

- ๑) สนับสนุนและประสานงานให้เกิดการทำงานร่วมกันของหน่วยงานที่ทำงานด้านเด็กและเยาวชน ในการจัดทำแผนปฏิบัติการ กำหนดเป้าหมาย ทิศทางการดำเนินงาน กลยุทธ์และยุทธศาสตร์การทำงานด้านเด็กและเยาวชนตามความเหมาะสม
- ๒) ส่งเสริม สนับสนุนการบูรณาการงานด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชนในระดับพื้นที่ ทั้งในด้านกลไกการทำงาน ตัวชี้วัด และกิจกรรมการดำเนินงาน
- ๓) ติดตามการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง และประสานงานหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการพัฒนางานด้านเด็กและเยาวชน
- ๔) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ได้ตามความเหมาะสม
- ๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๘ มีนาคม พ.ศ.๒๕๕๐

พลเอก

(สุรยุทธ์ จุลานนท์)

นายกรัฐมนตรี

คณะทำงาน

ที่ปรึกษา

นายแพทย์ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์
กิตติ สมานไทย

บรรณาธิการ

สุกัญญา เวชศิลป์

กองบรรณาธิการ

- กิติมาภรณ์ จิตราทร จิตภัสร์ จิระโชติอนันต์
ประพาฬรัตน์ คชเสนา นันทา ไชคกุล

ออกแบบรูปเล่ม

วัฒนสินธุ์ สุวรรตนาทนัท

พิมพ์ที่

บริษัท สหมิตรพรินต์ติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด

โทร. 0 2903-8257-9

สื่อสร้างสรรค์
กิจกรรมสร้างสรรค์
ศูนย์เด็กเล็ก
จังหวัดน่านอยู่
กฎหมายครอบครัว
5 เส้นทางสู่จุดหมายเดียวกัน
เพื่อเด็กและเยาวชนไทย

แผนงานสุขภาวะเด็กและเยาวชน
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ สสส.
สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส
คนพิการ และผู้สูงอายุ (สท.)
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
สถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี กรมการแพทย์
กระทรวงสาธารณสุข

ISBN 978-974-09-3-X

เอกสารหมายเลข 1

เอกสารเกี่ยวกับผลงานการดำเนินงานขับเคลื่อนยุทธศาสตร์
ตามวาระแห่งชาติเพื่อเด็กและเยาวชน ปี 2550

คณะกรรมการประสานงานขับเคลื่อนวาระเพื่อเด็กและเยาวชน

โดยความร่วมมือจาก

สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
กระทรวงมหาดไทย กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข

คำชี้แจง

สืบเนื่องจากนายกรัฐมนตรีได้ประกาศให้ปี 2550 เมื่อวันที่ 9 มกราคม 2550 ณ ทำเนียบรัฐบาล เป็นวาระที่รัฐจะเร่งรัดการดำเนินงานเพื่อเด็กและเยาวชน ในประเด็นยุทธศาสตร์ 5 ด้าน คือ

ประเด็นที่ 1 ส่งเสริมสื่อสร้างสรรค์สำหรับเด็ก เยาวชน

ประเด็นที่ 2 ส่งเสริมกิจกรรมสร้างสรรค์สำหรับเด็กและเยาวชน

ประเด็นที่ 3 ส่งเสริมสถานรับเลี้ยงเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และโรงเรียนอนุบาล

ที่มีคุณภาพ

ประเด็นที่ 4 ส่งเสริมจังหวัดนำร่องสำหรับเด็กและเยาวชน

ประเด็นที่ 5 เสริมสร้างกฎหมายครอบครัว

โดย นายกรัฐมนตรีได้แต่งตั้งคณะกรรมการประสานงานขับเคลื่อนวาระเพื่อเด็กและเยาวชน ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารระดับสูงภาคการเมือง ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนเพื่อเป็นกลไก ประสานดำเนินงาน โดยความร่วมมือรับผิดชอบของกระทรวงด้านสังคมได้แก่ สำนักงานนายกรัฐมนตรี กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข

ดังนั้นเอกสารฉบับนี้จึงประกอบด้วย เนื้อหาสาระของการดำเนินงานการขับเคลื่อนวาระ เพื่อเด็กและเยาวชนปี 2550 ที่หน่วยงานต่างๆ ได้ดำเนินการในช่วง เดือน มกราคม-สิงหาคม 2550 ในรูปแบบต่างๆ ทั้งการปรับปรุงโครงสร้าง การกำหนดเป็นแผนงาน ตลอดจนเป็นโครงการ กิจกรรมทั้งในระดับกระทรวง จังหวัด ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความพยายามที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการดำเนินงานและมีผลกระทบโดยตรงที่เป็นรูปธรรมต่อเด็กและเยาวชน

การนำเสนอจะจัดเป็นผลงานตามประเด็นยุทธศาสตร์พร้อมรายละเอียด

วาระเพื่อเด็กและเยาวชน 2550

โดย

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงวัฒนธรรม
สำนักนายกรัฐมนตรี

แนวคิดเริ่มต้น

เครือข่ายที่ทำงานด้านเด็กและเยาวชนทั้งภาครัฐ และเอกชน ประชาสังคม คิดร่วมกันว่า วันเด็กมีทุกปี รัฐบาลมักมีคำขวัญวันเด็ก ดังนั้นปี 2550 จึงมีความพยายามจัดเวทีเพื่อให้เด็กได้มีส่วนร่วม พร้อมทั้งเสนอวาระเด็กและเยาวชนให้นายกรัฐมนตรี

9 มกราคม 2550 ในการประชุมคณะรัฐมนตรี (ครม.) มีกลุ่มพลังเยาวชน 3 กลุ่ม ได้แบ่งกลุ่มเครือข่ายสื่อเพื่อเด็ก เครือข่ายพ่อแม่ผู้ปกครอง และเครือข่ายเยาวชน Young Expo กว่า 100 คน เดินทางไปยังทำเนียบรัฐบาล เพื่อยื่นหนังสือในการจัดทำวาระเพื่อเด็ก เยาวชนและครอบครัว เพื่อเป็นของขวัญวันเด็กแห่งชาติ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แถลงภายหลังการประชุม ครม. ครั้งนั้นว่า ที่ประชุม ได้หารือวาระเพื่อเด็กและเยาวชนในปี 2550 ที่สำคัญประกอบด้วย 5 เรื่องคือ

1. **สื่อสร้างสรรค์สำหรับเด็กเยาวชนและครอบครัว** รัฐบาลจึงได้กำหนดที่จะจัดตั้งกองทุนสื่อเพื่อเด็กเยาวชนและครอบครัวขึ้น เพื่อสนับสนุนการผลิตสื่อที่มีคุณภาพและจัดให้มีสถานีวิทยุ โทรทัศน์ของรัฐบาลเพื่อเด็กเยาวชน และครอบครัว ไว้เป็นต้นแบบ
2. **กิจกรรมสร้างสรรค์สำหรับเด็กและเยาวชน** เพื่อส่งเสริมความสามารถ ของเด็ก และเยาวชนที่หลากหลายให้ตระหนักในคุณค่าของตัวเอง และให้เยาวชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา และแก้ปัญหาสังคม
3. **สถานรับเลี้ยงเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กและโรงเรียนอนุบาล ที่มีคุณภาพ** เพื่อให้เด็กปฐมวัยได้มีโอกาสเรียนรู้ทางด้านชาวปัญญาและความฉลาดทางอารมณ์ที่จะมีการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ อย่างแรกคือการพัฒนาพี่เลี้ยงเด็กและผู้ดูแลเด็ก ครอบนุบาลให้มีคุณวุฒิ มีความสามารถเต็มที่ควบคู่กับการให้ความรู้สร้างความร่วมมือกับผู้ปกครอง นั้นเป็นแนวทางที่รัฐบาลได้กำหนด

4. จังหวัดนำอยู่ เพื่อให้ทุกจังหวัดได้บูรณาการทุกภาคส่วนมาร่วมกันสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีปลอดภัยให้กับเด็กและเยาวชน เป็นสิ่งที่เด็กและเยาวชนขอร้องมา

5. กฎหมายครอบครัว เป็นหลักประกันขั้นพื้นฐานว่า ครอบครัวจะเป็นสถาบันที่สำคัญในการอบรมเลี้ยงดูพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เติบโตอย่างมีความสุข

โดยมอบหมายให้กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นเจ้าภาพร่วมกับ 4 กระทรวงหลัก ด้านสังคม ได้แก่ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงสาธารณสุข ดำเนินการวาระเพื่อเด็กและเยาวชนให้บรรลุเป้าหมายตามที่เยาวชนได้เสนอไว้

วาระเพื่อเด็กและเยาวชน ปี 2550 จึงถือเป็นของขวัญวันเด็กที่แตกต่างไปจากทุกปี ทำให้วันเด็กเป็นมากกว่าเพียงแค่ “สัญลักษณ์” ว่าผู้ใหญ่คิดถึงเด็ก และจัดงานให้เด็กได้มีความสุขสนุกสนาน แต่เป็นการให้คำมั่นสัญญา และยืนยันความตั้งใจของทุกฝ่าย ที่จะร่วมมือกันผลักดันและสร้างสรรค์สิ่งดีให้เกิดขึ้น

การขับเคลื่อน

หลังจากที่นายกรัฐมนตรีได้ประกาศนโยบายวาระเพื่อเด็กและเยาวชน จึงเกิดการสร้างกลไกการประสานงานทั้งในระดับยุทธศาสตร์และระดับปฏิบัติการ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาเด็กและเยาวชน ดังนี้คือ

- ผู้แทนกระทรวงที่เกี่ยวข้องประชุมหารือ และได้ปรับปรุงมาตรการ / ข้อเสนอแนวทางในการขับเคลื่อนในแต่ละประเด็นให้ชัดเจน
 - รัฐมนตรีกระทรวงด้านสังคม (5+3) ประชุมพิจารณา การขับเคลื่อนวาระเพื่อเด็กและเยาวชน และมอบหมายให้ในแต่ละประเด็นมีกระทรวงหลักเป็นเจ้าภาพรับผิดชอบ
- นายกรัฐมนตรีมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประสานงานขับเคลื่อนวาระเพื่อเด็กและเยาวชน

ประมวลภาพความสำเร็จ

5 เส้นทางสู่จุดหมายเดียวกันคือการขับเคลื่อนวาระเพื่อเด็กและเยาวชน และนี่คือตัวอย่างของผลงานที่เก็บเกี่ยวได้ระหว่างทาง เป็นผลิตผลที่เกิดจากการทำงานแบบประสานพลังบูรณาการทุกภาคส่วน ดังปรากฏให้เห็นดังตัวอย่างนี้

1. ประเด็นสื่อสร้างสรรค์เพื่อเด็ก เยาวชนและครอบครัว

1.1 จัดเรตติ้งรายการโทรทัศน์

หลังจากผู้ผลิตและคนทำงานโทรทัศน์ร่วมถกกับภาครัฐมานานถึงแนวทางที่เหมาะสมในการจัดทำ **คู่มือเรตติ้งรายการโทรทัศน์** จนถึงวันที่ได้ฤกษ์ประกาศใช้ โดย คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ประธานคณะกรรมการประสานการดำเนินการจัดระดับความเหมาะสมของรายการโทรทัศน์ กล่าวว่า

ที่ประชุมมีมติอนุมัติ ให้ใช้คู่มือการจัดระดับความเหมาะสมของรายการโทรทัศน์ โดยจะนำคู่มือมาทดลองใช้ 4 เดือน เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2550 เป็นต้นไป ซึ่งจะมีการเพิ่มรายการโทรทัศน์ในลักษณะเพื่อครอบครัว คือ รายการที่จัดอยู่ใน ประเภท “ท” ในช่วงเวลาไพรม์ไทม์ เพื่อเพิ่มความอบอุ่นให้ครอบครัวได้นั่งดูรายการด้วยกัน รวมถึงการเพิ่มรายการ ประเภท “ป” ที่เป็นรายการสำหรับเด็กปฐมวัย 3-5 ปี และ รายการประเภท “ด” สำหรับเด็กอายุ 6-12 ปี เพิ่มขึ้นด้วย ซึ่งเป็นไปตามที่ผู้ผลิตรายการแต่ละสถานีเห็นพ้องต้องกัน ถือเป็นความร่วมมือที่ดีมากของทุกสถานีโทรทัศน์ที่เต็มใจ นำเสนอเรื่องขึ้นมาเอง ทั้งนี้หลังจากปรับผังรายการแล้วจะมีการประเมินผลทุกเดือนว่าแต่ละรายการที่เสนอเพิ่มไปมีความเหมาะสมเพียงใด

เมื่อได้ปฏิบัติแล้ว ยังคงมีข้อบกพร่องอยู่ ก็จะได้หารือร่วมกัน และพัฒนาคู่มือการจัดระดับความเหมาะสมของรายการโทรทัศน์ ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ก่อนที่จะได้ดำเนินการอย่างเป็นทางการตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2551ต่อไป

1.2 จัดระเบียบโฆษณาสำหรับเด็ก

วันที่ 15 สิงหาคม 2550 คณะกรรมการกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์แห่งชาติ (กกช.) เห็นชอบตามข้อเสนอของคณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์การโฆษณาที่มีผลต่อเด็ก

และเยาวชน โดยจะออกประกาศหลักเกณฑ์การโฆษณาที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนใน 2 มาตรการหลัก ดังนี้

- **มาตรการที่ 1 การกำหนดระยะเวลา และความถี่ในการออกอากาศ** ให้รายการสำหรับเด็ก 1 ชั่วโมง มีโฆษณาได้ไม่เกิน 12 นาที แบ่งเป็นโฆษณาไม่เกิน 10 นาที และส่งเสริมการบริโภคที่ถูกต้องทางวิชาการให้เด็กอย่างน้อย 2 นาที ซึ่งต้องนับรวมเวลาที่ใช้ในการโฆษณาแฝงเป็นเวลาโฆษณาด้วย

“การโฆษณาในรายการสำหรับเด็ก ห้ามมีข้อความทางการค้าเดียวกัน หรือต่างกันของสินค้าชนิดเดียวกันออกอากาศเกิน 4 ครั้งต่อหนึ่งชั่วโมง และต้องไม่เกิน 2 ครั้งต่อครึ่งชั่วโมง”

- **มาตรการที่ 2 การให้ข้อเท็จจริงและป้องกันการจูงใจเด็กให้บริโภค** ใน 4 ข้อ คือ 1.งดการโฆษณาส่งเสริมการขายโดยใช้ของเล่น ของแถม ของแจก ของแลกซื้อ การชิงรางวัล และการเล่นเกม 2.งดการใช้หุ่น ตัวการ์ตูน บุคคลและตัวละคร ที่เด็กรู้จักเป็นอย่างดี หรืออยู่ในรายการสำหรับเด็ก มาโฆษณาสินค้า บริการ หรือของแถม รวมทั้งห้ามจับ ถูบ หรือบริโภค

ทั้งนี้การโฆษณาต้องไม่มีเนื้อหาเชิญชวนให้เด็กบริโภคจนเกินขอบเขต ไม่นำเสนอข้อความเสียง ภาพถ่าย หรือรูปภาพของสินค้าและบริการใดๆ ที่เกินจริง เช่น คุณประโยชน์ ความเร็ว ขนาด สี ความทนทาน เป็นต้น ส่วนคำเตือนใดๆ ที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) กำหนดให้มีในฉลาก จะต้องปรากฏในโฆษณาเช่นกัน ทั้งนี้ ข้อกำหนดดังกล่าวจะต้องปฏิบัติใน “รายการสำหรับเด็ก” ที่มีความหมายรวมถึงรายการประเภท น ค และ ท ที่มีกลุ่มเป้าหมายเป็นเด็ก เช่น การ์ตูน หุ่นยนต์ ด้วย ซึ่งจะออกเป็นประกาศการโฆษณาและบริการที่มีผลกระทบต่อเด็ก โดยกรมประชาสัมพันธ์ และมีผลบังคับใช้ 3 เดือน หลังจากออกประกาศ เพื่อให้เวลาผู้ผลิตได้ศึกษาข้อปฏิบัติ

“มาตรการที่เกิดขึ้นมาจากการประชุมร่วมกับทุกฝ่าย เมื่อมีเวลาได้มานั่งพูดคุยกันมากขึ้น อาทิ ผู้แทนสถานีโทรทัศน์ทุกช่อง สมาคมโฆษณา ผู้ผลิตขนม เครื่องสำอาง ครอบครั มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค

1.3 ปราบการดูลามก ปิดโทรทัศน์ 1900

สำนักนายกรัฐมนตรีมีคำสั่ง แต่งตั้งคณะกรรมการสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ โดยมี รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (นายไพบูลย์

วัฒนธรรม)เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม (คุณหญิงไขศรี ศรีอรุณ)
เป็นรองประธาน และมีคณะกรรมการ 5 คณะประกอบด้วย

1. คณะอนุกรรมการสืบสวนปราบปรามสื่อที่กระทำผิดกฎหมาย
2. คณะอนุกรรมการสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์
3. คณะอนุกรรมการพัฒนาระบบและกระบวนการเผยแพร่ สื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์
4. คณะอนุกรรมการบูรณาการและปรับปรุงกฎหมายด้านสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์
5. คณะอนุกรรมการศูนย์ปฏิบัติการสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์

โดยทั้ง 5 ชุดมีผู้กำกับดูแลคือ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ไอซีที) และสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ เป็นผู้กำกับดูแล ทั้งนี้ยังเกิดกลไกการดำเนินงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขจัดสื่อร้าย ขยายสื่อดี และสร้างภูมิคุ้มกันให้เด็กเยาวชน ผู้ปกครองและครู เกิดการดำเนินการอย่างจริงจังกับแหล่งผลิตและจำหน่ายสื่อที่ไม่เหมาะสม เช่น หนังสือการ์ตูนลามก เว็บไซต์ลามก อডিโอเท็กซ์ (1900) เซ็กส์โฟน เป็นต้น

ทำงานเชิงรุก ติดตามและสกัดกั้นการแพร่กระจายของสื่อลามกทุกประเภท

ต้นเดือนเมษายน 2550 นายไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) ประธานคณะกรรมการสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ ร่วมกับเครือข่ายพ่อแม่ เปิดฉากกวาดล้างสื่อลามกอนาจารในสังคมไทย ฟื้นฟูสภาพหนังสือแห่งชาติ

เตือนพ่อแม่ ผู้ปกครองให้ดูแลการเปิดรับสื่อของเด็กด้วยการปฏิบัติตัวแบบ 3 ต้อง คือ

1. พ่อแม่ต้องกำหนดเวลาและขอบเขตการเปิดรับสื่อ
2. พ่อแม่ต้องไม่เปิดโอกาสให้เด็กเข้าไปดูเว็บไซต์ลามก และ
3. พ่อแม่ต้องมีเวลาในการเปิดรับสื่อพร้อมกับลูก เพื่อแนะนำสื่อดี ป้องกันสื่อร้าย

พร้อมทั้งปฏิบัติตัวแบบ 2 ไม่ คือ

1. พ่อแม่ไม่ควรนำคอมพิวเตอร์ หรือโทรทัศน์ไปตั้งไว้ในห้องนอนของลูก หรือห้องที่มืดซิด ควรตั้งไว้ในพื้นที่เปิดที่พ่อแม่ดูแลได้

2. พ่อแม่ต้องไม่นำสื่อร้ายที่ไม่เหมาะสมเข้ามาไว้ในบ้าน เพราะลูกสามารถไปหยิบมาดูได้

ดังนั้นไม่มีอะไรจะแก้ปัญหาได้ดีกว่าการที่พ่อแม่เรียนรู้และเท่าทันสถานการณ์สื่อลามก ไม่ควรปล่อยให้ลูกคลุกอยู่กับสื่อเพียงลำพัง แม้จะขึ้นขอบที่เด็กอยู่บ้านไม่ออกไปเที่ยวเตร่ที่ไหน แต่พ่อแม่จะรู้หรือไม่ว่าอันตรายกลับอยู่ใกล้ตัวลูกผ่านการดูหน้าปกหวานแหวว แต่เนื้อหาด้านในกลับมีภาพอันตราย รวมทั้งในคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต

1.4 จัดการตั้งศูนย์ปฏิบัติการสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ 1900 xxx xxxx ออดิโอเท็กซ์ เช็กส์โฟน

คุณหญิงไขศรี ศรีอรุณ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม ได้ ขึ้นที่กระทรวงวัฒนธรรม เพื่อสนับสนุนนโยบายและมาตรการ พัฒนาความร่วมมือในการขจัดสื่อร้าย ขยายสื่อดี สร้างภูมิคุ้มกันให้เยาวชน

การขจัดสื่อร้ายนั้น ได้เปิดให้ประชาชนร้องเรียน แจ้งเบาะแส หากพบสื่อที่ไม่เหมาะสม ได้ที่หมายเลข 1111 โดยศูนย์จะทำหน้าที่ติดตามส่งเรื่องไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) หากไม่มีการจัดการ จะส่งเรื่องไปถึงเจ้ากระทรวงหรือหัวหน้าหน่วยงานทันที เพื่อให้มีการดำเนินการกับผู้ประกอบการที่ไม่รับผิดชอบต่อสังคม

1.5 พัฒนาให้ETV เป็นบ้านหลังใหญ่แห่งการเรียนรู้

กระทรวงศึกษาธิการเปิดตัวการพัฒนาอีทีวี่ในลักษณะการทำงานเชิงรุก โดย 6 ยุทธศาสตร์สำหรับการสนับสนุนสื่อเพื่อการเรียนรู้ของเด็กดังนี้

1. สร้างความรู้และความเข้าใจในช่องทางการเรียนรู้ให้กับกลุ่มเด็ก เยาวชน ครอบครัว ครู และโรงเรียน

2. สร้างแรงจูงใจในการรับชมรายการของสถานี โดยให้เด็กๆ มีส่วนร่วมในการผลิตและประเมินคุณภาพของรายการ

3. เพิ่มช่องทางการเข้าถึงเพื่อกระจายโอกาสในการรับชมรายการ

4. ส่งเสริมการพัฒนารายการและสร้างแรงจูงใจในการผลิตรายการ

5. สนับสนุนให้เกิดกระบวนการสร้างพันธมิตร

6. ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการสื่อสารสาธารณะ หรือการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ที่ดี

" เหนือสิ่งอื่นใดทุกรายการของอีทีวีนั่น เปิดกว้างให้เด็กสามารถเข้ามามีส่วนร่วมได้ หลากหลายวิธี ทั้งเขียนจดหมายแนะนำรายการ เนื้อหา เด็กที่มีความพร้อมก็มาร่วมใน สตูดิโอ คุณพ่อคุณแม่หลายคนก็เข้ามาจัดรายการ ทำให้เกิดสังคมของการเรียนรู้ร่วมกัน สร้างสื่อร่วมกัน ทุกคนมีสิทธิเข้าร่วม โดยผู้จัดรายการหวังว่าจะได้คนรุ่นใหม่ที่ยากทำ รายการอย่างนักเรียนนักศึกษามาร่วม"

1.6 ประกาศให้สถานวิทยุศึกษาเป็นสถานวิทยุต้นแบบ

กระทรวงศึกษาธิการร่วมกับเครือข่ายรายการวิทยุเพื่อเด็ก เยาวชนและครอบครัว มูลนิธิเครือข่าย ครอบครัว แผนงานสื่อสร้างสุขภาวะเยาวชน (สสย.) และ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้าง เสริมสุขภาพ (สสส.) สร้างกระบวนการเรียนรู้สู่เด็ก เยาวชนและครอบครัวผ่านสถานวิทยุศึกษา ความถี่ FM 92 MHz และ AM 1161 KHz จัดรายการส่งเสริมความสามารถของเด็กและเยาวชน ภายใต้แนวคิด วิทยุศึกษา FM 92 เปิดโลกการเรียนรู้สู่เด็ก เยาวชน และครอบครัว เพิ่มขึ้นมาใหม่ 4 รายการ เช่น รายการโลมา...ลันลา รายการวัยใสวัยสร้างสรรค์ รายการโลกของเรา รายการครอบครัวคุยกัน เป็นต้น

2.ประเด็นกิจกรรมสร้างสรรค์ของเด็กและเยาวชนสังคม

2.1 การพื้นที่สร้างสรรค์สำหรับเด็กและเยาวชน (Space For Youth) เป็นโครงการ ความร่วมมือระหว่าง พม. อบต./เทศบาล แกนนำเยาวชน 525 อบต./เทศบาล 75 จังหวัด เพื่อกระตุ้นและเสริมโอกาสให้เยาวชน 18-25 ปี ได้พัฒนาและมีส่วนร่วมในท้องถิ่นที่มีโครงการ การวางแผนสร้างเด็กมาก่อนตั้งแต่ปี 2549 โดยเริ่มจากขอให้ อบต.เทศบาล รวมกลุ่มเยาวชน และในระยะยาวต่อไปขอให้สนับสนุนกิจกรรมเยาวชนอย่างเป็นระบบ ใน 6 เรื่องสำคัญ ได้แก่ 1. การให้ข้อมูลข่าวสาร 2. การมีพี่เลี้ยงที่ปรึกษา 3. การรับรองความเป็นกลุ่ม 4. การมีทุนทำ กิจกรรม 5. การมีพื้นที่ (ซึ่งหมายถึงการได้แสดงความคิด และ/หรือเป็นแหล่งเรียนรู้/เป็นสถานที่ ทางกายภาพ) และ 6. การมีโครงการ/กิจกรรมที่ได้คิดและได้ทำจริงๆ

จากผลการดำเนินงานโครงการสร้างพื้นที่สร้างสรรค์ ฯ พบว่าท้องถิ่นพร้อมขับเคลื่อนเต็มที่ มีกลุ่มเยาวชนต้องการมีส่วนร่วมทำดีๆเพื่อชุมชน ท้องถิ่นจำนวนมาก และโครงการเช่นนี้ต้องการขยายความร่วมมือให้มากขึ้น หากท่านสนใจจะร่วมมือกันสร้างพื้นที่สร้างสรรค์ตามที่เยาวชนต้องการ ติดต่อที่ สำนักส่งเสริมและพิทักษ์เยาวชน โทร/โทรสาร 0 2651 6524 หรือ www.opp.go.th

2.2 โครงการเยาวชนไทยไม่ทอดทิ้งสังคม (เยาวชน1000ทาง)

เกิดจากแนวคิดของเยาวชนที่ว่า เส้นทางของเยาวชนมิใช่มีทางเดียว และผม.มุ่งมั่นสนับสนุนทางเลือกที่ดีของเยาวชน จึงได้สนับสนุนให้เยาวชน (ช่วง 15 – 22 ปี) ริเริ่มและลงมือทำโครงการเพื่อสังคมขนาดเล็กของตนเอง ตามความถนัด ความสนใจ และบริบทของพื้นที่ที่เยาวชนจะทำโครงการ โดยมีกลุ่มเยาวชนเป็นศูนย์ประสานงานกระจายอยู่ทั่วประเทศใน 10 อนุภูมิภาค ทำหน้าที่ประสานสนับสนุนการทำโครงการของเยาวชนในทุกด้าน ได้แก่ ด้านทุน ด้านพัฒนาศักยภาพ เพื่อให้เยาวชนมือใหม่ ทำดี ทำได้ ทำเป็น ด้านให้คำปรึกษาดูแลน้องทั้งในเรื่องการริเริ่มพัฒนาแนวคิด การบริหารจัดการโครงการ รวมทั้งเสริมกำลังใจในการทำดีของน้อง ๆ ซึ่งทั้งหมดจะทำให้น้องที่อยากทำดี เริ่มคิดได้ ทำเป็น และไม่โดดเดี่ยว และด้านการถอดเก็บความรู้ของตัวเยาวชนเอง ซึ่งน้องๆสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวันได้

2.3 เครือข่ายเยาวชนประชาธิปไตย

โครงการนี้สนับสนุนการจัดกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตยในมหาวิทยาลัย และสร้างเครือข่ายเยาวชนประชาธิปไตยโดยใช้กิจกรรมและดนตรีเป็นสื่อ รวมทั้งพัฒนาเครือข่ายสภาเด็กและเยาวชน ทั้ง 75 จังหวัด และกรุงเทพมหานครให้มีความเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น โดย สท.พม ร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสภาเด็กและเยาวชน ได้ทำกิจกรรมการขับเคลื่อนประชาธิปไตยในมหาวิทยาลัย เช่น ค้นหาและทำแผนที่องค์กรนักศึกษาในมหาวิทยาลัยทั่วประเทศ จัดค่ายดนตรีเยาวชนประชาธิปไตย สนับสนุนกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตยให้กลุ่มเยาวชนต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย สนับสนุนงบประมาณกิจกรรมวัน 14 ตุลา ประชาธิปไตย ร่วมกับรัฐสภา และเครือข่ายเยาวชนประชาธิปไตยจัดงานระหว่าง วันที่ 6-14 ตุลาคม 2550 ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ห้องสนามหลวง ถนนราชดำเนิน และอนุสรณ์สถานวีรชน 14 ตุลา รวมทั้งจัดประกวดดนตรีเยาวชนประชาธิปไตย

ผลที่เกิดขึ้นคือ มีเครือข่ายเยาวชน นิสิต นักศึกษาประชาธิปไตย เยาวชน นิสิต นักศึกษาได้แสดงออกและมีจิตสำนึกตามวิถีประชาธิปไตยที่ถูกต้องและ เหมาะสม...สมกับที่เป็นเยาวชนพลังปัญญาของสังคมไทย

3.ประเด็นสถานรับเลี้ยงเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และโรงเรียนอนุบาลที่มีคุณภาพ

รัฐบาลได้ประกาศใช้นโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาลูกวัย (0 – 5ปี) ระยะยาว พ.ศ.2550 – 2559 เด็ก โดยให้กระทรวงศึกษาธิการประสานกระทรวงต่าง ๆ รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำนโยบายและยุทธศาสตร์ไปใช้เป็นกรอบแนวทางการดำเนินงานการพัฒนาลูกวัยของชาติ นอกจากนี้มีแผนแม่บทการพัฒนาลูกวัย (0-6 ปี) พ.ศ. 2551-2553 โดยสรุปรวม 3 ประเด็น คือ การเตรียมความพร้อมสังคมไทยเพื่อการพัฒนาเด็กวัย (0-6 ปี เช่น คู่สมรสใหม่ พ่อ แม่ ครอบครัว ญาติ พี่เลี้ยงเด็ก และประชาชนทั่วไป การพัฒนาอบรมผู้เลี้ยงดูเด็กที่ปฏิบัติงานที่สถานรับเลี้ยงเด็ก และอาสาสมัครผู้ดูแลเด็กในชุมชน และการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ กระบวนการ

กระทรวงมหาดไทยได้ปฏิบัติการในพื้นที่ ดังนี้

- อบรมเชิงปฏิบัติการแก่ผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศจำนวน 39,716 คน
- อบรมเพื่อเสริมสร้างทักษะความรู้ความสามารถให้ครูอนุบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศจำนวน 519 โรงเรียน
- จัดกิจกรรมพัฒนาความรู้และทักษะการปฏิบัติงานแก่อาสาสมัครผู้ดูแลเด็กและผู้แทนจากสำนักงานเขตใน กทม. จำนวน 1,400 คน
- อบรมเชิงปฏิบัติการแก่ผู้ปฏิบัติงานด้านเด็กวัยในสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนจำนวน 600 คน
- สัมมนาผู้ประกอบการสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชน / สถานสงเคราะห์เด็กเอกชนเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กจำนวน 2,550 คน ทั่วประเทศ
- พัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กด้านวิชาการ, สื่อการเรียน, วัสดุอุปกรณ์
- จัดทำศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบจังหวัดละ 1 แห่ง เพื่อเป็นตัวอย่างด้านการบริการ / วิชาการแก่ศูนย์อื่นๆจำนวน 75 จังหวัด จังหวัดละ 820,000 บาท

4.ประเด็นจังหวัดน่าอยู่สำหรับเด็กและเยาวชน

ปี 2550 กระทรวงมหาดไทย มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์จังหวัดน่าอยู่สำหรับเด็กและเยาวชน แผนปฏิบัติการระยะ 4 ปี และแผนปฏิบัติการประจำปี และใช้เครื่องมือและตัวชี้วัด

จังหวัดน่านอยู่สำหรับเด็กและเยาวชน 7 ด้านพร้อมกับให้จังหวัดกำหนดเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสมของจังหวัด ได้แก่

1. ความปลอดภัย : โดยการเร่งสร้างจิตสำนึก / ส่งเสริมความรู้ / สร้างวินัยด้านการจราจร การปรับปรุงสัญญาณเตือนภัย การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเส้นทางสัญจร การจัดสายตรวจ ป้องกันอาชญากรรมและอุบัติเหตุ การจัดกิจกรรมเยาวชนสัมพันธ์ การจัดระเบียบรถรับ – ส่งนักเรียน เป็นต้น

2. สุขภาพ : สร้างเครือข่ายแกนนำสร้างเสริมสุขภาพนักเรียนกลุ่มเสี่ยง อบรบเพิ่มพูนความรู้การส่งเสริมสุขภาพเด็กเล็ก การจัดลานกีฬา / สนับสนุนอุปกรณ์กีฬา การแข่งขันกีฬา การออกกำลังกายและนันทนาการ การพัฒนางานอนามัยแม่และเด็กเชิงรุกในชุมชน การเฝ้าระวังปัญหาโรคและสุขภาพ

3. ครอบครัว กิจกรรมการรณรงค์ใช้เวลาร่วมกันของครอบครัว กิจกรรมครอบครัว คุณธรรมนำสังคมเข้มแข็ง การให้ความรู้แก่ครอบครัว / สตรีวัยเจริญพันธุ์ การสร้างเครือข่าย การจัดการรวนครอบครัวมาสุข การส่งเสริมกิจกรรมให้แก่ผู้สูงอายุ การสงเคราะห์ครอบครัว เด็กผู้มียาได้น้อย การจัดตั้งศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน การจัดครอบครัวอุปถัมภ์และการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

4. การเรียนรู้ การส่งเสริมการศึกษาจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ การส่งเสริมการฝึกทักษะวิชาเรียน การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพทางวิชาการ การส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมที่สร้างกระบวนการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชน การแนะแนวอาชีพให้เด็กและเยาวชนในสถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชน

5. คุ้มครองสิทธิ การสงเคราะห์และส่งเสริมให้เกิดการคุ้มครองสวัสดิการเด็ก การอบรมเผยแพร่ความรู้ด้านสิทธิแรงงาน สิทธิเด็กและเยาวชน การจัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือเด็กและสตรีที่ถูกกระทำรุนแรง การอบรมเตรียมความพร้อมก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงาน

6. การมีส่วนร่วม การจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชน การเสริมสร้างคุณธรรมนำความรู้ โดยกระบวนการลูกเสือ การส่งเสริมให้เด็กมีส่วนร่วมในคณะกรรมการที่มีความเกี่ยวข้อง

7. พื้นที่สร้างสรรค์ปลอดจากปัจจัยเสี่ยง การปรับปรุงพื้นที่สาธารณะ ทั้งปริมาณ และคุณภาพ การเพิ่มสนามเด็กเล่น ลานเยาวชน ถนนเด็กเดิน การสนับสนุนกิจกรรมชมรม กลุ่มสนใจ

ความสำเร็จของการทำงาน จังหวัดน่านอยู่ ซึ่งเป็นการดำเนินการโดยส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีภารกิจเกี่ยวข้องตามยุทธศาสตร์ในด้านต่าง

ๆ นั้น การวางกรอบการทำงานดังกล่าวทำให้เห็นถึงความพยายามของจังหวัด ในการสร้างพื้นที่คุณภาพสำหรับอนาคตของชาติ เพื่อคุณภาพของประเทศ

5.ประเด็นกฎหมายครอบครัว

กระบวนการการขับเคลื่อน ร่าง พระราชบัญญัติส่งเสริมครอบครัว พ.ศ...

วันที่ 8 พฤษภาคม 2550 คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมครอบครัว พ.ศ. ตามที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาเป็นเรื่องด่วน

คณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมครอบครัวพ.ศ.เสร็จแล้ว โดยได้แก้ไขเปลี่ยนแปลงโครงสร้างร่างพระราชบัญญัติจากเดิมดังนี้

- ตัดคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาครอบครัวออก
- ตัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาครอบครัวที่เป็นหน่วยงานของรัฐ แต่ไม่เป็นหน่วยงานราชการออก แล้วให้สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวมีอำนาจและหน้าที่จัดสมัชชาครอบครัวแห่งชาติ และสนับสนุนส่งเสริมการจัดสมัชชาครอบครัวเฉพาะพื้นที่ หรือสมัชชาครอบครัวเฉพาะประเด็น รวมทั้งอำนาจหน้าที่อื่นๆตามที่ระบุไว้ในกฎหมาย
- ตัดกองทุนส่งเสริมและพัฒนาครอบครัวออก

คณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมครอบครัว พ.ศ.เสร็จเรียบร้อยแล้ว และนำเสนอร่างพระราชบัญญัติฯ ต่อคณะรัฐมนตรี พิจารณาและนำส่งสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาซึ่งขณะนี้คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (วิป) ได้พิจารณาร่าง พ.ร.บ. ดังกล่าว และมีมติให้รัฐบาลชะลอร่างนี้ไว้ก่อน ค.ร.ม. จึงได้มีมติให้ถอนร่าง พ.ร.บ. ออกมาก่อน และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้สั่งการให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ นำเสนอในรูปแบบระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ในเรื่องการส่งเสริมสถาบันครอบครัว ซึ่งกระทรวงฯ ได้ดำเนินการอยู่แล้วในขณะนี้

คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี

ที่ ๑๐๗/๒๕๕๐

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการประสานงานขับเคลื่อนวาระเพื่อเด็กและเยาวชน

ตามที่นายกรัฐมนตรี ได้ประกาศนโยบายวาระเพื่อเด็กและเยาวชน ปี ๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๐ โดยมอบหมายให้กระทรวงด้านสังคมร่วมกันขับเคลื่อนการดำเนินงานให้บรรลุตามนโยบาย เพื่อให้เกิดการประสานงานที่มีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง ทั้งในระดับยุทธศาสตร์และระดับปฏิบัติการ อันจะนำไปสู่การพัฒนาเด็กและเยาวชนอย่างมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการประสานงานขับเคลื่อนวาระเพื่อเด็กและเยาวชน โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการที่ปรึกษา มีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

องค์ประกอบ

๑) รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวง	ประธานกรรมการ
การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	
(นายไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม)	
๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ	รองประธานกรรมการ
๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
๔) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม	กรรมการ
๕) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข	กรรมการ
๖) รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี	กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์)	
๗) รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี	กรรมการ
(คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์)	
๘) รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี	กรรมการ
(นายประสิทธิ์ โฉ่ววิไลกุล)	
๙) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
(นายบัญญัติ จันทน์เสนะ)	

- ๑๐) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและ ความมั่นคงของมนุษย์
(นายพลเดช ปิ่นประทีป)
- ๑๑) ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง เลขานุการ
ของมนุษย์
- ๑๒) ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและ ผู้ช่วยเลขานุการ
พิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ
และผู้สูงอายุ

อำนาจหน้าที่

- ๑) ให้คำปรึกษาแนะนำในการกำหนดขอบเขตและเนื้อหาของการทำงาน
- ๒) เสนอแนะและให้ข้อคิดเห็นที่สำคัญและเป็นประโยชน์ต่อการจัดทำแผน

ปฏิบัติการ

- ๑) กำกับดูแลการทำงานให้บรรลุตามนโยบาย

๒. คณะกรรมการด้านสื่อสร้างสรรค์สำหรับเด็ก เยาวชน และครอบครัวว(คณะที่ ๑)

มีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

องค์ประกอบ

๑) รองปลัดกระทรวงวัฒนธรรม
(นายสศ แสงเอียด)	ประธานกรรมการ
๒) ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
๓) ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
๔) ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข	กรรมการ
๕) นางสาวเข็มพร วิรุณราพันธ์	กรรมการ
๖) นางชุติมา ไตรโกมุท	กรรมการ
๗) นายบวร เตชะอินทร์	กรรมการ
๘) ผู้ช่วยศาสตราจารย์วลลสินี พิพิธกุล	กรรมการ
๙) นายสมชาย เจริญอำนวยสุข	กรรมการ
๑๐) นายอิทธิพล ปรีดิประสงค์	กรรมการ
๑๑) นางสาวลัดดา ตั้งสุภาชัย	กรรมการและเลขานุการ

- ๑๒) เจ้าหน้าที่กลุ่มเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมที่ได้รับ
มอบหมาย

อำนาจหน้าที่

- ๑) ดำเนินการจัดตั้งกองทุนสื่อเพื่อเด็ก เยาวชน และครอบครัว
๒) จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อกำหนดระบบการจัดระดับความเหมาะสมของสื่อ
แต่ละประเภท
๓) กำหนดมาตรการในการเฝ้าระวังเรื่องสื่อโฆษณาสำหรับเด็กและเยาวชน
๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๓. คณะกรรมการด้านสื่อสร้างสรรค์สำหรับเด็ก เยาวชน และครอบครัว(คณะที่ ๒)

มีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

องค์ประกอบ

๑) อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์	ประธานกรรมการ
๒) ผู้อำนวยการสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทยช่อง๑๑	กรรมการ
๓) นายชัยพล สุขเอี่ยม	กรรมการ
๔) นางสาวดวงพร เฮงบุณยพันธ์	กรรมการ
๕) นายคิสทัต โหตระกิตย์	กรรมการ
๖) นายสมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์	กรรมการ
๗) นายสุนทร พรหมรัตน์พะงษ์	กรรมการ
๘) นางสาวอรพินทร์ ศักดิ์เอี่ยม	กรรมการ
๙) ผู้ช่วยศาสตราจารย์เอื้อจิต วิโรจน์ไครรัตน์	กรรมการ
๑๐) นางรัตนกร ทองสำราญ	กรรมการและเลขานุการ
๑๑) นายตรี บุญเจือ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๒) นางนันทา ไวกุล	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

อำนาจหน้าที่

- ๑) กำหนดมาตรการกำกับดูแลให้สถานีโทรทัศน์มีรายการสำหรับเด็ก เยาวชน และครอบครัว ในช่วงเวลาที่เหมาะสม
๒) จัดให้มีสถานีวิทยุกระจายเสียงและสถานีโทรทัศน์ต้นแบบ
๓) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๔. คณะกรรมการด้านกิจกรรมสร้างสรรค์สำหรับเด็กและเยาวชน ในสถานศึกษาและ
นอกสถานศึกษา มีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

องค์ประกอบ

๑) ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	ประธานกรรมการ
๒) ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและ
พิทักษ์ เด็กเยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ
และผู้สูงอายุ	รองประธานกรรมการ
๓) ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน	กรรมการ
๔) ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา	กรรมการ
๕) ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา	กรรมการ
๖) ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข	กรรมการ
๗) นายกฤษฎา เรืองอารีรัชต์	กรรมการ
๘) นายเกื้อ แก้วเกด	กรรมการ
๙) นางสาวจันทิมา ช่างสันเทียน	กรรมการ
๑๐) นายทศพล กฤษณบุตร	กรรมการ
๑๑) นายทวีศักดิ์ เศษเดโช	กรรมการ
๑๒) นางนพพร มุกดาภิณี	กรรมการ
๑๓) นางสาวสนา อารีฟ	กรรมการ
๑๔) นายสุริยเดว ทรีปาตี	กรรมการ
๑๕) นางศรีศักดิ์ ไทยอารี	กรรมการ
๑๖) ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและพิทักษ์เยาวชน	กรรมการและเลขานุการ
๑๗) นางสุกัญญา เวชศิลป์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๘) นายเอกโอสธ รักเอียด	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

อำนาจหน้าที่

- ๑) สนับสนุนและประสานงานให้เกิดการทำงานร่วมกันของหน่วยงานที่ทำงานด้าน
เด็กและเยาวชน ในการจัดทำแผนปฏิบัติการ กำหนดเป้าหมาย ทิศทางการดำเนินงาน กลยุทธ์และ
ยุทธศาสตร์การทำงานด้านเด็กและเยาวชนตามความเหมาะสม
- ๒) ส่งเสริม สนับสนุนการบูรณาการงานด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชนในระดับ
พื้นที่ ทั้งในด้านกลไกการทำงาน ตัวชี้วัด และกิจกรรมการดำเนินงาน

๓) ติดตามการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง และประสานงานหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการพัฒนางานด้านเด็กและเยาวชน

๔) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ได้ตามความเหมาะสม

๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๕. คณะกรรมการด้านสถานรับเลี้ยงเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และโรงเรียนอนุบาลที่มีคุณภาพ มีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

องค์ประกอบ

๑) รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
(นายสมชาย ชุมรัตน์)	ประธานกรรมการ
๒) อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	รองประธานกรรมการ
๓) รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	กรรมการ
๔) ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
๕) ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาครูและบุคลากร
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	กรรมการ
๖) ผู้แทนกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	กรรมการ
๗) ผู้แทนสถาบันการศึกษาทางไกล
สำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน	กรรมการ
๘) ผู้อำนวยการสำนักป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
การค้ายาเสพติด	กรรมการ
๙) ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข	กรรมการ
๑๐) นายชยยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์	กรรมการ
๑๑) นางวันทนา สุวรรณรัตน์	กรรมการ
๑๒) นายสมศักดิ์ จันทะวัฒนา	กรรมการ
๑๓) ผู้อำนวยการสำนักประสานและพัฒนากิจการ
การศึกษาท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครอง
ส่วนท้องถิ่น	กรรมการและเลขานุการ
๑๔) ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมการศึกษานอกระบบ
กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๕) นางแจ่มจันทร์ เกียรติกุล	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

/อำนาจหน้าที่...

อำนาจหน้าที่

- ๑) สนับสนุนและประสานงานให้เกิดการทำงานร่วมกันของหน่วยงานที่ทำงานด้านเด็กและเยาวชน ในการจัดทำแผนปฏิบัติการ กำหนดเป้าหมาย ทิศทางการดำเนินงาน กลยุทธ์และยุทธศาสตร์การทำงานด้านเด็กและเยาวชนตามความเหมาะสม
- ๒) ส่งเสริม สนับสนุนการบูรณาการงานด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชนในระดับพื้นที่ ทั้งในด้านกลไกการทำงาน ตัวชี้วัด และกิจกรรมการดำเนินงาน
- ๓) ติดตามการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง และประสานงานหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการพัฒนางานด้านเด็กและเยาวชน
- ๔) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ได้ตามความเหมาะสม
- ๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๖. คณะกรรมการด้านจังหวัดน่ายุ่สำหรับเด็กและเยาวชน มีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ดังนี้

องค์ประกอบ

๑) รองปลัดกระทรวงมหาดไทย	ประธานกรรมการ
(นายพีรพล ไตรทศวิทย์)	
๒) ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาและส่งเสริมการ	รองประธานกรรมการ
บริหารราชการจังหวัด	
สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย	
๓) ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
๔) ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข	กรรมการ
๕) นางขวัญวงศ์ พิภพทอง	กรรมการ
๖) นางฐิติกัลยา หวังเจริญ	กรรมการ
๗) นายมานัส ทารัดน์ใจ	กรรมการ
๘) นางมยุรี ชกศรี	กรรมการ
๙) นายสมนึก กรุณะวงษ์	กรรมการ
๑๐) นายอมรวิรัช นาคกรรพ	กรรมการ
๑๑) นายอานัติ ทศนกิจ	กรรมการ
๑๒) ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมการบริหารราชการ	กรรมการและเลขานุการ
จังหวัดแบบบูรณาการ กระทรวงมหาดไทย	

๑๓) เจ้าหน้าที่ส่วนส่งเสริมการบริหารราชการ กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
จังหวัดแบบบูรณาการ กระทรวงมหาดไทย
ที่ได้รับมอบหมาย

๑๔) นางสมยศศิริ ชัคคัตตีย์ กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
อำนาจหน้าที่

๑) สนับสนุนและประสานงานให้เกิดการทำงานร่วมกันของหน่วยงานที่ทำงานด้าน
เด็กและเยาวชน ในการจัดทำแผนปฏิบัติการ กำหนดเป้าหมาย ทิศทางการดำเนินงาน กลยุทธ์และ
ยุทธศาสตร์การทำงานด้านเด็กและเยาวชนตามความเหมาะสม

๒) ส่งเสริม สนับสนุนการบูรณาการงานด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชนในระดับ
พื้นที่ ทั้งในด้านกลไกการทำงาน ตัวชี้วัด และกิจกรรมการดำเนินงาน

๓) ติดตามการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง และประสานงานหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้เกิด
ความร่วมมือในการพัฒนางานด้านเด็กและเยาวชน

๔) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ได้ตาม
ความเหมาะสม

๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๗. คณะกรรมการด้านกฎหมายครอบครัว มีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้ องค์ประกอบ

๑) ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและ
ความมั่นคงของมนุษย์	ประธานกรรมการ
๒) ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการสตรีและ
สถาบันครอบครัว	รองประธานกรรมการ
๓) ผู้อำนวยการสถาบันราชานุกูล
กรมสุขภาพจิต	กรรมการ
๔) ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
๕) ผู้อำนวยการกองนิติการ
สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม
และความมั่นคงของมนุษย์	กรรมการ
๖) ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข	กรรมการ
๗) รองศาสตราจารย์จิตตินันท์ เฉลิมคุปต์	กรรมการ

๘) นายเชลียง เทียมสนิท	กรรมการ
๙) นายวันชัย บุญประชา	กรรมการ
๑๐) นางสุภาวดี หาญเมธี	กรรมการ
๑๑) ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมสถาบันครอบครัว
สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว	กรรมการและเลขานุการ
๑๒) เจ้าหน้าที่สำนักส่งเสริมสถาบันครอบครัว
สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
ที่ได้รับมอบหมาย	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๓) นางสาวกอบกุล กว้างชวน	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ

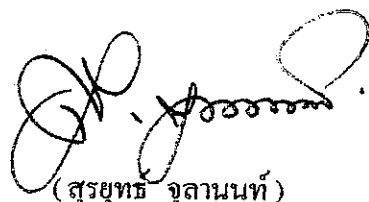
อำนาจหน้าที่

- ๑) สนับสนุนและประสานงานให้เกิดการทำงานร่วมกันของหน่วยงานที่ทำงานด้านเด็กและเยาวชน ในการจัดทำแผนปฏิบัติการ กำหนดเป้าหมาย ทิศทางการดำเนินงาน กลยุทธ์และยุทธศาสตร์การทำงานด้านเด็กและเยาวชนตามความเหมาะสม
- ๒) ส่งเสริม สนับสนุนการบูรณาการงานด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชนในระดับพื้นที่ ทั้งในด้านกลไกการทำงาน ตัวชี้วัด และกิจกรรมการดำเนินงาน
- ๓) ติดตามการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง และประสานงานหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการพัฒนางานด้านเด็กและเยาวชน
- ๔) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ได้ตามความเหมาะสม
- ๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

พลเอก

(สุรยุทธ์ จุลานนท์)

นายกรัฐมนตรี

ประเด็นข้อเสนอวาระเพื่อเด็กและเยาวชน ปี ๒๕๕๑

ข้อเสนอวาระเพื่อเด็กและเยาวชน ปี ๒๕๕๑

ประเด็นที่ ๑. ส่งเสริมกิจกรรมสร้างสรรค์สำหรับเด็กและเยาวชนทั้งในและนอกระบบการศึกษา

เพื่อส่งเสริมศักยภาพของเด็กและเยาวชนที่หลากหลาย ทำให้เกิดคุณลักษณะที่ดี ตลอดจนมีส่วนร่วมกับชุมชน ในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาดังคม โดยรัฐบาลจะจัดให้มีกิจกรรมสร้างสรรค์ที่เด็กและเยาวชน คิด วางแผน ดำเนินการเองอย่างต่อเนื่อง และสร้างกลไกที่เอื้ออำนวยต่อการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนประกอบด้วย ระบบที่ปรึกษา ระบบการจัดสรรทรัพยากร ระบบการเชื่อมประสาน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และพัฒนาผู้ทำงานด้านเด็กและเยาวชน ในทุกท้องถิ่น

มาตรการ	ข้อเสนอ/แนวทาง	หน่วยงานรับผิดชอบ
๑. ให้มีสร้างกลไก ที่เอื้อต่อการเกิดกิจกรรมสร้างสรรค์ สำหรับเด็กและเยาวชนในทุกระดับ และให้มีการประสาน การดำเนินงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง	๑. มีคณะกรรมการพัฒนาและส่งเสริมกิจกรรมสร้างสรรค์สำหรับเด็กและ เยาวชนในระดับประเทศ และคณะทำงานเพื่อติดตามการดำเนินงานอัน ประกอบด้วย ๑.๑ คณะทำงานพัฒนา และติดตามการสร้างกลไกและส่งเสริมกิจกรรมใน สถาบันการศึกษา ๑.๒ คณะทำงานพัฒนา และติดตามการสร้างกลไกและส่งเสริมกิจกรรมใน ระดับท้องถิ่น (ระดับ อบต. และจังหวัด) ให้คณะทำงาน ๑.๑ และ ๑.๒ พัฒนาเนื้อหาของการส่งเสริมกิจกรรมสร้างสรรค์ ดังนี้ - พัฒนาระบบที่ปรึกษา - พัฒนาระบบการจัดสรรทรัพยากร - พัฒนาระบบการเชื่อมประสาน แลกเปลี่ยนเรียนรู้	กระทรวงการพัฒนาสังคมฯ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

	- พัฒนาผู้ทำงานด้านเด็กและเยาวชน ในทุกท้องถิ่น - พัฒนาองค์ความรู้ด้านกิจกรรมสร้างสรรค์และเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง ๑.๓ คณะทำงานประเมินผล ๒. สนับสนุน และผลักดันให้มีการบูรณาการระหว่างหน่วยงาน กระทรวงที่มีภารกิจเกี่ยวข้องกับการทำกิจกรรมสร้างสรรค์ของเด็กและเยาวชน ๓. ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมกับท้องถิ่น ในการทำกิจกรรมทุกระดับ
๒. ส่งเสริมกิจกรรมสร้างสรรค์ ที่เด็กและเยาวชน คิดวางแผน ดำเนินการเองอย่างต่อเนื่อง	๑. เพิ่มพื้นที่ทำกิจกรรมสร้างสรรค์สำหรับเด็กและเยาวชน ในทุกระดับ ๒. ส่งเสริมกิจกรรมสร้างสรรค์สำหรับเด็กและเยาวชนที่หลากหลาย และครอบคลุมเด็ก เยาวชนทั้งในและนอกระบบ รวมถึงเด็กด้อยโอกาสและกลุ่มชาติพันธุ์ ๓. สนับสนุนกิจกรรมที่เอื้อต่อการพัฒนาให้เด็ก เยาวชน คิด วางแผน และดำเนินการเองอย่างต่อเนื่อง ในทุกระดับ

ข้อเสนอวาระเพื่อเด็กและเยาวชน ปี ๒๕๕๑

ประเด็น ๒. ส่งเสริมสถาบันครอบครัว

เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และการเรียนรู้ของครอบครัวในทุกภาคส่วนของสังคม โดยรัฐบาลกำหนดให้หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สร้างการเรียนรู้และการทำกิจกรรมร่วมกันของครอบครัวภายในหน่วยงาน และจัดให้มีสัมมนาครอบครัวระดับจังหวัด ระดับภาค และระดับชาติ ที่เน้นให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของครอบครัวหรือภาคีทำงานด้านครอบครัว จนสามารถเกิดข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมครอบครัวในระดับท้องถิ่น ระดับจังหวัด และระดับชาติ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของครอบครัวในทุกภาคส่วนของสังคม

มาตรการ	ข้อเสนอ/แนวทาง	หน่วยงานรับผิดชอบ
๑. ส่งเสริมกลไกและเครือข่ายจากภาคส่วนต่างๆ ในการพัฒนาสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง	๑. มีการส่งเสริมให้ผู้แทนครอบครัวได้มีการเชื่อมโยงสร้างเครือข่ายร่วมกันและกับเครือข่ายอื่นๆ ทั้งภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ และองค์กรเอกชน	กระทรวงการพัฒนาสังคม กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงวัฒนธรรม
	๒. จัดให้มีสัมมนาครอบครัวระดับจังหวัด ระดับภาค และระดับชาติ ที่เน้นให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของครอบครัว ภาควิชาการด้านครอบครัว การเสนอแนะสถานการณ์ประเด็นเกี่ยวกับครอบครัว ระดมความคิดเห็น และเสนอแนะนโยบายแนวทางในการส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้เข้มแข็ง	
๒. สร้างพื้นที่เรียนรู้สำหรับครอบครัว เน้นให้ครอบครัวและสมาชิกในครอบครัวได้เรียนรู้ถึงบทบาทหน้าที่ และส่งเสริมให้สมาชิกในครอบครัวรู้ เข้าใจ และให้ความสำคัญกับวิถีชีวิตของครอบครัวอย่างเหมาะสม	หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สร้างการเรียนรู้และการทำกิจกรรมร่วมกันของครอบครัวภายในหน่วยงาน	

ข้อเสนอแนะเพื่อเด็กและเยาวชน ปี ๒๕๕๑

ประเด็นที่ ๓. ส่งเสริมสื่อเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้สำหรับเด็ก เยาวชน และครอบครัว

เพื่อให้เกิดรายการโทรทัศน์เพื่อส่งเสริมการศึกษาและการเรียนรู้สำหรับเด็ก เยาวชนและครอบครัว โดยรัฐบาลจะประสานร่วมกับรัฐวิสาหกิจในการดำเนินการพิจารณาหาแนวทางในการสนับสนุนรายการเพื่อส่งเสริมการศึกษาและการเรียนรู้สำหรับเด็ก เยาวชนและครอบครัว และดำเนินการจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการให้เกิดการพัฒนากระบวนการจัดระดับความเหมาะสมของรายการโทรทัศน์อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งให้มีการจัดทำมาตรการทางภาษีในการส่งเสริมการประกอบการค้าสื่อเพื่อส่งเสริมการศึกษาและการเรียนรู้สำหรับเด็ก เยาวชนและครอบครัว นอกจากนี้ รัฐบาลจะสนับสนุนให้มีระบบการส่งเสริมการลงทุนให้กับร้านค้าเกมคาเฟ่ และร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ที่ปลอดภัย และสร้างสรรค์

มาตรการ	ข้อเสนอ/แนวทาง	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
๑. สนับสนุนให้มีการผลิตสื่อที่มีคุณภาพในการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว	- รัฐบาลจัดตั้งกองทุนสื่อเพื่อเด็ก เยาวชนและครอบครัว	กระทรวงการคลัง
๒. ส่งเสริมสื่อเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้สำหรับเด็ก เยาวชนและครอบครัว ในกลุ่ม +๖ (ระบบการประเมินคุณภาพเนื้อหา) ให้ได้ตามสัดส่วนตามระเบียบกรมประชาสัมพันธ์และ มติ คณะรัฐมนตรีฉบับวันที่ ๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๖	จัดประชุมร่วมกับรัฐวิสาหกิจในการดำเนินการพิจารณาแนวทางในการสนับสนุนรายการเพื่อส่งเสริมการศึกษาและการเรียนรู้สำหรับเด็ก เยาวชนและครอบครัว	สำนักนายกรัฐมนตรี
๓. พัฒนาระบบความเหมาะสมของรายการโทรทัศน์อย่างต่อเนื่อง	ดำเนินการจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการให้เกิดการพัฒนากระบวนการจัดระดับความเหมาะสมของรายการโทรทัศน์อย่างต่อเนื่อง	สำนักนายกรัฐมนตรี
๔. ส่งเสริมสื่อการศึกษาและการเรียนรู้สำหรับเด็ก เยาวชนและครอบครัว มีราคาถูก เข้าถึง เด็ก เยาวชนได้มากขึ้น เช่น หนังสือ	จัดทำมาตรการภาษีในการส่งเสริมการประกอบการค้าสื่อเพื่อส่งเสริมการศึกษาและ	กระทรวงการคลัง

มาตรการ	ข้อเสนอ/แนวทาง	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
ส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนต่างๆ ๕. ส่งเสริมให้เกิดร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ปลอดภัยและสร้างสรรค์ขึ้น แทนร้านอินเทอร์เน็ต ร้านเกมส์ หั่วไปจำนวนมากที่จะมีติดต่อบทบัญญัติกฎหมาย พรบ.ควบคุมกิจการเทปและวีสดูโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐	การเรียนรู้สำหรับเด็ก เยาวชนและครอบครัว ๑. จัดทำโครงการร้านเกมคาเฟ่ร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ปลอดภัยและสร้างสรรค์ โดยจัดทำระบบการส่งเสริมให้เกิดการส่งเสริมการลงทุนให้กับร้านเกมคาเฟ่และร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ที่ปลอดภัยและสร้างสรรค์ เช่นการลดต้นทุนในส่วนของการซอฟต์แวร์ในการประกอบกิจการในสถานประกอบการ ๒. จัดทำเวทีสาธารณะในจังหวัดเพื่อสร้างยุทธศาสตร์ในการทำงานเพื่อพัฒนาร้านเกมคาเฟ่ ร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ปลอดภัยและสร้างสรรค์ระดับภาคขึ้น ให้มีการพิจารณาหลักเกณฑ์เงื่อนไขในการพิจารณากำหนดเงื่อนไขเวลาในการเปิด – ปิด สถานประกอบการ	กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
๖. สร้างความเป็นเอกภาพในการประกอบการ		กระทรวงมหาดไทย กระทรวงวัฒนธรรม

ข้อเสนอแนะเพื่อเด็กและเยาวชน ปี ๒๕๕๑

ประเด็น ๔. ส่งเสริมจังหวัดน่าอยู่สำหรับเด็กและเยาวชน

เพื่อส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดีและปลอดภัย โดยรัฐบาลจะส่งเสริมให้เกิดจังหวัดต้นแบบอย่างน้อยภาคละ 1 จังหวัด ที่มุ่งเน้นการลดปัญหาปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพะ มีการส่งเสริมการเรียนรู้ การส่งเสริมพื้นที่สร้างสรรคและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนในกิจกรรมต่าง ๆ ให้เต็มตามศักยภาพ

มาตรการ	ข้อเสนอแนะ/แนวทาง	หน่วยงานรับผิดชอบ
๑. ส่งเสริมสนับสนุนให้มีจังหวัดน่าอยู่สำหรับเด็กและเยาวชนที่มีสภาพแวดล้อมที่ดีและปลอดภัยสำหรับเด็กและเยาวชนที่มีสุขภาพดีและสามารถใช้นันทนาการได้อย่างเป็นรูปธรรม และสามารถใช้นันทนาการได้อย่างเป็นรูปธรรม	๑. พัฒนาเครื่องมือและตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานจังหวัดน่าอยู่ร่วมกันที่ชัดเจน ๒. ดำเนินการให้เกิดจังหวัดต้นแบบ ที่มุ่งเน้นการลดปัญหาปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพะ มีการส่งเสริมการเรียนรู้ การส่งเสริมพื้นที่สร้างสรรค์และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนในกิจกรรมต่าง ๆ ให้เต็มตามศักยภาพ	กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการพัฒนาสังคมฯ
๒. ส่งเสริมให้ทุกจังหวัดมีระบบงบประมาณที่สนับสนุนรองรับการดำเนินงานตามแผนแม่บทจังหวัดที่น่าอยู่และแผนปฏิบัติการตามแนวทางโลกที่เหมาะสม	๑. ติดตามการจัดทำแผนจังหวัดน่าอยู่ และแผนปฏิบัติการตามแนวทางโลกที่เหมาะสมสำหรับเด็กที่จังหวัดได้ดำเนินการในปี 2550 และให้มีการบูรณาการจากทุกภาคส่วน ๒. ให้ทุกจังหวัดสนับสนุนงบประมาณ และมีการระดมงบประมาณจากภาคส่วนต่างๆ รองรับรับตามแผนแม่บทจังหวัดน่าอยู่ และแผนปฏิบัติการตามแนวทางโลกที่เหมาะสมสำหรับเด็ก ๓. ให้มีคณะทำงานประสานและเชื่อมโยงโครงการหลักในการ	

มาตรการ	ข้อเสนอ/แนวทาง	หน่วยงานรับผิดชอบ
	พัฒนาเด็กและเยาวชนของแต่ละหน่วยงานที่สามารถตอบสนองวิสัยทัศน์และเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัดอย่างเป็นรูปธรรม ๔.มีระบบการติดตามการดำเนินงานตามแผนและรายงานผล	

ข้อเสนอแนะเพื่อเด็กและเยาวชน ปี ๒๕๕๑

ประเด็น ๕. ส่งเสริมการพัฒนาเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพ เพื่อให้เด็กปฐมวัย ซึ่งเป็นช่วงที่มีโอกาสสำคัญในการเรียนรู้ด้านเชาว์ปัญญา และความสามารถทางอารมณ์ได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ โดยรัฐบาลจะประสานบูรณาการการดำเนินงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีมาตรฐานและเป็นที่ไปในทิศทางเดียวกัน

มาตรการ	ข้อเสนอแนะทาง	หน่วยงานรับผิดชอบ
ประสานการดำเนินงานของกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็ก ๐ - ๕ ปี ประสานให้มีการพัฒนาเด็กปฐมวัยตามระดับสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ ครม. ให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๐	๑. แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ และคณะกรรมการสนับสนุนงานเด็กปฐมวัยตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ ครม. ให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๐	กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงการพัฒนาสังคมฯ กระทรวงมหาดไทย
ที่ ครม. ให้ความเห็นชอบ เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๐	๒. ประสานบูรณาการการพัฒนาเด็กปฐมวัยระหว่างกระทรวงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง โดยประสานแผนงาน โครงการ กิจกรรม ที่หน่วยงานๆ จะดำเนินการในปีงบประมาณ ๒๕๕๑ - ๒๕๕๒	กระทรวง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	๓. ส่งเสริม สนับสนุน ผลักดันให้หน่วยงาน กระทรวงที่มีการเกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็ก ๐ - ๕ ปี ดำเนินการพัฒนาเด็กตามแนวทาง/มาตรการในนโยบายและยุทธศาสตร์ฯ	กระทรวง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

มาตรการ	ข้อเสนอแนวทาง	หน่วยงานรับผิดชอบ
๒. ส่งเสริมให้มีกำหนดหลักเกณฑ์และมาตรฐานแห่งชาติ ในการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานเด็กปฐมวัย ๓ – ๕ ปี ที่ สอดคล้องกับความรู้ใหม่ในการพัฒนาเด็กและวิธีการเชิง นวัตกรรม เพื่อใช้เป็นแนวทาง คู่มือ หลักสูตร ในการ ฝึกอบรมพ่อแม่ ครู ผู้ดูแลเด็ก ให้สามารถพัฒนาเด็กได้ เหมาะสมตามวัย	๑. จัดทำเกณฑ์ มาตรฐาน และความสามารถตามวัยของเด็กอายุ 3 – 5 ปี ที่เป็นมาตรฐานของประเทศเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเด็ก ๓ – ๕ ปี ให้เติบโตตามศักยภาพและมีพัฒนาการเหมาะสมตามวัย ๒. ส่งเสริม สนับสนุน ให้กระทรวงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำ ความสามารถตามวัยของเด็กอายุ ๓ – ๕ ปี ไปใช้เป็นแนวทางจัดทำ หลักสูตร คู่มือการฝึกอบรมครู ผู้เลี้ยงดูเด็ก รวมทั้งคู่มือการให้ความรู้ พ่อแม่ ในการเลี้ยงดูเด็กอายุ ๓ – ๕ ปี	กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๓. ส่งเสริมการอ่านหนังสือ เพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยเป็น วาระแห่งชาติ	๓. ปลุกฝังนิสัยรักการอ่านในเด็กปฐมวัยด้วย อ่านหนังสือ เล่นิทาน โดยพ่อแม่ ครู ผู้เลี้ยงดูเด็ก ๔. ส่งเสริมให้มีการผลิตหนังสือให้สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็ก มี รูปเล่ม สาระที่เหมาะสมกับวัยและความสนใจ	กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

คำสั่งคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ

ที่ - 007 /2550

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำวาระเพื่อเด็กและเยาวชน

ตามที่รัฐบาลได้ประกาศวาระเพื่อเด็กและเยาวชน ประจำปี 2550 และหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ตลอดจนภาคีเครือข่ายด้านเด็กและเยาวชน ได้มีการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ตามวาระเพื่อเด็ก และเยาวชน ดังกล่าวยังผลให้เกิดประโยชน์ต่อเด็กและเยาวชนหลายประการ อาทิ สื่อสร้างสรรค์ กิจกรรมสร้างสรรค์ สถานรับเลี้ยงเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็ก และโรงเรียนอนุบาลที่มีคุณภาพ จังหวัดน่านอยู่ และระเบียบในเรื่องการส่งเสริมสถาบันครอบครัว นั้น

เพื่อให้การดำเนินงานด้านเด็กและเยาวชนเกิดการประสานงาน และบูรณาการกัน อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่องขึ้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2521 จึงแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำวาระเพื่อเด็กและเยาวชน โดยมีองค์ประกอบ ดังนี้

1. นายพลเดช	ปิ่นประทีป	อนุกรรมการที่ปรึกษา
2. นายกฤษดา	เรืองอารีย์รัชต์	อนุกรรมการที่ปรึกษา
3. ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์		อนุกรรมการที่ปรึกษา
4. นายชงยุทธ	วงศ์ภิรมย์सानต์	ประธานอนุกรรมการ
5. ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก
เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ		รองประธานอนุกรรมการ
6. อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ		อนุกรรมการ
7. ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว		อนุกรรมการ
8. ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและพิทักษ์เด็ก
สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก
เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ		อนุกรรมการ
9. ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและพิทักษ์เยาวชน
สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก
เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ		อนุกรรมการ
10. ผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา		อนุกรรมการ
11. ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย		อนุกรรมการ
12. ผู้แทนกระทรวงวัฒนธรรม		อนุกรรมการ

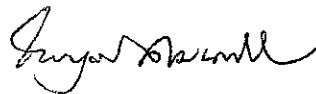
13. ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ	อนุกรรมการ
14. ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข	อนุกรรมการ
15. ผู้แทนกรมประชาสัมพันธ์	อนุกรรมการ
16. ผู้แทนสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
17. ผู้แทนสถานักเรียน กระทรวงศึกษาธิการ	อนุกรรมการ
18. ผู้แทนสภาองค์การพัฒนาดังและเยาวชน
ในพระบรมราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ
สยามบรมราชกุมารี	อนุกรรมการ
19. ผู้แทนองค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ
ประจำประเทศไทย	อนุกรรมการ
20. นายเกื้อ แก้วเกด	อนุกรรมการ
21. นางสาวเข็มพร วิรุณราพันธ์	อนุกรรมการ
22. นายทศพล กฤษณบุตร	อนุกรรมการ
23. นางทิพย์สุดา สุเมธเสนีย์	อนุกรรมการ
24. นางเพ็ญพรรณ จิตตะเสนีย์	อนุกรรมการ
25. นางสาวลัดดา ตั้งสุภาชัย	อนุกรรมการ
26. นายวันเฉลิม สัตยศักดิ์สิทธิ์	อนุกรรมการ
27. นายวันชัย บุญประชา	อนุกรรมการ
28. นางวิลาสินี พิพิธกุล	อนุกรรมการ
29. นายสมชาย เจริญอำนวยสุข	อนุกรรมการ
30. นายสุริยเดว ทรีปาตี	อนุกรรมการ
31. นางศรีศักดิ์ ไทยอารี	อนุกรรมการ
32. นายอมรวิรัช นาคทรพรพ	อนุกรรมการ
33. ผู้อำนวยการกลุ่มการพัฒนามาตรการ กลไก
สำนักส่งเสริมและพิทักษ์เด็ก
สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก
เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ	อนุกรรมการและ
เลขานุการ
34. ผู้อำนวยการกลุ่มการพัฒนามาตรการ กลไก
สำนักส่งเสริมและพิทักษ์เยาวชน
สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก
เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ	อนุกรรมการและ
ผู้ช่วยเลขานุการ

ให้อนุกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

1. เสนอแนะแนวทางการจัดทำวาระเพื่อเด็กและเยาวชนในแต่ละปี
2. ประสานให้เกิดการจัดกระบวนการประชุมระดมความคิด และประมวลความต้องการของภาคีเครือข่าย จัดทำเป็นข้อเสนอ นโยบายสาธารณะเพื่อใช้เป็นประเด็นยุทธศาสตร์วาระเพื่อเด็กและเยาวชน
3. สนับสนุนและประสานให้เกิดการทำงานร่วมกันของหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้เกิดการบูรณาการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ตามวาระเพื่อเด็กและเยาวชนอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านกลไก ตัวชี้วัด และกิจกรรมดำเนินงาน
4. แต่งตั้งคณะทำงานได้ตามความเหมาะสม
5. ติดตามและจัดทำสรุปรายงานผลการดำเนินงานวาระเพื่อเด็กและเยาวชนในแต่ละปี เสนอต่อคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติเป็นระยะและนำเสนอคณะรัฐมนตรี

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 3 ธันวาคม พ.ศ. 2550 เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2550

(นายไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม)

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ

รายงานการประชุม
คณะกรรมการจัดทำวาระเพื่อเด็กและเยาวชน
ครั้งที่ 1/2550
วันจันทร์ที่ 3 ธันวาคม 2550 เวลา 13.30 น.
ณ ห้องประชุม 302 ตึกบัญชาการ ทำเนียบรัฐบาล

ผู้มาประชุม

1. นายชยยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์	ประธานคณะกรรมการ
2. นายสุริยเดว ทรีปาตี	อนุกรรมการ
3. ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
(นายภรณ์รงค์ เจริญระวี แทน)	อนุกรรมการ
4. ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและพิทักษ์เยาวชน	อนุกรรมการ
5. ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและพิทักษ์เด็ก
(นางสมยศสวัสดิ์ ชัคคตริย์ แทน)	อนุกรรมการ
6. นางพวงเพชร นาคชาติ
(ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย)	อนุกรรมการ
7. ดร.สายพันธ์ ศรีพงษ์พันธ์กุล
(ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ)	อนุกรรมการ
8. นางสาวลัดดา ตั้งสุภาชัย
(ผู้แทนกระทรวงวัฒนธรรม)	อนุกรรมการ
9. นางสาวเข็มพร วิรุณราพันธ์
(นางเกศรินทร์ ไชยแสง แทน)	อนุกรรมการ
10. นายทศพล กฤษณบุตร	อนุกรรมการ
11. นางเพ็ญพรรณ จิตตะเสนีย์	อนุกรรมการ
12. นายวันเฉลิม สัตยศักดิ์	อนุกรรมการ
13. นางศรีศักดิ์ ไทยอารีย์
(นายสาริต อิงคะวัต แทน)	อนุกรรมการ
14. นายเจริญ ดาวชัย
(ผู้แทนสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย)	อนุกรรมการ
15. ผู้อำนวยการกลุ่มการพัฒนามาตรการ กลไก สทค.	อนุกรรมการและเลขานุการ
16. ผู้อำนวยการกลุ่มการพัฒนามาตรการ กลไก สทค.	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ผู้ไม่มาประชุม

1. นายพลเดช ปิ่นประทีป	ติตราชการ
2. นายกฤษดา เรืองอารีย์รัชต์	ติตราชการ
3. ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	ติตราชการ
4. ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพ
พิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ (สท.)	ติตราชการ
5. นายสมชาย เจริญอำนวยสุข รอง ผอ.สท.	ติตราชการ
6. ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข	ติตราชการ
7. ผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	ติตราชการ
8. ผู้แทนองค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ	ติตราชการอื่น
9. ผู้แทนสถานักเรียน กระทรวงศึกษาธิการ	ติตราชการอื่น

ผู้เข้าร่วมประชุม

1. นางรัตนากร	ทองลำราญ	กรมประชาสัมพันธ์
2. นายตรี	บุญเจือ	กรมประชาสัมพันธ์
3. นายเอก โอสธ	รักเอียด	กระทรวงมหาดไทย
4. นางพรณวิภา	ปิยะบุตร์	กระทรวงมหาดไทย
5. นางสาวชนิษฐา	บุญคง	ผู้แทน พมจ. เชียงใหม่
6. นางมยุรี	ชกตรี	พมจ. มหาสารคาม
7. นางกิตติยา	วงศ์เกียรติรัตน์	สำนักตรวจและประเมินผล
8. นางสาวนีย์	โชมพัตร	สำนักป้องกันและแก้ไขปัญหายา
หญิงและเด็ก
9. นางกัลยา	อยู่ทองคำ	สร.พท.
10. นางราตรี	แสงสุมาริ	สทค.สท.
11. นายวัชรชัย	กลิ่นสุคนธ์	สทค.สท.
12. นางวชิรา	ทองตัน	สทช.สท.
13. นางนันทา	ไวคกุล	สทช.สท.
14. นางสาวประพาพรรณ คชเสนา		สสส.
15. นางสาวรสนา	อารีฟ	กลุ่ม Black Box

ประธานเปิดการประชุมและดำเนินการประชุมตามวาระดังนี้

ระเบียบวาระที่ 1

เรื่องที่ประธานหรือเลขานุการแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

1.1 เรื่อง ร่างคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำวาระเพื่อเด็กและเยาวชน

ฝ่ายเลขานุการฯ ได้แจ้งให้ที่ประชุมว่า ตามที่สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ (สท.) ได้รายงานผลการดำเนินงานวาระเพื่อเด็กและเยาวชน ปี 2550 และเสนอร่างคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำวาระเพื่อเด็กและเยาวชนเพื่อขอความเห็นชอบในคราวการประชุมคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ(กยช.) ครั้งที่ 5 /2550 วันที่ 16 พฤศจิกายน 2550 ที่ประชุมกยช. มีมติเห็นชอบให้แต่งตั้งคณะกรรมการดังกล่าว และขณะนี้กำลังจะนำเสนอรองนายกรัฐมนตรี (นายไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม) ประธาน กยช. ลงนามในคำสั่งองค์ประกอบของคณะกรรมการทั้งสิ้น 28 คน จากภาครัฐ เอกชน เครือข่ายประชาชนด้านเด็กและเยาวชนและครอบครัว ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้แทนเด็กและเยาวชน และมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

1. เสนอแนะแนวทางการจัดทำวาระเพื่อเด็กและเยาวชนในแต่ละปี
2. ประสานให้เกิดการจัดกระบวนการประชุมระดมความคิด และประมวลความต้องการของภาคีเครือข่าย จัดทำเป็นข้อเสนอ นโยบายสาธารณะเพื่อใช้เป็นประเด็นยุทธศาสตร์วาระเพื่อเด็กและเยาวชน
3. สนับสนุนและประสานให้เกิดการทำงานร่วมกันของหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้เกิดการบูรณาการ ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ตามวาระเพื่อเด็กและเยาวชนอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านการกลไก ตัวชี้วัด และกิจกรรมดำเนินงาน
4. ติดตามและจัดทำสรุปรายงานผลการดำเนินงานวาระเพื่อเด็กและเยาวชนในแต่ละปีเสนอต่อคณะกรรมการส่งเสริม และประสานงานเยาวชนแห่งชาติเป็นระยะ และนำเสนอคณะรัฐมนตรี
5. แต่งตั้งคณะทำงานได้ตามความเหมาะสม

ประธานเสนอให้แต่งตั้งผู้แทนกระทรวงวัฒนธรรม เพิ่มเติมและเร่งนำเสนอรองนายกรัฐมนตรี (นายไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม) ประธาน กยช. ลงนาม

มติ ที่ประชุมได้รับทราบ

ระเบียบวาระที่ 2

เรื่องเพื่อทราบ

2.1 เรื่อง การประเมินผลการดำเนินงานวาระเพื่อเด็กและเยาวชน ปี 2550

ฝ่ายเลขานุการฯ เรียนที่ประชุมว่า ตามที่นายกรัฐมนตรีได้ประกาศนโยบายวาระเพื่อเด็กและเยาวชน ปี 2550 เมื่อวันที่ 9 มกราคม 2550 โดยมอบหมายให้กระทรวงด้านสังคม ร่วมกันขับเคลื่อนการดำเนินงานให้บรรลุตามนโยบาย ทั้งนี้ ได้มีการแต่งตั้งคณะทำงานทั้งจากภาครัฐและเอกชนร่วมกันดำเนินการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามวาระเพื่อเด็กและเยาวชน ทั้ง 5 ด้าน และเห็นผลสำเร็จเป็นรูปธรรมในการพัฒนาเด็กและเยาวชนหลายเรื่อง พร้อมกับบางเรื่องไม่สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมายที่กำหนด และได้มีการแถลงข่าวผลการดำเนินงานวาระเพื่อเด็กและเยาวชน ปี 2550 ในวันที่ 2 พฤศจิกายน 2550 ณ ห้องประชุมปกรณ์ อังศุสิงห์ โดยมีรองนายกรัฐมนตรี (นายไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม) เป็น

2.1 คณะอนุกรรมการจัดทำวาระเพื่อเด็กและเยาวชน จัดประชุมวางแผนทางแต่ละปี

2.2 กยช. เสนอประเด็นวาระเพื่อเด็กและเยาวชน เพื่อขอความเห็นชอบจาก กรม. (ธันวาคม.)

2.3 ผู้แทนเด็กและเยาวชนนำเสนอประเด็นวาระฯต่อนายกรัฐมนตรี (มกราคม)

3.แนวทางการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจและสร้างจิตสำนึกร่วมโดยมีกิจกรรมดังนี้ เวทีสัมมนา สื่อ การประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆและดำเนินการในช่วงสำคัญต่างๆ เช่น ช่วงวันเด็กเป็นการประกาศวาระ ช่วงกันยายน แลกผลงานความก้าวหน้า เป็นต้น

4.แนวทางการนำมาตรการตามวาระฯประจำปีไปขับเคลื่อนให้เกิดการปฏิบัติ (ขึ้นอยู่กับประเด็นและมาตรการ) และมีคณะกรรมการการเฉพาะกิจรับผิดชอบ แต่งตั้งโดยนายกรัฐมนตรี

5.แนวทางการรายงานผลและติดตามประเมินผล มีกิจกรรมรองรับ เช่น ประชุมสรุปผล/ถอดบทเรียน การจัดทำสื่อ /เอกสารบันทึกผลงาน การติดตามความก้าวหน้า ปีที่ผ่านมา การรายงานผลต่อ กยช. และกรม.

สำหรับการจัดเตรียม จัดวาระฯปี 2551 ก่อนข้างมีเวลาน้อยมาก นายแพทย์กฤษดา เรืองอารีรัชต์ ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี (นายไพฑูรย์ วัฒนศิริธรรม) ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการฯ จึงได้มีการประชุมหารือร่วมกับผู้แทน สท. , สสส. เพื่อเตรียมแนวทางการจัดวาระเพื่อเด็กและเยาวชนปี 2551 ในวันที่ 14 พฤศจิกายน 2550 เวลา 13.30 น. ณ ห้องประชุม ทำเนียบรัฐบาล สรุปได้ดังนี้

1. ภาติเครือข่ายเด็ก เยาวชน และครอบครัว ร่วมกับสภาเด็กและเยาวชน กทม. สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย สภานักเรียนเด็กและเยาวชนกระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดเวทีสมัชชาเด็กและเยาวชน เช่นครั้งหลังสุดในวันที่ 24 พฤศจิกายน 2550 และมีประเด็นที่เสนอว่า“พื้นที่สร้างสุขสู่สุขภาวะเด็ก เยาวชน และครอบครัว”

2. คณะทำงานด้านเด็ก(สทค.เป็นหน่วยประสานจัด) จัดเวทีสิทธิเด็กตามปฎิญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ในวันที่ 20 พฤศจิกายน 2550 ซึ่งปีนี้ได้เสนอประเด็น “เด็กกับเศรษฐกิจพอเพียง”(เวทีสิทธินี้คณะทำงานด้านเด็กได้จัดเป็นประจำทุกปีเนื่องจากเป็นวันที่สหประชาชาติประกาศให้อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิครั้งแรก สำหรับประเทศไทย จะมีการจัดทั้งในส่วนกลางและภูมิภาค)

3. สสส.และเครือข่ายกำหนด จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเปิดเวทีเล็กเพื่อรับฟังความคิดเห็นต่อประเด็นวาระเพื่อเด็กและเยาวชน ในวันที่ 4 – 10 ธันวาคม 2550

4.สสส.และเครือข่าย กำหนดจัดสมัชชาเด็กและเยาวชนระดับชาติทำข้อเสนอประเด็นวาระเพื่อเด็กและเยาวชนเข้า กรม. ในวันที่ 11 – 14 ธันวาคม 2550

5. คณะอนุกรรมการจัดทำวาระเพื่อเด็กและเยาวชน จัดประชุมวางแผนทางแต่ละปี (เช่น การประชุม ในวันที่ 3 ธันวาคม 2550 นี้)

ประธาน โดยได้มีการจัดทำหนังสือ วาระเพื่อเด็กและเยาวชนปี 2550.....ใครว่าเกียร์ว่าง เป็นบันทึกการดำเนินงาน สำหรับการประชุมครั้งนี้ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการประสานงานขับเคลื่อนวาระเพื่อเด็กปี 2550 แต่ละด้านได้จัดทำเป็นเอกสารรายงานและประเมินผลการดำเนินงาน และถอดบทเรียน เพื่อการปรับปรุง การขับเคลื่อนวาระเพื่อเด็กและเยาวชน ปี 2551

ประธานให้ข้อคิดเห็นว่า งานสื่อสร้างสรรค์มีความสำเร็จมาก ส่วนเรื่องส่งเสริมครอบครัว แม้ไม่สามารถมีกฎหมายได้แต่ก็มีการออกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ที่กำหนดระดับหนึ่ง และเห็นว่าใน ภาพรวมดีมาก ทั้งนี้ได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่าย และมีบทเรียนในการจัดการจัดวาระฯ ปี 2551 ดังนี้

1. การกำหนดวาระต้อง เป็นประเด็นสังคมเร่งด่วน ที่เด็ก เยาวชน สังคมต้องการ
2. ต้องมีความชัดเจนว่าจัดทำวาระเพื่อเด็ก คืออะไร ขอบเขตความหมาย ต้องทำ อะไร มากแค่ไหน และจะเกิดอะไรขึ้น หากเป็นงานเดิม ต้องเน้นการนำเสนอ (Hi-light) งานให้เป็นรูปธรรม เช่น ด้านครอบครัว คือการมีสมาชิกครอบครัว
3. ต้องมีกลไกการขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดความสำเร็จที่ชัดเจน ว่าใคร หน่วยงานไหน ซึ่งควรใช้แนวคิดของ ศ.ประเวศ วชิ “สามเหลี่ยมเขยื้อนภูเขา” คือมีภาครัฐ ภาค ประชาชน องค์ความรู้
4. การเตรียมวาระฯ มีปัญหาเรื่องงบประมาณ เพราะการพิจารณางบประมาณ ได้ผ่าน ไปแล้ว ดังนั้นจึงต้องเตรียมวาระล่วงหน้าอย่างน้อย 2 ปี โดยกำหนดว่า ปีที่ 1 จะทำ อะไรและปีที่ 2 อะไร

มติ ที่ประชุมรับทราบและให้นำบทเรียนไปปรับใช้ในปีต่อไป

ระเบียบวาระที่ 3. เรื่องเพื่อพิจารณา

3.1 เรื่อง การกำหนดแนวทางการจัดทำวาระเพื่อเด็กและเยาวชน

ฝ่ายเลขานุการฯ ได้นำเสนอที่ประชุมว่า ตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการจัดทำวาระเพื่อเด็กและเยาวชน ต้องเสนอแนะแนวทางการจัดทำวาระฯแต่ละปี ฝ่ายเลขานุการ จึงเสนอร่างแนวทางทางการจัดทำวาระ ประกอบด้วย 5 แนวทางและมีกิจกรรมรองรับ ดังนี้

1. แนวทางการการระดมการมีส่วนร่วมเสนอประเด็น โดยมีกิจกรรมรองรับ เช่น การ จัดเวทีของหน่วยงานเครือข่ายต่างๆ ทั้งระดับจังหวัด ระดับภาค (ต้องทำManning และควรประสานปรับเป็น สมัชชาเด็กและเยาวชนระดับชาติประจำปี)

2.แนวทางการสร้างกลไกการบริหารดำเนินการเสนอประเด็น

คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ (กยช.) ได้แต่งตั้ง คณะอนุกรรมการจัดทำวาระเพื่อเด็กและเยาวชน เป็นกลไกหลักรับผิดชอบ และเสนอแต่งตั้ง คณะกรรมการเฉพาะกิจประสานวาระประจำปี และคณะทำงานชุดต่างๆ โดยมีกระบวนการดำเนินงานดังนี้

6. กยช. เสนอประเด็นวาระเพื่อเด็กและเยาวชน เพื่อขอความเห็นชอบจาก ครม. ในวันที่ 25 ธันวาคม 2550

7. ผู้แทนเด็กและเยาวชนนำเสนอประเด็นวาระฯ ต่อนายกรัฐมนตรี ในวันที่ 8 มกราคม 2551

8. การจัดสมัชชาเด็กและเยาวชน ช่วงมกราคม (ก่อนวันเด็ก ประมาณ 2 สัปดาห์) เพื่อสร้างความสนใจ

9. การจัดเวทีสัมมนาเกี่ยวกับเรื่องเด็กและเยาวชน (ช่วงก่อนวันเด็ก) เพื่อให้สื่อมีประเด็นซักถามนายกรัฐมนตรีในประเด็นที่เกี่ยวกับเด็ก.

ที่ประชุมรับทราบแนวทางการจัดวาระเด็กและเยาวชนแต่เนื่องจากจำเป็นต้องพิจารณาการจัดวาระปี 2551 อย่างเร่งด่วนไป ประธานจึงขอให้อภิปรายแลกเปลี่ยน ความเห็นเรื่องวาระวาระปี 2551 ซึ่งสรุปว่ามีการเสนอประเด็นในหลายเวที สรุปได้ เช่น พื้นที่สร้างสุขสู่สุขภาวะเด็ก เยาวชน และครอบครัว การพัฒนาการศึกษาให้เป็นการจัดบริการ สื่อสร้างสรรค์ การปกป้องดูแลเด็ก ศูนย์บริการที่เป็นมิตร และการสนับสนุนกิจกรรม ที่สำคัญเด็กมีความเห็นว่าจะมีองค์กร/ คณะทำงานที่บูรณาการกลไกของเด็กที่มีอยู่ และการทำกิจกรรมควรมีโค้ชที่ดีด้วยที่ประชุมได้อภิปรายและมีข้อคิดเห็นดังนี้

1. ควรใช้ 5 ประเด็นจากที่ 2550 แต่ให้มีมาตรการต่างจากเดิม และควรนำประเด็นส่งเสริมกิจกรรม และจังหวัดน่าอยู่เป็นประเด็นสำคัญลำดับต้น
2. มอบให้ทีมงานจากแผนงานสุขภาวะเด็ก สสส.เครือข่ายเด็กและเยาวชน และสท.จัดทำรายละเอียด โดยประชุมทีมงานในวันที่ 6 ธ.ค. 2550 เวลา 8.00 น. ที่ สสส.และนัดประชุมอนุกรรมการ ครั้งที่ 2 วันที่ 11 ธ.ค. 2550 เวลา 13.00 น.

มติ คณะอนุกรรมการฯ ได้พิจารณาเห็นชอบแนวทางการดำเนินการวาระเด็กและเยาวชน ปี 2551 และคณะอนุกรรมการฯ ได้เสนอประเด็นสรุปได้ดังนี้ 2.

3.2 เรื่อง การแต่งตั้งคณะทำงานพัฒนาสู่การปฏิบัติ

ประธานให้นำเสนอเรื่องนี้ในการประชุมครั้งอื่นๆ ไป

ระเบียบวาระที่ 4 เรื่องอื่นๆ

ไม่มี

นางนันทา ไวกุล บันทึกรการประชุม

นางสุกัญญา เวชศิลป์ ตรวจ

รายงานการประชุม
คณะกรรมการจัดเตรียมวาระสำหรับเด็กและเยาวชน
ครั้งที่ 2/2550

วันอังคารที่ 11 ธันวาคม พ.ศ. 2550 เวลา 13.30 น.

ณ ห้องประชุม 302 ตึกบัญชาการ ทำเนียบรัฐบาล

ผู้มาประชุม

1. นายชงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์	ประธานคณะกรรมการ
2. ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว	อนุกรรมการ
3. อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ
(นางเสาวนีย์ ไชยมิตร แทน)	อนุกรรมการ
4. ผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
(นายประชา มีเหม็ง)	อนุกรรมการ
5. ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ
(นางทิพย์สุดา สุเมธเสนีย์)	อนุกรรมการ
6. ผู้แทนกรมประชาสัมพันธ์
(นางชมพูนุต พิณปราโมทย์)	อนุกรรมการ
7. ผู้แทนสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย
(นายศศิพงศ์ รอดเกษม)	อนุกรรมการ
8. ผู้แทนองค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ ประจำประเทศไทย
(นายโทมาโอะ โฮซุมิ)	อนุกรรมการ
9. นายเกื้อ แก้วเกต	อนุกรรมการ
10. นางสาวเข็มพร วิรุณราพันธ์
(นางสาวเกศรินทร์ ไชยแสง แทน)	อนุกรรมการ
11. นายทศพล กฤษณบุตร	อนุกรรมการ
12. นางเพ็ญพรรณ จิตตะเสนีย์	อนุกรรมการ
13. นายสุริยเดช ทรีปาตรี	อนุกรรมการ
14. นางศรีศักดิ์ ไทยอารี
(นายธีรพันธุ์ เพ็ญโรจน์ แทน)	อนุกรรมการ
15. ผู้อำนวยการกลุ่มการพัฒนามาตรการกลไก สทศ. สท.	อนุกรรมการและเลขานุการ
16. ผู้อำนวยการกลุ่มการพัฒนามาตรการกลไก สทช. สท.	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ผู้ไม่มาประชุม

1. นายพลเดช ปิ่นประทีป	อนุกรรมการที่ปรึกษา
2. นายกฤษฎา เรืองอารีรัชต์	อนุกรรมการที่ปรึกษา
3. ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	อนุกรรมการที่ปรึกษา
4. ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ	รองประธานคณะอนุกรรมการ
5. ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข	อนุกรรมการ
6. ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย	อนุกรรมการ
7. ผู้แทนสถานักเรียน กระทรวงศึกษาธิการ	อนุกรรมการ
8. ผู้แทนกระทรวงวัฒนธรรม	อนุกรรมการ
9. นายวันชัย บุญประชา	อนุกรรมการ
10. นางสาวลัดดา ตั้งสุภาชัย	อนุกรรมการ
11. นางวิลาสินี พิพิธกุล	อนุกรรมการ
12. นายวันเฉลิม สัตยศักดิ์สิทธิ์	อนุกรรมการ
13. นายอมรวิชช์ นาครทรรพ	อนุกรรมการ
14. ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและพิทักษ์เด็ก	อนุกรรมการ
15. ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและพิทักษ์เด็ก	อนุกรรมการ

ผู้เข้าร่วมประชุม

1. นายสาริต อิงคะวัต	สอ.คย.
2. นายกิตติพันธ์ กันจินะ	เยาวชน
3. นางราตรี แฉล้มวาริ	สทค. สท.
4. นายวัชรชัย กลิ่นสุคนธ์	สทค. สท.
5. นางวชิรา ทองตัน	สทย. สท.
6. นางสาวสุกษา พรหมสร	สทย. สท.
7. นางสาวพริ้ง เถลิมวณิชย์	สทค. สท.
8. นายกรณรงค์ เจริญระวี	สทค. สท.
9. Mr. Andrew Claypole	ยูนิเซฟ
10. นางสาวเดมิกา สัตยวิบูล	ยูนิเซฟ
11. นางสาวอุษา ฤทธาภิรมย์	ยูนิเซฟ
12. นายชนพล คงดี	สภาเด็กและเยาวชน
13. นางสาววรรณ อภารัตน์	สำนักนายกฯ
14. นายนิรุทธ์ รุ่งแจ้ง	สทค. สท.

เริ่มประชุมเวลา 13.30 น.

นายชยยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์ เป็นประธานการประชุมฯ และได้ดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระ ดังนี้

ระเบียบวาระที่ 1 เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

1.1 เรื่อง ร่างคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำวาระเพื่อเด็กและเยาวชน

อนุกรรมการและผู้เลขานุการ ได้ชี้แจง ถึงการเสนอร่างคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำวาระเพื่อเด็กและเยาวชนว่า อยู่ระหว่างการตรวจทานความถูกต้องครบถ้วนขององค์ประกอบเพื่อนำเสนอรองนายกรัฐมนตรี (นายไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม) ประธาน กชช. ลงนามในคำสั่ง โดยมีองค์ประกอบทั้งสิ้น 31 คน จากภาครัฐ เอกชน เครือข่ายประชาชนด้านเด็กและเยาวชนและครอบครัว ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้แทนเด็กและเยาวชน และมีอำนาจและหน้าที่ เสนอแนะแนวทางการจัดทำวาระเพื่อเด็กและเยาวชนในแต่ละปี ประธานให้เกิดการจัดกระบวนการประชุมระดมความคิด และประมวลความต้องการของภาคีเครือข่าย จัดทำเป็นข้อเสนอ นโยบายสาธารณะเพื่อใช้เป็นประเด็นยุทธศาสตร์วาระเพื่อเด็กและเยาวชน สนับสนุนและประธานให้เกิดการทำงานร่วมกันของหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้เกิดการบูรณาการ ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ตามวาระเพื่อเด็กและเยาวชนอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านกลไก ตัวชี้วัด และกิจกรรมดำเนินงาน ติดตามและจัดทำสรุปรายงานผลการดำเนินงานวาระเพื่อเด็กและเยาวชนในแต่ละปีเสนอต่อคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติเป็นระยะ และนำเสนอคณะรัฐมนตรี และแต่งตั้งคณะทำงานได้ตามความเหมาะสม

ที่ประชุมได้เสนอความเห็นถึงความเหมาะสมขององค์ประกอบของร่างคำสั่งสรุปได้ดังนี้

1. อนุกรรมการที่ปรึกษา เห็นควรใช้ตำแหน่ง เช่น ตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และนำชื่อบุคคลไปเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

2. ปรับแก้ไข ชื่อนางศรีศักดิ์ ไทฮารี เป็น ประธานสภาองค์กรพัฒนาเด็กและเยาวชนฯ เพิ่มนางทิพย์สุดา สุเมธเสนีย์ เป็นอนุกรรมการ สำหรับผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข และกรมประชาสัมพันธ์ที่พิมพ์ขาดไป ให้เติมให้สมบูรณ์

มติ ที่ประชุมรับทราบและมอบฝ่ายเลขานุการฯ ดำเนินการตามข้อเสนอคณะกรรมการฯ และให้เร่งการเสนอแต่งตั้งเพื่อให้เป็นคณะกรรมการฯ

ระเบียบวาระที่ 2

เรื่อง รับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการจัดทำวาระเพื่อเด็กและเยาวชน ครั้งที่ 1/2550

กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการฯ ได้เสนอรายงานการประชุมคณะกรรมการจัดทำวาระเพื่อเด็กและเยาวชน ครั้งที่ 1/2550 วันที่ 3 ธันวาคม 2550 ต่อที่ประชุมเพื่อพิจารณารับรองมติ คณะอนุกรรมการฯ รับรองรายงานการประชุมฯ โดยไม่มีข้อแก้ไข

ระเบียบวาระที่ 3

เรื่องเพื่อพิจารณา

3.1 เรื่อง ประเด็นยุทธศาสตร์วาระเพื่อเด็กและเยาวชน ปี 2551

อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการฯ แจ้งที่ประชุมว่า ตามมติที่ประชุม คณะอนุกรรมการฯ ครั้งที่ 1/2550 มอบหมายให้ผู้แทนเครือข่ายเด็ก เยาวชน และครอบครัว สสส. และฝ่ายเลขานุการฯ จัดประชุมกลุ่มย่อย เพื่อยกร่างกรอบประเด็นของวัตถุประสงค์ แนวทาง/มาตรการวาระเพื่อเด็กและเยาวชน ปี 2551 ใน 5 ประเด็น ในวันที่ 6 ธันวาคม 2550 ที่ห้องประชุม สสส. นอกจากนี้ได้มีการประชุมหารือในกลุ่มที่รับผิดชอบเฉพาะอีก ผลสรุปได้มาดังนี้

1. ส่งเสริมกิจกรรมเด็กและเยาวชน

วัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมความสามารถของเด็กและเยาวชน

แนวทาง/มาตรการ คือ จัดทรัพยากร สร้างการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชน ใช้ศักยภาพของชุมชน กลไกด้านคน กลไกด้านโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากร กลไกด้านการพัฒนาและเชื่อมความรู้ระหว่างกัน Master Trainer/พี่เลี้ยง/โค้ช

2. จังหวัดนำอยู่สำหรับเด็กและเยาวชน

วัตถุประสงค์ เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ โดยทุกจังหวัดให้ความสำคัญต่อการสร้างสภาพแวดล้อมของเมืองทั้งเขตเมืองและเขตชนบทให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชน รวมทั้งสำหรับให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง

แนวทาง/มาตรการ คือ รัฐบาลจะส่งเสริมกลไกคณะกรรมการระดับจังหวัดเพื่อการขับเคลื่อนงานด้านเด็กและเยาวชน ให้เป็นจังหวัดนำอยู่สำหรับเด็กและเยาวชน โดยมีตัวชี้วัดหลักของจังหวัดนำอยู่ในมิติ ดังนี้ 1) การลดปัจจัยความเสี่ยงด้านสุขภาวะการส่งเสริมการเรียนรู้ 2) การส่งเสริมเรื่องการเมืองที่มีพื้นที่สร้างสรรค์สำหรับการจัดกิจกรรมและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชน ในกิจกรรมต่าง ๆ ของจังหวัด

3. ส่งเสริมครอบครัว

วัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของครอบครัวในทุกภาคส่วนของสังคม และพัฒนาทักษะในการจัดการปัญหาและสร้างสุขภาวะครอบครัวให้กับสมาชิกทุกคนในครอบครัว และเหมาะสมกับครอบครัวทุกประเภท

แนวทาง/มาตรการ คือ 1) ให้มีการจัดสมัชชาครอบครัวระดับจังหวัดและระดับชาติที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของครอบครัวหรือภาคีทำงานด้านครอบครัว และให้ได้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายทั้งในระดับท้องถิ่น จังหวัด และชาติ 2) สร้างพื้นที่เรียนรู้สำหรับครอบครัว

4. พัฒนาเด็กปฐมวัย

วัตถุประสงค์ เพื่อให้มีการพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับเด็กปฐมวัย ส่งเสริมพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัย สร้างมาตรฐานด้านคุณภาพและบริการส่งเสริมและระดมสรรพกำลังและทรัพยากรจากทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็กปฐมวัย

แนวทาง/มาตรการ คือ จัดให้มีกลไกการประสานงานเรื่องพัฒนาเด็กปฐมวัย โดยได้รับแต่งตั้งตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อทำหน้าที่การดำเนินงานตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2550 เรื่อง นโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาเด็กปฐมวัย (0-5 ปี) อย่างมีประสิทธิภาพ

5. ส่งเสริมสื่อสร้างสรรค์

วัตถุประสงค์ เพื่อผลิตสื่อให้มีคุณภาพมากขึ้น

แนวทาง/มาตรการ คือ 1) สนับสนุนจัดตั้งกองทุนสื่อสร้างสรรค์ 2) รัฐส่งเสริมให้รัฐวิสาหกิจสนับสนุนการผลิตรายการสำหรับเด็กและเยาวชน 3) รัฐต้องลดภาษีมูลค่าเพิ่มหนังสือสำหรับเด็กและเยาวชนเพื่อให้หนังสือมีราคาถูกลง 4) รัฐต้องจัดสัดส่วนของผังรายการโทรทัศน์ 15 เปอร์เซ็นต์เป็นรายการสำหรับเด็กและเยาวชน

ภายหลังจากที่ประชุมได้รับทราบกรอบการจัดทำประเด็นวาระดังกล่าวแล้ว ประธานฯ ขอให้ที่ประชุมอภิปราย ใน 2 ประเด็นคือ เห็นชอบในกรอบประเด็น ทั้ง 5 หรือไม่ และควรมีอะไรเพิ่มเติม

ที่ประชุมได้อภิปรายอย่างกว้างขวาง สรุปได้ ดังนี้

1. วาระทั้ง 5 ประเด็นควรเป็นนโยบายที่รัฐควรให้ความสำคัญเท่ากัน แต่ประเด็นที่ 1 ส่งเสริมกิจกรรมเด็กและเยาวชน และประเด็นที่ 2 จังหวัดน่าอยู่สำหรับเด็กและเยาวชน น่าจะเป็นประเด็นหลัก ที่จะช่วยเชื่อมทั้ง ตัวบุคคลและโครงสร้างให้สามารถทำงานอย่างต่อเนื่องในเชิงยุทธศาสตร์ของพื้นที่ได้ชัดเจนมากขึ้น

2. แนวคิดในการกำหนดประเด็นของคณะกรรมการฯ ใช้หลักการของการนำความคิดเชิงบวก (Positive Base) แทนการคิดแบบใช้ปัญหาเป็นตัวตั้ง (Problem Base) เพื่อเป็นการทำงานเชิงรุก

3. สถานการณ์ปัญหาโรคเอดส์ ไข้หวัด และอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชน เป็นเรื่องที่น่าวิตกมาก จึงน่าจะนำเสนอเป็นประเด็นยุทธศาสตร์ในวาระเพื่อเด็กและเยาวชนในปีนี้ หรือในปีต่อไป ทั้งนี้ในเรื่องของปัญหาเรื่องเอดส์ รัฐบาลได้มีคณะกรรมการแห่งชาติ ว่าด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเอดส์ ซึ่งกระทรวงสาธารณสุข รับผิดชอบแล้ว อาจควรติดตามการดำเนินงานของคณะกรรมการชุดนั้นไปก่อน

4. การเสนอแนวทางของประเด็นขอให้เน้น 3 องค์ประกอบ คือ กิจกรรมกลไก (คน, คณะกรรมการ, คณะทำงาน) และการพัฒนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้

5. ประเด็นการส่งเสริมเด็กและเยาวชน และควรให้ความสำคัญของการจัดให้มีสมาชิกเด็กและเยาวชน เพราะสอดคล้องกับ พ.ร.บ. ส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ที่กำลังจะประกาศใช้ และควรส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีจิตอาสาหรือจิตสาธารณะมากขึ้น เนื่องจากปัจจุบันพบปัญหาว่าเด็กและเยาวชนมีความเป็นปัจเจกบุคคลมากขึ้นทำให้การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ทำได้ยากขึ้น และ

เป็นกิจกรรมที่เน้นการประกวด การแข่งขัน มากกว่าการเรียนรู้กระบวนการพัฒนาความคิดและการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ซึ่งที่จริงแล้วมีหลายหน่วยงานทำและได้ผล แต่ไม่มีการนำเสนอให้เห็นภาพอย่างชัดเจน

6. ควรมีการกำหนดประเด็นที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรม และประเพณี เพื่อปลูกฝังให้เยาวชนมีความรักชาติเพิ่มมากขึ้น และเป็นสิ่งที่เด็กและเยาวชนมีความสนใจ เด็กและเยาวชนหลายกลุ่มทำได้ดีและสามารถใช้เป็นเครื่องมือสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่ดี

มติ

คณะกรรมการฯ มีมติ ดังนี้

1. มอบหมายให้ผู้รับผิดชอบจัดทำเอกสาร รายละเอียด ที่อธิบายถึงเหตุผลถึงความสำคัญในการนำเสนอประเด็นแต่ละเรื่องว่ามีความสำคัญอย่างไรที่ชัดเจน โดยนำข้อเสนอแนะข้อคิดเห็นของที่ประชุมไปผนวก ในเนื้อหาของกิจกรรม/งานด้วย คือ

ประเด็นที่ 1 ส่งเสริมกิจกรรมเด็กและเยาวชน มอบหมายให้ สสส. สถาเด็ก และเยาวชน YTY

ประเด็นที่ 2 จังหวัดน่าอยู่สำหรับเด็กและเยาวชน มอบหมายให้ อาจารย์เพ็ญพรรณ จิตตะเสนีย์ และ ดร. อมรวิรัช นาคทรพรพ และผู้แทนกระทรวงมหาดไทย

ประเด็นที่ 3 ส่งเสริมครอบครัว ให้ผู้แทนสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวและนางวันชัย บุญประชา เครือข่ายครอบครัว

ประเด็นที่ 4 พัฒนาเด็กปฐมวัยผู้มอบหมายให้ นางทิพย์สุดา สุเมธเสนีย์ และผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ

ประเด็นที่ 5 ส่งเสริมสื่อสร้างสรรค์ มอบหมายให้ เครือข่ายสื่อสร้างสรรค์ และ ผู้แทนกรมประชาสัมพันธ์

2. ให้มีการประชุม ทีมผู้ที่ได้รับมอบหมายในวันจันทร์ที่ 17 ธันวาคม 2550 เวลา 16.00 น. ที่ทำเนียบรัฐบาล เพื่อดูความก้าวหน้าของเอกสาร

3. ให้ฝ่ายเลขานุการฯ เตรียมนำเสนอเอกสารตามข้อ 1-2 เสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และประธาน กยช. เพื่อนำเข้าที่ประชุม ครม. ในช่วง 25 ธันวาคม 2550

ปิดประชุมเวลา 15.30 น.

นางสาวสุกษา พรหมสร บันทึกการประชุม

นางสุกัญญา เวชศิลป์ ตรวจ

รายงานการประชุม
คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ
ครั้งที่ 4/2550
วันจันทร์ที่ 3 กันยายน 2550 เวลา 13.30 น.
ณ ห้องประชุม 301 ตึกบัญชาการ ทำเนียบรัฐบาล

ผู้มาประชุม

1. รองนายกรัฐมนตรี ประธานกรรมการ
(นายไพฑูรย์ วัฒนศิริธรรม รองนายกรัฐมนตรีและ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์)
2. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคม รองประธานกรรมการ
และความมั่นคงของมนุษย์
(นายพลเดช ปิ่นประทีป รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคม
และความมั่นคงของมนุษย์ แทน)
3. ปลัดกระทรวงกลาโหม กรรมการ
(พล.ต. ชัยชาญ ช้างมงคล หัวหน้าศูนย์ประสานงาน
พัฒนาเพื่อความมั่นคง สำนักนโยบายและแผน แทน)
4. ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรรมการ
(นายจิระ พิมพ์ลิขิต ผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ แทน)
5. ปลัดกระทรวงมหาดไทย กรรมการ
(นายวันชาติ วงษ์ชัยชนะ ที่ปรึกษาด้านการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ แทน)
6. ปลัดกระทรวงสาธารณสุข กรรมการ
(พญ.ศรีวรรณ พูลสรรพสิทธิ ที่ปรึกษากระทรวงสาธารณสุข แทน)
7. ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม กรรมการ
(นายวิม รุ่งกรุด ผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม แทน)
8. เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา กรรมการ
(นายสรรค์ วรอินทร์ ที่ปรึกษาเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา แทน)
9. ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กรรมการ
(นายจักร วัฒนะมงคล
ผู้อำนวยการสำนักพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา และกิจการพิเศษ แทน)
10. อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง กรรมการ
(นายสนธิ ตระกูลพรายงาม)

11. เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ		กรรมการ
(นางจิราพร บุนนาค รองเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ แทน)		
12. ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย		กรรมการ
(นายกนกพันธุ์ จุลเกษม)		
13. นายวัลลภ	พลอยทัพบิม	กรรมการ
14. นางสาวสุรี	จตุกุล	กรรมการ
15. นายวิชัย	รูปำดี	กรรมการ
16. นายจรูญ	ภักดีธนากุล	กรรมการ
17. นายสรรพสิทธิ์	คุมพ์ประพันธ์	กรรมการ
18. พลตำรวจตรี ชัชวาลย์	สุขสมจิตร	กรรมการ
19. นายปราโมช	รัฐวิจิ	กรรมการ
(นางพัชรินทร์ เขยกลิ่นเทศ หัวหน้ากลุ่มผลิตรายการ 2 ส่วนการผลิตรายการ กรมประชาสัมพันธ์ แทน)		
20. ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์		กรรมการและเลขานุการ
เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ		
(นายกิตติ สมานไทย)		

ผู้ไม่มาประชุม

1. นายนิรันดร์	เมืองพระ	ติตราการ

ผู้เข้าร่วมประชุม

1. นางอ้อมพร	นิตยสุทธิ	รองผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์
เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ
2. นายสมชาย	เจริญอำนวยสุข	รองผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์
เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ
3. ผศ.อัญมณี	บุรณกานนท์	หัวหน้าภาควิชาสังคมสงเคราะห์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
4. รศ.ระพีพรรณ	คำหอม	อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
5. นางสาวอูษณี	กังวารจิตต์	ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและพิทักษ์เยาวชน สท.
6. นางครุณี	เทพเฉลิม	ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้ด้อยโอกาส สท.
7. นางสมยศศิริ	ชกัตตริย์	แทนผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและพิทักษ์เด็ก สท.
8. นายเกรียงไกร	รุจิราภา	แทนผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและพิทักษ์คนพิการ สท.
9. เจ้าหน้าที่ สท.		จำนวน 25 คน

เริ่มประชุมเวลา 13.30 น.

รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (นายไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม) ประธาน กยช. เป็นประธานในการประชุมครั้งนี้ และได้ดำเนินการประชุมฯ ตามระเบียบวาระ ดังนี้

ระเบียบวาระที่ 1 เรื่องที่ประธานหรือเลขานุการแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

กรรมการและเลขานุการฯ ได้แนะนำผู้ชี้แจงในระเบียบวาระต่าง ๆ ดังนี้

ระเบียบวาระที่ 4.1 เรื่อง รายงานสถานการณ์เด็กและเยาวชน ปี 2548-2549 ผู้รายงาน ได้แก่ ศส.อัญมณี นุรณกานนท์ หัวหน้าภาควิชาสังคมสงเคราะห์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ระเบียบวาระที่ 4.2 เรื่อง มาตรฐานและคู่มือการส่งเสริมสวัสดิภาพและคุ้มครองพิทักษ์เด็กและเยาวชน ผู้รายงาน ได้แก่ รศ.ระพีพรรณ คำหอม อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

และฝ่ายเลขานุการฯ ขออนุญาตที่ประชุมเลื่อนวาระที่ 4.1 และ 4.2 ขึ้นมาพิจารณาก่อน

มติ คณะกรรมการฯ รับทราบ

ระเบียบวาระที่ 2 รับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 3/2550

กรรมการและเลขานุการฯ ได้นำเรียนให้ที่ประชุมทราบว่า ตามที่ได้มีการประชุม คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ (กยช.) ครั้งที่ 3/2550 เมื่อวันที่ 14 มิถุนายน 2550 เวลา 13.30 น. ณ ห้องประชุม 301 ตึกบัญชาการ ทำเนียบรัฐบาล ฝ่ายเลขานุการฯ ได้จัดทำรายงานการประชุม กยช. ครั้งที่ 3/2550 เสนอคณะกรรมการฯ พิจารณารับรองแล้ว โดยไม่มีกรรมการท่านใดขอแก้ไข จึงเสนอที่ประชุมเพื่อโปรดรับรองอีกครั้ง

มติ คณะกรรมการฯ รับรองรายงานการประชุม กยช. ครั้งที่ 3/2550

ระเบียบวาระที่ 3 เรื่องสืบเนื่องเพื่อทราบ

3.1 การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพเด็กและเยาวชนตามวาระเพื่อเด็กและเยาวชน ปี 2550

กรรมการและเลขานุการฯ นำเรียนให้ที่ประชุมทราบว่า ภายหลังจากการประชุม กยช. ครั้งที่ 3/2550 ดังกล่าว พม. ได้มีการประสานงานการขับเคลื่อนวาระเพื่อเด็กและเยาวชนกับกระทรวง/กรม และผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องสรุปผลงานที่เด่นชัด ได้ดังนี้

ประเด็นที่ 1 ส่งเสริมสื่อสร้างสรรค์สำหรับเด็ก เยาวชนมีสถานีวิทย์ต้นแบบ มีการจัดทำคู่มือในการจัดระดับความเหมาะสมของสื่อโทรทัศน์ เพื่อสร้างความเข้าใจแก่บุคลากรที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นที่ 2 ส่งเสริมกิจกรรมสร้างสรรค์สำหรับเด็กและเยาวชน มีการส่งเสริมให้มี กลไกการส่งเสริมกิจกรรมสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาตนเองและสังคมของเด็กและเยาวชนในและนอกสถานศึกษา

อย่างเป็นระบบโดยเปิดโอกาสให้เกิดการรวมกลุ่มเด็กและเยาวชนมือใหม่ เครือข่ายเด็กและเยาวชนได้คิ
นำเสนอและทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาตนเองและสังคมมากขึ้น

ประเด็นที่ 3 ส่งเสริมสถานรับเลี้ยงเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และโรงเรียนอนุบาลที่มี
คุณภาพ มีการสร้างระบบพัฒนาพี่เลี้ยงเด็กให้มีคุณวุฒิ ความสามารถและสมรรถนะทั้งทฤษฎีและปฏิบัติงาน
มีการประเมินที่มุ่งเน้นผลการปฏิบัติงาน

ประเด็นที่ 4 ส่งเสริมจังหวัดน่าอยู่สำหรับเด็กและเยาวชน มีการนำความคิดริเริ่มจาก
จังหวัดที่เป็นภูมิสังคมของจังหวัดปรับให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัดน่าอยู่ 8 ประเด็นหลัก โดยมี
คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ และคณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัดน่าอยู่สำหรับ
เด็กและเยาวชน เป็นกลไกการขับเคลื่อน

ประเด็นที่ 5 เสริมสร้างกฎหมายครอบครัว ... ได้มีการผลักดันให้มีร่าง พ.ร.บ.ส่งเสริม
ครอบครัว พ.ศ. ... ร่าง พ.ร.บ.คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ... มีการจัดทำ
แผนปฏิบัติการส่งเสริมสถาบันครอบครัว 2550-2554 เพื่อเป็นกรอบการดำเนินงานของหน่วยงานองค์กรต่าง ๆ
ในการขับเคลื่อนงานด้านครอบครัว

ดังนั้นเพื่อเป็นการจัดระบบการส่งเสริมผลักดันให้เกิดกระแส การให้ความสำคัญของ
วาระด้านเด็กและเยาวชน ตลอดจนเพื่อติดตามผลการดำเนินงานตามที่รัฐประกาศรวมทั้งสื่อให้สังคมรับรู้
ความก้าวหน้า ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการประสานงานขับเคลื่อนฯ ได้วางกรอบการดำเนินงานโดยในช่วง
เดือนมกราคมซึ่งเป็นวันเด็กแห่งชาติ ควรที่รัฐจะได้ประกาศนโยบายเป็นพิเศษเพื่อเด็กและเยาวชนในแต่ละปี
และช่วงเดือนกันยายนเป็นวันเยาวชนแห่งชาติ (20 กันยายน) ควรเป็นการแถลงผลงานความก้าวหน้า และ
เตรียมการประกาศนโยบายในปีถัดไป

มติ คณะกรรมการฯ รับทราบ และเห็นสมควรรายงาน ครม. เพื่อทราบความก้าวหน้าและ
ประเด็นที่จะนำเสนอในปี 2551 ต่อไป

3.2 การจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาเด็กและเยาวชนระดับจังหวัด

กรรมการและเลขานุการฯ นำเรียนที่ประชุมว่า ในช่วงปี 2545-2550 มีมติ
คณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับนโยบายและแผนพัฒนาเด็กและเยาวชน ที่สำคัญ ได้แก่ มติ ครม. เมื่อวันที่ 19
กรกฎาคม 2545 ให้ความเห็นชอบและประกาศใช้นโยบายเยาวชนแห่งชาติและแผนพัฒนาเด็กและเยาวชน
ระยะยาว (พ.ศ. 2545-2554) เป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนให้สอดคล้องกับแผนพัฒนา
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 พ.ศ. 2545-2549 มติ ครม. เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2550 เห็นชอบนโยบาย
และแผนยุทธศาสตร์ระดับชาติด้านการพัฒนาเด็กตามแนวทาง “โลกที่เหมาะสมสำหรับเด็ก” (พ.ศ.2550-2559)
และประกาศใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเด็กของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

พม. โดย สท. ได้ดำเนินการและประสานให้นโยบายและแผนดังกล่าวมีการนำไปสู่การปฏิบัติตามมติของ ครม. ดังกล่าวซึ่งพอสรุปได้ ดังนี้

1. จัดทำแผนปฏิบัติการหลัก (พ.ศ. 2548-2552) ตามนโยบายและแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในช่วงระยะยาว (พ.ศ.2545-2554) พร้อมกับประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดทำแผนปฏิบัติการหลักด้านเด็กและเยาวชนระดับจังหวัด พ.ศ. 2550-2554 ในการจัดทำแผนใช้การประชุมเชิงปฏิบัติการจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาเด็กและเยาวชนจังหวัดรวม 5 ครั้ง (ทั้ง 75 จังหวัด รวมทั้ง กทม.) ผลจากการประชุมดังกล่าว จังหวัดจะผลักดันให้มีแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนจังหวัด สำหรับในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (นราธิวาส สงขลา ยะลา ปัตตานี และสตูล) เน้นยุทธศาสตร์สำคัญ 3 ยุทธศาสตร์ คือ 1) ยุทธศาสตร์กระบวนการสร้างสันติวิธี 2) ยุทธศาสตร์การสร้างความสัมพันธ์ และ 3) ยุทธศาสตร์เพื่อส่งเสริมความมั่นคงแห่งชาติ สำหรับจังหวัดอื่น เน้นยุทธศาสตร์สังคมไม่ทอดทิ้งกัน ยุทธศาสตร์สังคมเข้มแข็ง ยุทธศาสตร์สังคมคุณธรรม และอื่น ๆ

2. การจัดทำแผนบูรณาการด้านเด็กระดับชาติ โดยจัดประชุม 2 ครั้ง ให้กับผู้บริหารหน่วยงานเพื่อเผยแพร่สร้างความเข้าใจกรอบแนวคิดในสาระสำคัญของ ร่างนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ระดับชาติ ด้านการพัฒนาเด็กตามแนวทาง “โลกที่เหมาะสมสำหรับเด็ก” (พ.ศ.2550-2559)

ที่ประชุมมีข้อเสนอเพิ่มเติมให้มีการรวบรวมแผนของจังหวัดและติดตามการปฏิบัติงานตามแผนโดยใช้ระยะเวลา 2 เดือน และรายงานให้ กยช. ทราบ

มติ

1. คณะกรรมการฯ รับทราบ และให้ สท. ติดตามความก้าวหน้าเสนอต่อ กยช. เป็นระยะ
2. ให้ สท. รวบรวมแผนของจังหวัดและติดตามผลการปฏิบัติงานตามแผนฯ ให้แล้วเสร็จภายใน 2 เดือน และรายงานให้ กยช. ทราบต่อไป

3.3 การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาคะเลาะวิวาทในเด็กและเยาวชน

กรรมการและเลขานุการฯ นำเรียนให้ที่ประชุมทราบว่า ตามคำสั่ง กยช. ที่ 2/2548 ลงวันที่ 24 มิถุนายน 2548 ได้แต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาสาเหตุและแก้ไขปัญหาคะเลาะวิวาทในเด็กและเยาวชน เพื่อศึกษาสาเหตุและการแก้ไขปัญหาคะเลาะวิวาทในเด็กและเยาวชนเป็นรูปธรรมในระยะยาว มาตรการแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาคะเลาะวิวาทในเด็กและเยาวชน ทั้งในระยะสั้นและระยะยาวมีด้วยกัน 6 ประการ คือ (1) ส่งเสริมความเข้มแข็งให้แก่สถาบันครอบครัว (2) ส่งเสริมศักยภาพปกครองผ่านวัยในเด็กและเยาวชน (3) จัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา (4) ส่งเสริมระบบเครือข่ายผู้ปกครองในโรงเรียนและสถานศึกษา (5) ปรับปรุงระบบการเรียนการสอนและสภาพแวดล้อมในโรงเรียนอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพ (6) ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และการพัฒนาแบบมีส่วนร่วมเพื่อการแก้ไขปัญหาคะเลาะวิวาท

เมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2549 กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ร่วมกับ กระทรวงศึกษาธิการ และสมาคมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย ได้จัดทำบันทึก

ข้อตกลงความร่วมมือการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน นักศึกษาอาชีวศึกษาเพื่อพัฒนาสังคมขึ้นเพื่อใช้เป็นกลไกเร่งรัดขับเคลื่อนมาตรการดังกล่าว ภายใต้การประสานความร่วมมือขององค์กรเครือข่ายอาชีวศึกษาคณะกรรมการศูนย์ป้องกันนักเรียน นักศึกษา อาชีวศึกษาก่อเหตุทะเลาะวิวาท 4 กลุ่มพื้นที่ใน กทม.และเขตปริมณฑล คือ กลุ่มโรงเรียนที่ 1 (จตุจักร) กลุ่มโรงเรียนที่ 2 (ชัยสมรภูมิ) กลุ่มโรงเรียนที่ 3 (สวนหลวง ร.9) และกลุ่มโรงเรียนที่ 4 (ธนบุรี) ประกอบด้วย โรงเรียน/วิทยาลัย ทั้งภาครัฐและเอกชน ประมาณ 120 แห่ง ได้นำมาตรการที่ (2) การส่งเสริมศักยภาพประกอบผ่านวัยในเด็กและเยาวชน “โครงการการวางความดีอาชีวศึกษาพัฒนาสังคม” ไปทดลองปฏิบัติ โดยนำความรู้ความสามารถด้านช่างกล ช่างเชื่อม ช่างก่อสร้าง ช่างไฟฟ้า ช่วยซ่อมสร้างอุปกรณ์ อาคารสถานที่ในสถานสงเคราะห์และชุมชนต่างๆ ในสังกัด พม. รวม 12 แห่ง รวม 40 ครั้ง เกิดผลงาน ประมาณ 1,000 ชิ้น

คณะรัฐมนตรี ได้ให้ความเห็นชอบมาตรการแนวทางในการป้องกันแก้ไขปัญหาคาระทะเลาะวิวาทในเด็กและเยาวชน ทั้ง 6 ประการเมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2550 สท.พม.จึงได้แจ้งมติคณะรัฐมนตรีให้หน่วยงานสถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนทราบ และได้แต่งตั้งคณะกรรมการประสานการส่งเสริมและพัฒนาทักษะความสามารถของนักเรียนนักศึกษา อาชีวศึกษาขึ้น ทำหน้าที่วางแผนทางการดำเนินงานประสานงาน และกำกับการดำเนินงานตามข้อตกลงให้เกิดผลในทางปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ และประเมินผลการดำเนินงานตามข้อตกลงและทบทวนแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อตกลงให้เหมาะสมกับสถานการณ์ โดยความเห็นชอบของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ร่วมกับ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีผลงานในปี 2550 และแผนงานในปี 2551 สรุปได้ดังนี้ คือ (1) กิจกรรมอบรมแกนนำเยาวชนอาชีวศึกษาพัฒนาสังคมโดยการประสานสนับสนุนให้องค์กรเครือข่ายอาชีวศึกษาคณะกรรมการศูนย์ป้องกันนักเรียน นักศึกษา อาชีวศึกษาก่อเหตุทะเลาะวิวาท 4 กลุ่มพื้นที่ใน กทม.และเขตปริมณฑล จัดอบรมแกนนำเยาวชน 4 รุ่นจากโรงเรียนต่าง ๆ กลุ่มละ 60 คน รวม 240 คน เพื่อให้เยาวชนมีทักษะในการจัดทำแผนงาน/โครงการอาชีวศึกษาพัฒนาสังคม (2) กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และสมาคมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย ได้สนับสนุนนำโครงการ/กิจกรรมที่แกนนำเยาวชนที่ผ่านการอบรมเสนอไปขยายผลในโรงเรียนมากขึ้น (3) แผนงานการขยายงานปี 2551 สท.พม. ได้จัดสรรงบประมาณประจำปี 2551 งบดำเนินงานและงบเงินอุดหนุนเพื่อการขยายผลการจัดกิจกรรมของเยาวชนอาชีวศึกษาจำนวน 2 ล้านบาท พร้อมกันนั้น สท. โดยคณะกรรมการประสานการส่งเสริมและพัฒนาทักษะฯ ได้ประสานให้สมาคมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย ได้รับการสนับสนุนเงินอุดหนุน ปีงบประมาณ 2551 เป็นเงิน 750,000 บาท (เจ็ดแสนห้าหมื่นบาทถ้วน) ตามระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ว่าด้วยการให้เงินอุดหนุนแก่องค์กรสวัสดิการสังคมภาคเอกชน พ.ศ.2546 โดยมีแผนงานกิจกรรม หลากหลายรูปแบบ เช่น การสนับสนุนให้เยาวชนทำกิจกรรมเพื่อสังคม(ตามที่ได้เสนอในปี 2550) กิจกรรมแข่งขันทักษะทางวิชาชีพอาชีพในภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจ

ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการให้ข้อเสนอปัญหาในส่วนของงบประมาณที่จะสนับสนุนการทำกิจกรรมของนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษา โดยสำนักงานงบประมาณไม่พิจารณาจัดสรรงบประมาณส่วนนี้ให้กับกระทรวงศึกษาธิการ เนื่องจากเหตุผลที่ว่า ไม่ใช่ภารกิจของกระทรวงศึกษาธิการ จึงขอฝาก พม. ในการพิจารณา

สนับสนุนงบประมาณดังกล่าว ซึ่งที่ประชุมมีข้อสังเกตว่าทำอย่างไรจึงจะสามารถทำให้สำนักงบประมาณเข้าใจว่า กิจกรรมที่นักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษาทำนั้นถือเป็นการเรียนหรือเป็นหลักสูตรการศึกษา

มติ

คณะกรรมการฯ รับทราบ และให้ฝ่ายเลขานุการฯ นำข้อคิดเห็นไปดำเนินการ

3.4 ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ.

กรรมการและเลขานุการฯ นำเรียนที่ประชุมทราบเกี่ยวกับความก้าวหน้าของ ร่างพระราชบัญญัติ ส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. สรุปได้ดังนี้

1. ตามที่ พ.ม. ได้เสนอเรื่องร่างพระราชบัญญัติพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ต่อสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี และคณะกรรมการกฤษฎีกา กรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ 3 ซึ่งมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (นายวิจิตร ศรีสอาน) เป็นประธาน มีมติเห็นควรอนุมัติหลักการ ร่างพระราชบัญญัติพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ตามที่ พ.ม. เสนอ

2. การบรรจุร่างพระราชบัญญัติพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. เสนอวาระคณะรัฐมนตรีพิจารณา โดยคณะรัฐมนตรีอนุมัติตามมติคณะกรรมการกฤษฎีกา กรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ 3 ซึ่งมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (นายวิจิตร ศรีสอาน) เป็นประธาน และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาโดยให้รับข้อสังเกตตามประเด็นอภิปรายของคณะกรรมการกฤษฎีกา และความเห็นของกระทรวงการคลัง กระทรวงมหาดไทย สำนักงบประมาณ สำนักงาน ก.พ.ร. และคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไปประกอบการพิจารณาปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว และนำเสนอคณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาก่อนนำเสนอ สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

3. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 9) ตรวจพิจารณา โดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง (สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (สำนักงานปลัดกระทรวง และสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ) กระทรวงมหาดไทย (สำนักงานปลัดกระทรวง) กระทรวงยุติธรรม (กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน) กระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานปลัดกระทรวง) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน สำนักงาน ก.พ.ร. และสำนักงบประมาณ เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด โดยแก้ไขชื่อร่างพระราชบัญญัติเป็น “ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ.” โดยมีการปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาในประเด็นสำคัญ ดังนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมร่างเดิมมาตรา 4 (บทนิยาม) โดยตัดนิยามคำว่า “บิดามารดา” “ผู้ปกครอง” และคำว่า “การพัฒนาเด็กและเยาวชน” ออก เนื่องจากมิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีความหมายเป็นพิเศษแตกต่างจากความหมายทั่วไปแต่อย่างใด จึงไม่มีความจำเป็นต้องกำหนดบทนิยามไว้

(2) แก้ไขเพิ่มเติมร่างเดิมมาตรา 12 (องค์ประกอบของคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ) โดยปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการให้มีขนาดเล็กลงเพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินงาน

(3) แก้ไขเพิ่มเติมร่างเดิมมาตรา 25 (สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ) โดยกำหนดให้สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ ซึ่งเป็นหน่วยงานระดับกรมที่มีหน่วยงานระดับกอง คือ สำนักส่งเสริมและพิทักษ์เด็ก และสำนักส่งเสริมและพิทักษ์เยาวชน ทำหน้าที่รับผิดชอบงานเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนอยู่แล้ว รับผิดชอบงานเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนตามร่างพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่มีความจำเป็นต้องจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติซึ่งมีฐานะเป็นหน่วยงานระดับกรมขึ้นใหม่ตามร่างพระราชบัญญัตินี้แต่อย่างใด และแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของสำนักงานให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ เพื่อให้การดำเนินการตามร่างพระราชบัญญัตินี้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

(4) แก้ไขเพิ่มเติมหมวด 4 (มาตรการส่งเสริมการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน) ส่วนที่ 1 ว่าด้วยการส่งเสริมบทบาทของเด็กและเยาวชน โดยแก้ไขชื่อใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาเป็น “ศูนย์เด็กและเยาวชนและสถานเด็กและเยาวชน” และปรับปรุงเนื้อหาในส่วนนี้ใหม่ทั้งหมดเพื่อให้กลไกและมาตรการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนในส่วนนี้มีความสมบูรณ์และชัดเจนยิ่งขึ้น โดยกำหนดให้มีศูนย์เด็กและเยาวชนขึ้นทุกอำเภอ เพื่อเป็นศูนย์กลางการดำเนินกิจกรรมของเด็กและเยาวชนในแต่ละอำเภอ มีสถานเด็กและเยาวชนจังหวัดขึ้นทุกจังหวัด เพื่อเป็นศูนย์กลางประสานงานระหว่างศูนย์เด็กและเยาวชนอำเภอ มีสถานเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานครขึ้นในกรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นศูนย์กลางการดำเนินกิจกรรมของสถานเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีสถานเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางประสานงานการดำเนินกิจกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนในจังหวัดต่างๆ และกำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารของสภา

4. ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการวิสามัญกิจการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม 2550 และสภานิติบัญญัติแห่งชาติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2550 โดยได้แต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ.

5. กำหนดประชุมคณะกรรมการวิสามัญร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ครั้งแรกในวันที่ 10 สิงหาคม 2550

รองผู้อำนวยการ สท. (นายสมชาย เจริญอำนวยสุข) ในฐานะที่ร่วมอยู่ในคณะกรรมการวิสามัญ ได้รายงานความก้าวหน้าให้ที่ประชุมทราบเพิ่มเติมว่า ขณะนี้ได้พิจารณาไปแล้วประมาณ 10 กว่ามาตรา มีเรื่องที่ยังแขวนไว้ใน 2 ประเด็น คือ

ประเด็นที่ 1 เรื่ององค์ประกอบและที่มาของการสรรหา กษ.

ประเด็นที่ 2 เรื่องอำนาจหน้าที่ของ กษ. ที่จะกำหนดให้ กษ. ต้องรายงานต่อสภาผู้แทนราษฎร ด้วยนอกเหนือจากการรายงานต่อ ครม.

มติ

คณะกรรมการฯ รับทราบ

3.5 การแต่งตั้งคณะกรรมการตามมติคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงาน เยาวชนแห่งชาติ (กยช.)

กรรมการและเลขานุการฯ นำเรียนที่ประชุมทราบว่า กยช. ได้มีคำสั่ง ที่ 004/2550 ลงวันที่ 5 กรกฎาคม 2550 แต่งตั้งคณะกรรมการติดตามผลการดำเนินงานด้านการพัฒนาเด็กตามนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ระดับชาติตามแนวทาง “โลกที่เหมาะสมสำหรับเด็ก” มี ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นประธาน ผู้อำนวยการ สท. และอธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ เป็นรองประธานอนุกรรมการประกอบด้วยผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมี สท. เป็นฝ่ายเลขานุการ รวมคณะกรรมการจำนวน 29 ท่าน คณะอนุกรรมการชุดนี้มีหน้าที่ ในการติดตามประเมินผลการดำเนินงานด้านการพัฒนาเด็กตามนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ระดับชาติด้านการพัฒนาเด็กตามแนวทาง “โลกที่เหมาะสมสำหรับเด็ก” (พ.ศ.2550-2559) เพื่อรายงานผลต่อ กยช. และรายงานต่อ ครม. ทราบทุก 2 ปี เพื่อเป็นพื้นฐานในการกำหนดนโยบาย

มติ คณะกรรมการฯ รับทราบ

ระเบียบวาระที่ 4 เรื่องเสนอเพื่อพิจารณา

4.1 รายงานสถานการณ์เด็กและเยาวชน ประจำปี 2548-2550

กรรมการและเลขานุการฯ นำเรียนต่อที่ประชุมว่า ตามที่ กยช. ได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำรายงานสถานการณ์เด็กและเยาวชน ตามคำสั่งที่ 4/2548 ลงวันที่ 10 ตุลาคม 2548 โดยมีหน้าที่รับผิดชอบกำกับ ดูแลในการจัดทำรายงานสถานการณ์เด็กและเยาวชนให้แล้วเสร็จและเสนอ กยช. พิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนเสนอ ครม. ต่อไป โดยในคราวประชุม กยช. ครั้งที่ 3/2550 ผศ.ดร.อัญมณี นุรณกานนท์ หัวหน้าภาควิชาสังคมสงเคราะห์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ปรึกษาโครงการ ได้นำเสนอรายละเอียดสาระเนื้อหาของรายงานฯ ในภาพรวมของประเทศ แนวโน้มของปัญหา และแนวทางแก้ไข โดยได้รวบรวมข้อมูลจากแหล่งอ้างอิงต่าง ๆ ซึ่งที่ปรึกษาโครงการฯ และฝ่ายเลขานุการฯ ได้ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และค้นคว้าหาจากแหล่งข้อมูลเพื่อให้รายงานสมบูรณ์มากขึ้นและบางส่วนเป็นข้อมูลในช่วงปี 2550 และได้มีการแก้ไขรายงานฯ โดยเฉพาะบทที่ 2 สถานการณ์รายละเอียดโดยได้เพิ่มข้อมูลความก้าวหน้าหรือสำเร็จของการพัฒนา และข้อมูลที่ยังคงเป็นปัญหาที่ต้องเสนอเป็นนโยบายมาตรการในการแก้ไขในบทที่ 4 ซึ่งเป็นบทที่สำคัญยิ่งของรายงานฯ ฝ่ายเลขานุการฯ จึงขออนุญาตที่ประชุม ให้ ผศ.ดร.อัญมณี นุรณกานนท์ หัวหน้าภาควิชาสังคมสงเคราะห์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ปรึกษาโครงการ เป็นผู้นำเสนอ โดยมีสาระสำคัญสรุป ได้ดังนี้

1. สถานการณ์เด็กและเยาวชน

1.1 ด้านสุขภาพอนามัย โดยสรุปสถานการณ์เด็กด้านสุขภาพอนามัย โดยภาพรวมดีขึ้น เช่น อัตราการเกิดมีชีพของทารกสูงขึ้น เด็กปฐมวัย พฤติกรรมของพ่อแม่มีผลโดยตรงต่อภาวะสุขภาพอนามัย

ของเด็ก ในเด็กวัยรุ่นมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ รวมทั้งมีแนวโน้มการใช้สารเสพติดเพิ่มขึ้น ภาพรวมเด็กไทย ทุกวัย มีภาวะโภชนาการเกินหรือโรคอ้วนสูงขึ้น

1.2 ด้านการศึกษา สังคมไทยยังคงให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาในระบบมากกว่า การศึกษาเรียนรู้นอกระบบ ในกลุ่มเด็กปฐมวัย มีเด็กก่อนวัยเรียนเพียง 3 ใน 4 เท่านั้นที่ได้เข้ารับการศึกษาก่อน การเตรียมความพร้อม ในกลุ่มเด็กวัยเรียน พบว่า สถานศึกษาระดับพื้นฐานถึงร้อยละ 65 ที่ไม่ได้มาตรฐาน ส่วนการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กพิการ และเด็กมีความสามารถพิเศษมีการขยายตัวมากขึ้น

1.3 ด้านนันทนาการ เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ใช้เวลาว่างกับการดูโทรทัศน์ ฟังวิทยุ อ่าน หนังสือ หรือเล่นคอมพิวเตอร์มากกว่าการเล่นกีฬาหรือการเข้าร่วมสังคมและมีส่วนร่วมในสังคม

1.4 ด้านครอบครัว ครอบครัวไทยมีเพียงร้อยละ 30 ที่เป็นครอบครัวเดี่ยว (พ่อ แม่ ลูก) ขาดทักษะ ในการปรองดองกัน มีการหย่าร้างสูง เด็กและเยาวชนเผชิญความรุนแรงในครอบครัวมากขึ้น เช่น ถูกล่วงละเมิดทางเพศ

1.5 ด้านค่านิยม วัฒนธรรม จริยธรรมและศาสนา ในด้านค่านิยมเด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมการบริโภค นิยมสูงขาดวินัยในการใช้เงินขาดแบบอย่างที่มีคุณธรรมและจริยธรรม การเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาและวัฒนธรรมมีน้อย

1.6 ด้านเศรษฐกิจและการมีงานทำ เด็กและเยาวชนมีความต้องการทำงานพิเศษ โดยเฉพาะในช่วงปิด ภาคการศึกษาเพื่อหารายได้และเสริมประสบการณ์ เด็กและเยาวชนยากจนมักจำเป็นต้องทำงาน หารายได้เพื่อเลี้ยงดูครอบครัว

1.7 ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน อุบัติเหตุและความรุนแรงเป็นสาเหตุนำของการ เสียชีวิตในเด็กไทย นอกจากนี้ยังพบว่าความรุนแรงเกิดขึ้นในโรงเรียน ได้แก่ ทะเลาะวิวาท การรังแกกัน

1.8 ด้านการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชน เด็กและเยาวชนทำงานอาสาสมัครในพื้นที่มากขึ้น และเข้าไปมีส่วนร่วมมากขึ้น

1.9 ด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน และครอบครัว ประเทศไทยได้มีการปรับปรุง แก้ไขกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับต่างๆ ให้สอดคล้องกับหลักการในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก หรือ สถานการณ์ปัญหาต่าง ๆ ของประเทศอย่างต่อเนื่อง

1.10 ด้านเด็กและเยาวชนกับสื่อ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคสื่อของ เด็กเป็นอย่างมาก มีการแสวงประโยชน์ทางเพศจากเด็กผ่านทางเว็บไซต์ด้วย จึงจำเป็นต้องมีมาตรการแก้ไขอย่างเร่งด่วนต่อไป

1.11 ด้านเด็กและเยาวชนกลุ่มพิเศษ เป็นกลุ่มเด็กในสถานะยากลำบาก แบ่งเป็น 5 กลุ่มหลักได้แก่ กลุ่มที่ 1 เด็กถูกละเมิดสิทธิ จำนวนเด็กถูกทำร้ายเพิ่มมากขึ้น เด็กขาดบริการทางเพศด้วยความสมัครใจมีอายุน้อยลง กลุ่มที่ 2 เด็กถูกปล่อยปละละเลย เด็กกำพร้าและเด็กถูกทอดทิ้งยังมีสูง เด็กไร้สัญชาติ ยังขาดการดูแลเอาใจใส่ รวมถึงการได้มี โอกาสได้รับสิทธิ และเข้าถึงบริการอย่างเหมาะสม กลุ่มที่ 3 เด็กประพฤติดนไม่สมควร เด็กกับสารเสพติด เด็กใน กระบวนการยุติธรรมจำนวนเด็กกระทำความผิดที่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพื่อนมีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมเด็กและการกระทำความผิดของเด็ก กลุ่มที่ 4 เด็กพิการ ได้รับสวัสดิการโดยเฉพาะด้านการศึกษามากขึ้น มีการ เรียนร่วม และมีโรงเรียนพิเศษเฉพาะความพิการ ศูนย์การศึกษาพิเศษ โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ เป็นต้น กลุ่มที่ 5 เด็กที่เป็นโรคเอดส์หรือได้รับผลกระทบจากเอดส์

2. ผลการดำเนินงาน : ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน

ประเทศไทยมีการจัดทำนโยบายและแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่องและหลายฉบับที่ใช้อยู่ปัจจุบัน เช่น นโยบายและแผนยุทธศาสตร์ระดับชาติด้านการพัฒนาเด็กตามแนวทาง “โลกที่เหมาะสมสำหรับเด็ก” (พ.ศ. 2550-2559) ที่ครอบคลุมเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี นอกจากนี้ยังมีแผนเฉพาะด้าน ด้านสาธารณสุข การศึกษา สำหรับปี 2550 รัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับวาระเด็กและเยาวชนเป็นพิเศษใน 5 ประเด็น ได้แก่ ส่งเสริมสื่อสร้างสรรค์สำหรับเด็กและเยาวชน ส่งเสริมกิจกรรมสร้างสรรค์สำหรับเด็กและเยาวชน ส่งเสริมสถานรับเลี้ยงเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และโรงเรียนอนุบาลที่มีคุณภาพ ส่งเสริมจังหวัดนำอยู่สำหรับเด็กและเยาวชน การสร้างกฎหมายครอบครัว โดยกิจกรรมต่าง ๆ เน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน หรือผ่านกลไกการทำงานในพื้นที่ เช่น แกนนำหมู่บ้าน สถานศึกษา นอกจากนี้ยังมีการเสริมสร้างความปลอดภัยต่อการบริโภคในสถานศึกษา การสร้างโอกาสทางการศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิตของเด็กและเยาวชน โดยสามารถดำเนินการได้ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น

ด้านการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้ดำเนินงานพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตของประชาชนด้านต่าง ๆ เช่น การส่งเสริมองค์การและอาสาสมัครในการดำเนินการพัฒนาสังคม จัดบริการครอบครัวทดแทนในรูปแบบต่าง ๆ นอกจากนั้นได้ปรับกลยุทธ์โดยเน้นบทบาทของเครือข่ายด้านเด็กและเยาวชนในชุมชนท้องถิ่น จังหวัด และประเทศ ให้สิทธิการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาตนเองและช่วยเหลือคนอื่นและสังคมมากขึ้น

ด้านกระบวนการยุติธรรม ได้พยายามหันเหคดียอกจากกระบวนการยุติธรรม เพื่อไม่ให้เด็กและเยาวชนเข้าสู่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน โดยไม่จำเป็น และเป็นการเสริมสร้างความสามัคคีในสังคมด้วย และด้านองค์กรพัฒนาเอกชนส่วนใหญ่จะดำเนินกิจกรรมหลายด้านควบคู่กันไป ในลักษณะที่มีความครอบคลุมรอบด้าน และดำเนินงานร่วมกับครอบครัวและชุมชนควบคู่กันไป

3. ข้อเสนอแนะในรายงานสถานการณ์เด็กและเยาวชน ประจำปี 2548-2550 สรุปได้ดังนี้

3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อแก้ไขความจำเป็นเร่งด่วน ประกอบด้วยส่งเสริมบทบาทสร้างสรรค์ของพ่อแม่ และสังคมในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กปฐมวัย โดยมีมาตรการ เช่น ส่งเสริมบทบาทของครอบครัวในการดูแลเด็ก ส่งเสริมให้มีบริการการให้คำปรึกษาในคู่สมรสใหม่ ส่งเสริมการสร้างทักษะชีวิตให้กับเด็กนักเรียน ฯ และการสร้างภูมิคุ้มกันและพัฒนาเด็กวัยเรียนและวัยรุ่น โดยมีมาตรการ เช่น เพิ่มพื้นที่สร้างสรรค์สำหรับเด็ก เพิ่มงบประมาณกิจกรรมสำหรับวัยรุ่น เพิ่มการมีส่วนร่วม ฯ

3.2 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย สรุปได้ดังนี้

(1) การสร้างความมั่นคงให้สถาบันครอบครัว มีมาตรการสำคัญ คือ การแก้ไขปัญหาด้านความยากจน การส่งเสริมสวัสดิการแม่และเด็ก หญิงตั้งครรภ์

(2) สนับสนุนองค์กรชุมชน/องค์กรท้องถิ่นให้มีบทบาทที่ชัดเจนในการดูแลคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิ มีมาตรการสำคัญ ได้แก่ ปรับปรุงโครงสร้าง/การจัดการและงบประมาณที่ชัดเจนขององค์กรปกครองท้องถิ่น

(3) การลงทุนเพื่อเด็กและการจัดการสิ่งแวดล้อมที่เกื้อกูลต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน มีมาตรการสำคัญ คือ สร้างเสริมความรู้ความเข้าใจและจิตสำนึกแก่สังคม

(4) การส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชน

(5) การพัฒนาองค์ความรู้ การติดตามประเมินผล

(6) การคุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชนในสถานะยากลำบาก

ที่ประชุมมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ สรุปได้ดังนี้

1. คำว่า “เด็กก่อนวัยเรียน” ขอให้ใช้เป็น “เด็กปฐมวัย” หรือ “เด็กก่อนเข้าเรียนประถมศึกษา” เนื่องจากเด็กเรียนตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดา

2. เด็กในกระบวนการยุติธรรม กลุ่มเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีปัญหา ยังคงมีปัญหาในสัดส่วนเท่าเดิม คือ ไม่เพิ่มจำนวนแต่ที่เพิ่มจำนวนขึ้นอย่างมาก คือ เด็กที่มาจากครอบครัวปกติ สาเหตุเกิดจากอิทธิพลของเพื่อน แต่เบื้องต้น คือ การไม่มีเวลาของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ส่งผลให้เด็กต้องไปหาเพื่อนและอาจทำความผิด จึงเห็นสมควรที่จะจัดให้มีกิจกรรมสร้างสรรค์สำหรับเด็กให้มากขึ้น ในส่วนของอายุเด็กที่เข้าสู่สถานแรกรับพบเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 12 ปี เกือบทุกแห่ง ไม่มีการแยกแยะกับผู้ที่มียุสสูงสุดถึง 24 ปี ซึ่งเด็กเล็กอาจเลียนแบบพฤติกรรมในทางไม่ดี อย่างไรก็ตาม พม. เคยเสนอให้กรณีเด็กอายุต่ำกว่า 12 ปี เข้าสู่กระบวนการตาม พ.ร.บ. คุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 โดยขณะนี้กระทรวงยุติธรรมกำลังเสนอเรื่องนี้ให้คณะกรรมการฯ ของสถานนิติบัญญัติแห่งชาติ พิจารณา

3. การเสนอ ร่าง รายงานสถานการณ์ นี้ ต่อ ครม. ควรต้องชัดเจนและเป็นรูปธรรม โดยเห็นสมควรทำเป็นแผนปฏิบัติการ (Action plan) กำหนดสิ่งที่จะต้องดำเนินการเรียงลำดับตามความสำคัญ กำหนดหน่วยงานรับผิดชอบหลัก-สนับสนุน รวมถึงมีกรอบระยะเวลาการปฏิบัติงาน (Time Frame) ที่ชัดเจน ทั้งนี้เมื่อจัดทำเป็นแผนปฏิบัติการแล้วให้เสนอ รว.พม. พิจารณาให้ความเห็นชอบ เพื่อนำเสนอ ครม. เห็นชอบให้หน่วยงานต่าง ๆ รับไปปฏิบัติและรายงานผลให้ ครม. ทราบต่อไป

4. ประเด็นเรื่องการใช้เวลาว่าง เห็นสมควรนำผลการวิจัยที่นี้จัดทำไว้มาผนวกเข้าไปได้ด้วย
มติ คณะกรรมการฯ มีมติเห็นชอบตามประเด็นที่เสนอ ดังนี้

1. เห็นชอบร่างรายงานสถานการณ์เด็กและเยาวชน ประจำปี 2548-2550
2. ให้ พม. นำร่างรายงานสถานการณ์เด็กและเยาวชน ประจำปี 2548-2550 มาจัดทำเป็นแผนปฏิบัติการเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ และนำไปสู่การปฏิบัติให้เป็นรูปธรรมภายในระยะเวลาที่ชัดเจน
3. ให้ สท.พม. นำร่างรายงานสถานการณ์เด็กและเยาวชนไปเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาเป็นประเด็นวาระเพื่อเด็กและเยาวชนใน ปี 2551

4.2 มาตรฐานและคู่มือการส่งเสริมสวัสดิภาพและคุ้มครองพิทักษ์สิทธิเด็กและเยาวชน

กรรมการและเลขานุการฯ นำเรียนที่ประชุมว่า ตามที่ สท. มีภารกิจประการหนึ่ง คือ การกำหนดมาตรฐานการพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพการคุ้มครองพิทักษ์สิทธิเด็กและเยาวชน ให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก พันธกรณี หรือข้อตกลงระหว่างประเทศ และกำกับดูแลให้เป็นไป

ตามมาตรฐานที่กำหนด สท. จึงได้จัดทำโครงการสร้างและพัฒนามาตรฐานการพัฒนาเด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้หน่วยงาน องค์กรภาคีและเครือข่ายด้านเด็กและเยาวชน นำมาตรฐาน เกณฑ์และตัวชี้วัด ไปปฏิบัติงานเทียบเคียงผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนที่อยู่ในความรับผิดชอบการดำเนินงานของ หน่วยงาน โดยมีกระบวนการ 4 กระบวนการ คือ 1. ปีที่ 1 (2548) เป็นการสร้างและพัฒนามาตรฐานเกณฑ์และตัวชี้วัดการ พัฒนาเด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ โดยเน้นพันธกิจ สท. ด้านการส่งเสริมสวัสดิภาพการคุ้มครองและ พิทักษ์สิทธิ และการพัฒนา 5 กลุ่มเป้าหมาย 2. ปีที่ 2 (2549) สท. วางแผนและผลักดันให้มีการนำมาตรฐานไปทดลองใช้ ในแต่ละภาค 3. ปีที่ 3 (2550) นำผลการทดลองใช้มาตรฐานในพื้นที่นำร่อง 4 จังหวัดมาพัฒนาเป็นมาตรฐาน สำหรับใน รายละเอียดกรรมการและเลขานุการฯ ขออนุญาตที่ประชุมให้ รศ.ระพีพรรณ คำหอม อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นผู้นำเสนอรายละเอียดเพื่อคณะกรรมการฯ พิจารณาให้ความเห็นชอบและนำเสนอ กรม. ต่อไป โดยสรุปได้ดังนี้

มาตรฐานการส่งเสริมสวัสดิภาพและคุ้มครองพิทักษ์สิทธิเด็กและเยาวชนเป็นมาตรฐานในเชิง กลุ่มเป้าหมาย มีฐานคิดอยู่ 2 แบบ คือ

แบบสากล มี อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ค.ศ.1989, การใช้ดัชนีชี้วัดในรัฐ

แบบสังคมไทย มี การพัฒนาเด็กและเยาวชน, การส่งเสริมสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน, การ คุ้มครองและพิทักษ์สิทธิเด็ก, การมีส่วนร่วม

ด้านกฎหมายและแผนงานที่เกี่ยวข้อง คือ รัฐธรรมนูญฯ พ.ศ. 2540, นโยบายเยาวชนแห่งชาติ และแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนระยะยาว (พ.ศ.2545-2554), พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 ตัวชี้วัดเพื่อการ ประเมินผลแผนปฏิบัติการหลักของปฏิญญาเพื่อเด็กไทย ฯลฯ

จากฐานคิด ด้านกฎหมายและนโยบายต่างๆ ทำให้ได้มาซึ่งมาตรฐานเด็กและเยาวชน มี 6 ด้าน คือ 1) ความมั่นคงในชีวิต 2) การศึกษา 3) เศรษฐกิจ 4) สังคม 5) สิทธิทางสังคม/การคุ้มครองสิทธิ และ 6) สภาพแวดล้อม

และในส่วนของมาตรฐาน (เชิงผลลัพธ์) ที่ใช้กับเครือข่าย/หน่วยงานที่ปฏิบัติงานกับ กลุ่มเป้าหมาย นั้นมีองค์ประกอบอยู่ 4 ตัวด้วยกัน คือ ดัชนี/ข้อกำหนดหลักของมาตรฐาน, องค์ประกอบ (ข้อกำหนด ข้อย่อย), ตัวชี้วัด/ตัวบ่งชี้, เกณฑ์ ร้อยละ 90 มี/ไม่มี

ภาพรวมของมาตรฐานทั้งหมด โดยแยกตามช่วงวัยซึ่งมีด้วยกัน 7 ช่วงวัย คือ

1. ช่วงแรกเกิด-3 ปี (ตัวชี้วัด 62 ตัว) 2. 3 ปี-6 ปี (ตัวชี้วัด 74 ตัว) 3. 6 ปี-9 ปี (ตัวชี้วัด 78 ตัว) 4. 9 ปี-12 ปี (ตัวชี้วัด 76 ตัว) 5. 12 ปี-15 ปี (ตัวชี้วัด 87 ตัว) 6. 15 ปี-18 ปี (ตัวชี้วัด 76 ตัว) 7. 18 ปี-25 ปี (ตัวชี้วัด 77 ตัว)

ภาพสะท้อนของเด็กและเยาวชน สิ่งที่ต้องการมากที่สุด คือ มาตรฐาน/ข้อกำหนดใน ข้อ 1 เรื่องของความมั่นคงในชีวิต และมีข้อสังเกตอีกประการหนึ่ง คือ พบว่าในข้อ 5 เรื่องของสิทธิทางสังคม/การคุ้มครองสิทธิ ทุกช่วงวัยมีความต้องการที่ใกล้เคียงกัน ส่วนข้อกำหนดที่มีความต้องการน้อยที่สุด คือ ข้อ 6 เรื่องของสภาพแวดล้อม

การนำมาตรฐานไปใช้ สรุปได้ดังนี้

- ให้นหน่วยงาน/เครือข่าย/อปท. ที่ทำงานด้านเด็กและเยาวชนที่สนใจฯ นำเอาไปปฏิบัติ
- ใช้เปรียบเทียบกับผลการดำเนินงานของหน่วยงาน/เครือข่าย/อปท. ที่ดำเนินงานอยู่แล้ว
- ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำระบบฐานข้อมูลที่ชัดเจน
- ควรให้การสนับสนุนและส่งเสริมหน่วยงานที่ได้รับการรับรองมาตรฐานในระดับต่าง ๆ

เช่น งบประมาณ การสนับสนุนทางวิชาการ การส่งเสริมทักษะต่างๆ

บทสรุปเรื่องของมาตรฐาน มีดังนี้ คือ

- มาตรฐานการส่งเสริมสวัสดิภาพและคุ้มครองเด็ก นั้น มี 453 ตัวชี้วัด และเยาวชน มี 77

ตัวชี้วัด

- นำไปทดลองใช้ 2 ปี แสดงสถานะความมั่นคงของเด็กและเยาวชนเชิงปัจเจกบุคคล
- ในเชิงผลลัพธ์ (Outcomes) ให้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้เทียบเคียงกับผลงาน

(Outputs) ที่ทำอยู่แล้ว

- กำหนดกลไก แต่ละระดับ / มีแผนปฏิบัติการชัดเจน
 - ให้นหน่วยงานมีบทบาท ให้การสนับสนุน/ส่งเสริม/พัฒนา/หน่วยงานอย่างต่อเนื่อง
 - มีการประเมินภายใน (SAR) และภายนอก (EAR)
 - การผ่านการรับรองมาตรฐานนี้จะถูกใช้เป็นเครื่องมือของหน่วยงานที่จะรับการสนับสนุนจากกองทุนต่างๆ ของพม. เพื่อวัดเชิงประสิทธิภาพและประสิทธิผล/ผลลัพธ์ต่อกลุ่มเป้าหมาย
- ที่ประชุมมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ สรุปได้ดังนี้

1. หลีกเลี่ยงการใช้คำว่ามาตรฐาน เนื่องจากถ้าจะใช้คำว่ามาตรฐานนั้นต้องมีผลการวิจัยที่ชัดเจน และวิจัยมากกว่านี้ อาจใช้คำว่าแนวแผนการพัฒนาเด็กและเยาวชน โดยใช้ตัวชี้วัดพื้นฐานเบื้องต้น แทน

2. ตัวชี้วัดที่จะใช้จะต้องเป็นตัวชี้วัดที่วัดได้จริง ต้องชัดเจนว่าวัดอย่างไร ใช้อะไรเป็นตัววัด หน่วยงานใดเป็นผู้วัด และการกำหนดเกณฑ์ ร้อยละ 90 ต้องระบุด้วยว่าภายในปีใด เรื่องที่ยังขาดมากคือการเก็บข้อมูลที่เป็น Profile ที่เป็นระบบและต่อเนื่อง

3. ตัวชี้วัดหากมีจำนวนมากเกินไปจะนำไปใช้วัดได้ยาก และประสบความสำเร็จได้ยาก เห็นสมควรให้มีการหารือกับทุกกระทรวง/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสกัดให้ได้เฉพาะตัวชี้วัดที่นำมาใช้ได้จริง อย่างไรก็ตามตัวชี้วัดต้องมีเป้าหมายและเงื่อนไขที่อาจแตกต่างกันได้ โดยไม่จำเป็นต้องเป็นเป้าหมายเดียวกัน ดังนั้น จึงอาจไม่ต้องตัดตัวชี้วัดให้น้อยลงก็ได้แต่ใช้วิธีกำหนดช่วงเวลาที่จะวัดในแต่ละตัวชี้วัด

4. การสร้างตัวชี้วัดควรมองให้ครอบคลุมซึ่งในร่างมาตรฐานที่เสนอยังขาดตัวชี้วัดทางด้านจิตใจ และจิตวิญญาณ พม. อาจต้องทำเป็น Mapping โดยนำทั้ง รัฐธรรมนูญ กฎหมาย พระราชบัญญัติต่าง ๆ และตัวชี้วัดที่มีอยู่มาพิจารณาความเชื่อมโยงในทุกมิติ

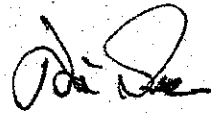
มติ

คณะกรรมการฯ มีมติ ดังนี้

สมบูรณขึ้น

1. ให้ทีมผู้วิจัย และ สท. รับข้อสังเกตไปพิจารณาเพิ่มเติม ปรับปรุงร่างมาตรฐานให้
2. เห็นสมควรตั้งคณะทำงาน 1 ชุด เพื่อพิจารณาตัวชี้วัดในเรื่องต่าง ๆ ในร่างมาตรฐาน แล้วให้กำหนดตัวชี้วัดขึ้น ให้แล้วเสร็จภายใน 2 เดือน และนำเข้าที่ประชุม กยช. ต่อไป

เลิกประชุมเวลา 16.00 น.

(นายกิตติ สมานไทย)

ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์

เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ

กรรมการและเลขานุการ

รายงานการประชุม
คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ
ครั้งที่ 5/2550

วันศุกร์ที่ 16 พฤศจิกายน 2550 เวลา 13.30 น.
ณ ห้องประชุม 301 ตึกบัญชาการ ทำเนียบรัฐบาล

ผู้มาประชุม

1. รองนายกรัฐมนตรี
(นายไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม
รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์)	ประธานกรรมการ
2. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคม
และความมั่นคงของมนุษย์
(นายพลเดช ปิ่นประทีป รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ แทน)	รองประธานกรรมการ
3. ปลัดกระทรวงกลาโหม
(พลตรี เค่นดวง ทิมวัฒนา
หัวหน้าศูนย์ประสานงานพัฒนาเพื่อความมั่นคง
สำนักนโยบาย และแผนกลาโหม แทน)	กรรมการ
4. ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
(นายสิงห์ทอง ชินวรรังสี
ผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ แทน)	กรรมการ
5. ปลัดกระทรวงมหาดไทย
(นายวันชาติ วงษ์ชัยชนะ
ที่ปรึกษาด้านการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ แทน)	กรรมการ
6. ปลัดกระทรวงสาธารณสุข
(นางสุบุญญา หุตังคบดี
ที่ปรึกษากระทรวงสาธารณสุขด้านอาหารและยา แทน)	กรรมการ
7. ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
(นางสาวจรินทร์ เลิศจิระประเสริฐ
เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบาย และแผน 8 ว แทน)	กรรมการ

8. เลขานุการคณะกรรมการการอุดมศึกษา
(นายสรรค์ วรรณทร์
ที่ปรึกษาสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา แทน)	กรรมการ
9. ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
(นายศัชร วัฒนะมงคล
ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาการเรียน นักศึกษา และกิจการพิเศษ แทน)	กรรมการ
10. อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง
(นายสุวิทย์ พลพานิช)	กรรมการ
11. เลขานุการสภาความมั่นคงแห่งชาติ
(นางสาวสุมาลี กาญจนพิศ
ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านปัญหาความมั่นคงข้ามชาติ แทน)	กรรมการ
12. ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย
(นายทนกพันธุ์ จุลเกษม)	กรรมการ
13. นางสาวสุวี จตุกุล	กรรมการ
14. นายวิชัย รูปจำดี	กรรมการ
15. นายจรัญ ภักดีธนากุล	กรรมการ
16. นายสรรพลสิทธิ์ คูมพ์ประพันธ์	กรรมการ
17. นายนิรันดร์ เมืองพระ	กรรมการ
18. พลตำรวจโท ชัชวาลย์ สุขสมจิตร	กรรมการ
19. นายปราโมช รัฐวินิจ	กรรมการ
20. ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์
เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ
(นายกิตติ สมานไทย)	กรรมการและเลขานุการ

ผู้ไม่มาประชุม

1. นายวัลลภ พลอยทับทิม	ตติรราชการ

ผู้เข้าร่วมประชุม

1. นายกฤษฎา เรืองอารีรัชต์ รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง
2. นายสมชาย เจริญอำนวยสุข รองผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์
เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ
3. นพ.สุริยเดว ทรีปาตี ผู้จัดการแผนงานสุขภาวะเด็กและเยาวชน สสส.
4. นางจิตติภักดา หวังเจริญ ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและพิทักษ์เด็ก สท.
5. นางสาวอุษณีย์ กังวารจิตต์ ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและพิทักษ์เยาวชน สท.
6. นางครุณี เทพเฉลิม ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้ด้อยโอกาส สท.
7. นายประยงค์ พนาสันติกุล แทนผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและพิทักษ์คนพิการ สท.
8. นางคะนิง นาคประยูร แทนผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุ สท.
9. นายสันติ นักบุญ แทนผู้อำนวยการกองกลาง สท.
10. เจ้าหน้าที่ สท. จำนวน 26 คน

เริ่มประชุมเวลา 13.30 น.

รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (นายไพฑูรย์ วัฒนศิริธรรม) ประธาน กยช. เป็นประธานในการประชุมและได้ดำเนินการประชุมฯ ตามระเบียบวาระ ดังนี้

ระเบียบวาระที่ 1 เรื่องที่ประธานหรือเลขานุการแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

กรรมการและเลขานุการฯ ได้แนะนำผู้ชี้แจงในระเบียบวาระที่ 4.1 เรื่อง การพัฒนาเครื่องมือการสร้างคุณภาพเด็กและเยาวชน (Development Assets) ได้แก่ นายแพทย์สุริยเดว ทรีปาตี ผู้จัดการแผนงานสุขภาวะเด็กและเยาวชน สสส. และ หัวหน้าคลินิกเพื่อนวัยทีน สถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข

มติ คณะกรรมการฯ รับทราบ

ระเบียบวาระที่ 2 เรื่องรับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 4/2550

กรรมการและเลขานุการฯ ได้นำเรียนให้ที่ประชุมทราบว่า ตามที่ได้มีการประชุมคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ (กยช.) ครั้งที่ 4/2550 เมื่อวันที่ 3 กันยายน 2550 เวลา 13.30 น. ณ ห้องประชุม 301 ตึกบัญชาการ ทำเนียบรัฐบาล ฝ่ายเลขานุการฯ ได้จัดทำรายงานการ

ประชุม กษ. ครั้งที่ 4/2550 เสนอคณะกรรมการฯ พิจารณารับรองแล้ว ไม่มีกรรมการท่านใดขอแก้ไข จึงเสนอที่ประชุมเพื่อโปรดรับรองอีกครั้ง

มติ คณะกรรมการฯ รับรองรายงานการประชุม กษ. ครั้งที่ 4/2550

ระเบียบวาระที่ 3 เรื่องสืบเนื่อง

3.1 รายงานสถานการณ์เด็กและเยาวชน ประจำปี 2548-2550 (เพื่อทราบ)

กรรมการและเลขานุการฯ นำเรียนให้ที่ประชุมทราบว่า สืบเนื่องจากการประชุม กษ. ครั้งที่ 4/2550 เมื่อวันที่ 3 กันยายน 2550 ได้อนุญาตให้ ผศ.อัญมณี บุรณกานนท์ หัวหน้าภาควิชาสังคมสงเคราะห์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ปรึกษาโครงการจัดทำรายงานสถานการณ์เด็กและเยาวชนเสนอรายละเอียดสาระเนื้อหาของรายงานสถานการณ์เด็กและเยาวชน ประจำปี 2548-2550 ประกอบด้วย 4 บทได้แก่ บทที่ 1 ความนำ บทที่ 2 สถานการณ์รายละเอียด บทที่ 3 ผลการดำเนินงาน : ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาเด็กและเยาวชน และบทที่ 4 สรุปข้อเสนอแนะ โดยที่ประชุมได้มีข้อสังเกตและให้ข้อเสนอแนะเพื่อการจัดทำดังนี้

1. คำว่า “เด็กก่อนวัยเรียน” ให้ใช้เป็น “เด็กปฐมวัย” หรือ “เด็กก่อนเข้าเรียนประถมศึกษา” เนื่องจากเด็กเรียนตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดา

2. เด็กในกระบวนการยุติธรรม ที่มาจากครอบครัวปกติมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น สาเหตุเกิดจากอิทธิพลของเพื่อน แต่เบื้องต้น คือ การไม่มีเวลาของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ส่งผลให้เด็กต้องไปหาเพื่อนและอาจทำความคิด จึงเห็นสมควรที่จะจัดให้มีกิจกรรมสร้างสรรค์สำหรับเด็กให้มากขึ้น ในส่วนของอายุเด็กที่เข้าสู่สถานแรกรับ พบเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 12 ปี เกือบทุกแห่ง ไม่มีการแยกแดนกับผู้ที่มีอายุสูงสุดถึง 24 ปี ซึ่งเด็กเล็กอาจเลียนแบบพฤติกรรมในทางไม่ดีจากเด็กที่มีอายุมากกว่า ขณะนี้กระทรวงยุติธรรมกำลังเสนอเรื่องให้เด็กอายุต่ำกว่า 12 ปี เข้าสู่กระบวนการตาม พ.ร.บ. คุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 ให้คณะกรรมการสิทธิของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พิจารณา

3. การเสนอร่างรายงานสถานการณ์นี้ต่อกรม ควรต้องชัดเจนและเป็นรูปธรรม โดยสมควรทำเป็นแผนปฏิบัติการ (Action Plan) กำหนดสิ่งที่จะต้องดำเนินการเรียงลำดับตามความสำคัญ รวมถึงมีกรอบระยะเวลาการปฏิบัติงาน (Time Frame) ที่ชัดเจน ทั้งนี้เมื่อจัดทำเป็นแผนปฏิบัติการแล้วให้เสนอ รมว.พม. พิจารณาให้ความเห็นชอบ เพื่อนำเสนอ กรม. เห็นชอบให้หน่วยงานต่าง ๆ รับไปปฏิบัติและรายงานผลให้ กรม. ทราบต่อไป

4. ประเด็นเรื่องการใช้เวลาว่างเห็นสมควรนำผลการวิจัยที่นี้จัดทำไว้มาผนวกเข้าไปได้ด้วย

กช. มีมติเห็นชอบตามประเด็นที่เสนอ ดังนี้

1. เห็นชอบร่างรายงานสถานการณ์เด็กและเยาวชน ประจำปี 2548-2550
2. ให้ พม. นำร่างรายงานสถานการณ์เด็กและเยาวชน ประจำปี 2548-2550 มาจัดทำเป็นแผนปฏิบัติการเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ และนำไปสู่การปฏิบัติให้เป็นรูปธรรมภายในระยะเวลาที่ชัดเจน
3. ให้ สท. พม. นำร่างรายงานสถานการณ์เด็กและเยาวชนไปเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาเป็นประเด็นวาระเพื่อเด็กและเยาวชนในปี 2551

สท. และที่ปรึกษาโครงการจัดทำรายงานสถานการณ์เด็กและเยาวชน ได้ดำเนินการตามข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของ กช. ดังนี้

1. ปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาสาระของรายงานสถานการณ์เด็กและเยาวชนประจำปี 2548-2550 เช่น ได้เพิ่มเติมข้อมูลของงานวิจัยเรื่อง พฤติกรรมเด็กไทย พ.ศ. 2548 ที่จัดทำโดย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) ลงในส่วนของการรายงานด้านการใช้เวลาว่าง/นันทนาการ

2. ในส่วนข้อเสนอแนะในบทที่ 5 ของรายงานสถานการณ์เด็กและเยาวชน ที่ประชุม กช. เสนอแนะว่า การเสนอรายงานสถานการณ์ฯ ต่อ ครม. ควรต้องชัดเจนและเป็นรูปธรรม สท. ได้ปรับบทนี้ โดยการศึกษาวิเคราะห์ จัดลำดับความสำคัญแผนงาน โครงการ ที่หน่วยงานระดับกระทรวง กรม ต่าง ๆ กำหนดจะดำเนินการ โดยมี 2 ประเภท คือ แผนงาน โครงการที่มีการเตรียมงบประมาณรองรับในหลักการไว้แล้ว และแผนงาน โครงการที่ขาดงบประมาณแต่เป็นต้องดำเนินการ ซึ่งแผนงานโครงการ ทั้ง 2 ประเภทได้บรรจุอยู่ในแผนปฏิบัติการดำเนินงานด้านเด็กและเยาวชน 2 ฉบับที่ สท. ได้ประมวลไว้แล้วคือ

2.1 แผนปฏิบัติการระดับชาติด้านการพัฒนาเด็ก ระยะสั้น (พ.ศ. 2550-2552) ตามนโยบาย และแผนยุทธศาสตร์ระดับชาติด้านการพัฒนาเด็กตามแนวทาง “โลกที่เหมาะสมสำหรับเด็ก” (พ.ศ. 2550-2559)

2.2 แผนปฏิบัติการหลัก พ.ศ. 2548-2554 ตามนโยบายเยาวชนแห่งชาติ และแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนระยะยาว (พ.ศ. 2545-2552)

ที่ประชุมมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ สรุปได้ดังนี้

1. ตามร่าง พ.ร.บ ส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. มาตรา 4 ได้นิยามคำว่าเด็กและเยาวชนไว้อย่างชัดเจน ดังนั้น ในการทำงานต่อไปไม่ว่าจะเป็นการทำแผนหรือนโยบายต่าง ๆ ต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษสำหรับแต่ละกลุ่ม โดยอาจต้องแยกเป็นประเด็นด้านเด็กและเยาวชนให้ชัดเจนขึ้น

2. ข้อแตกต่างของเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับสังคมแวดล้อม บุคคลแวดล้อมตัวเด็กเป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงด้วย โดยในกลุ่มเด็กจะมีบทบาทของผู้ปกครองเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ขณะที่เยาวชนบทบาทของผู้ปกครองจะลดลงเนื่องจากรับผิดชอบตัวเองได้มากขึ้น

มติ คณะกรรมการฯ รับทราบ และให้ สท. รับข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะไปดำเนินการ เพื่อนำเสนอ ครม. พิจารณาต่อไป

3.2 การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาด็กและเยาวชนตามวาระเพื่อเด็กและเยาวชน ปี 2550 (เพื่อพิจารณา)

กรรมการและเลขานุการฯ นำเรียนที่ประชุมว่า สืบเนื่องจากการประชุม กยช. ครั้งที่ 4/2550 เมื่อวันที่ 3 กันยายน 2550 กยช. ได้รับทราบรายงานความก้าวหน้าของการประสานงานการขับเคลื่อนวาระเพื่อเด็กและเยาวชน ปี 2550 ของกระทรวงที่รับผิดชอบงานด้านสังคม ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงวัฒนธรรม สำนักนายกรัฐมนตรีรวมทั้งหน่วยงานเอกชน และเครือข่ายภาคประชาชน ใน 5 ประเด็น คือ

ประเด็นที่ 1 ส่งเสริมสื่อสร้างสรรค์สำหรับเด็ก เยาวชน

ประเด็นที่ 2 ส่งเสริมกิจกรรมสร้างสรรค์สำหรับเด็กและเยาวชน

ประเด็นที่ 3 ส่งเสริมสถานรับเลี้ยงเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียนอนุบาลที่มีคุณภาพ

ประเด็นที่ 4 ส่งเสริมจังหวัดน่าอยู่สำหรับเด็กและเยาวชน

ประเด็นที่ 5 เสริมสร้างกฎหมายครอบคร้ว

รวมทั้งข้อเสนอของคณะทำงานเพื่อการประสานงานยุทธศาสตร์ด้านเด็กและเยาวชน ตามคำสั่ง พม. ที่ 001/2549 และคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 107/2550 จัดระบบการส่งเสริม ผลักดันให้เกิดกระแสการให้ความสำคัญของวาระด้านเด็กและเยาวชน ตลอดจนเพื่อติดตามผลการดำเนินงานตามที่รัฐบาลประกาศ รวมทั้งสื่อให้สังคมรับรู้ความก้าวหน้า คือ ช่วงเดือนมกราคมซึ่งเป็นวันเด็กแห่งชาติ ควรประกาศนโยบายเป็นพิเศษเพื่อเด็กและเยาวชนในแต่ละปี ช่วงเดือนกันยายนเป็นวันเยาวชนแห่งชาติ (20 กันยายน) ควรเป็นการแถลงผลงานความก้าวหน้า และเตรียมการประกาศนโยบายในปีถัดไป และกยช. ได้มีมติเห็นสมควรให้รายงานคณะรัฐมนตรีได้รับทราบความก้าวหน้าและประเด็นที่จะนำเสนอในปี 2551 ต่อไป

สท. ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการประสานงานขับเคลื่อนวาระเพื่อเด็กและเยาวชน ได้ดำเนินการ คือ จัดงานแถลงผลงานความก้าวหน้าในประเด็นยุทธศาสตร์ฯ ในวันศุกร์ที่ 2 พฤศจิกายน 2550 เวลา 13.00 - 14.00 น. ณ ห้องปรกรณ์อังสุตงษ์ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยมีรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง

ของมนุษย์ (นายไพฑูย์ วัฒนศิริธรรม) เป็นประธาน และมีผู้แทนกระทรวงที่เกี่ยวข้องร่วมให้ข้อมูล ซึ่งสรุปผลงาน ที่สำคัญในช่วงมกราคม-ตุลาคม 2550 ได้ดังนี้

1. มีรายการ โทรทัศน์เพื่อครอบครัวเพิ่มมากขึ้น
2. มีการจัดระเบียบโฆษณาเกี่ยวกับขนมเด็ก
3. มีการปราบการดูลามก
4. มีการพัฒนาสื่อที่มีคุณภาพ เช่น ประกาศให้ ETV, สถานี FM 92 และ AM 1100 เป็น โทรทัศน์/วิทยุ ดับแบบ
5. มีกิจกรรมสร้างสรรค์ที่เด็กและเยาวชนทำเพื่อสังคมมากขึ้น เช่น โครงการไม่ทอดทิ้งสังคม “เยาวชน 1,000 ทาง” เยาวชนประชาติไทย พื้นที่สร้างสรรค์ของเยาวชนใน 525 ตำบล 34 จังหวัด
6. มีการประกาศใช้นโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาเด็กปฐมวัย (0-5 ปี) ระยะยาว พ.ศ.2550-2559
7. พัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เด็กปฐมวัยในด้านต่าง ๆ เช่น จัดทำมาตรฐานการพัฒนาเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย อบรมผู้ดูแลเด็ก ปรับสถานภาพผู้ดูแลเด็ก ส่งเสริมการศึกษาระดับปริญญาตรี ยกกระดับมาตรฐานขั้นพื้นฐานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
8. จังหวัดได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์จังหวัดนำอยู่ของเด็กและเยาวชน โดยมีตัวชี้วัดเป็นเครื่องกำหนดเช่น ความปลอดภัย สุขภาพ การมีส่วนร่วม พื้นที่สร้างสรรค์ ครอบครัวและคุ้มครองสิทธิการเรียนรู้
9. มีการนำเสนอเรื่องการส่งเสริมสถาบันครอบครัว เป็นระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีและจัดทำหนังสือ “วาระเพื่อเด็กและเยาวชน...ใครว่าเกียจร้าง?”

กรรมการและเลขานุการได้นำเรียนข้อคิดเห็นของ สท.ในฐานะฝ่ายเลขานุการ โดย สท.พิจารณาเห็นว่าคณะทำงานเพื่อการประสานงานยุทธศาสตร์ด้านเด็กและเยาวชนมีการวางแผนคิด ขั้นตอนการดำเนินงานอย่างชัดเจน ดังนั้นเพื่อให้เกิดกลไกในการกำหนดวาระแห่งชาติเพื่อเด็กและเยาวชนในเชิงนโยบายอย่างต่อเนื่องและเกิดประโยชน์สูงสุดทั้งการเร่งรัดนโยบายและการบูรณาการงานเพื่อเด็กและเยาวชนในแต่ละปี จึงเสนอ กยช. แต่งตั้งคณะอนุกรรมการจัดทำวาระเพื่อเด็กและเยาวชน

ที่ประชุมมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ สรุปได้ดังนี้

1. ในส่วนของรายการโทรทัศน์โดยเฉพาะละครควรได้มีมาตรการในการควบคุมดูแลละครที่ไม่สร้างสรรค์ เนื่องจากจะเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีแก่เด็กและเยาวชน อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ได้เรียนชี้แจงต่อที่ประชุมว่าขณะนี้รอกกฎหมายที่กำลังจะออกใหม่ซึ่งจะมีการกำหนดช่วงเวลา โดยกรมประชาสัมพันธ์จะเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบ แต่ในระหว่างนี้สถานีจะรับผิดชอบตัวเองในการพิจารณารายการที่จะนำเสนอนายแพทย์กฤษดา เรืองอารีรัชต์ รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง ได้นำ

เรียนเพิ่มเติมว่าที่ผ่านมาได้มีการทำ Rating กำหนดประเภทและช่วงเวลาในการเผยแพร่รายการทางโทรทัศน์ โดยหลังจากทำมา 3 เดือนพบว่าความรุนแรงลดน้อยลงทั้งเรื่องเพศ ภาษา และความรุนแรง

2. ที่ประชุมเห็นสมควรเพิ่มผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงมหาดไทย ในคณะกรรมการจัดทำวาระเพื่อเด็กและเยาวชนและเห็นสมควรให้เตรียมจัดทำวาระเพื่อเด็กและเยาวชนล่วงหน้าแต่เนิ่น ๆ

มติ

1. คณะกรรมการรับทราบ และให้รับข้อสังเกตบางประการของกรรมการฯ ไปพิจารณา
2. ให้เพิ่มเติมผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุขและ กระทรวงมหาดไทย เป็นอนุกรรมการในคณะกรรมการจัดทำวาระเพื่อเด็กและเยาวชน

3.3 การปรับปรุงโครงสร้าง สท. (เพื่อทราบ)

กรรมการและเลขานุการฯ นำเรียนที่ประชุมทราบเกี่ยวกับความก้าวหน้าของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ในคราวประชุม กยช. ครั้งที่ 4 / 2550 เมื่อวันที่ 3 กันยายน 2550 และกยช. มีมติรับทราบนั้น กรรมการและเลขานุการฯ ขอสรุปรายงานความก้าวหน้าของร่าง พ.ร.บ. ดังกล่าว ดังนี้

1. พม. โดย สท. ได้จัดทำร่างพระราชบัญญัติพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. โดยบรรจุไว้ในแผนพัฒนาฯ ปี 2548 และได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฯ ต่อสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ซึ่งคณะรัฐมนตรีเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฯ ตามที่ พม. เสนอ

2. ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้มีการแก้ไขชื่อร่างพระราชบัญญัติเป็น “ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ”

3. การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. โดยมีนายวัลลภ ตังคณานุกาญจน์ เป็นประธาน และสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้มีมติเห็นชอบกับร่างพ.ร.บ.ฯ ซึ่งมีทั้งหมด 45 มาตรา แบ่งเป็นหมวดตามเนื้อหาของกฎหมายออกเป็น 3 หมวด 1 บทเฉพาะกาล โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

(1) มาตรา 4 ได้กำหนดคำนิยามไว้ดังนี้

“เด็ก” หมายความว่า บุคคลที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์

“เยาวชน” หมายความว่า บุคคลที่มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีถึงยี่สิบห้าปีบริบูรณ์

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ

“คณะบริหาร” หมายความว่า คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ คณะบริหาร

สภาเด็กและเยาวชนจังหวัด คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร และคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย

(2) หมวดที่ 3 มาตรการส่งเสริมการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน

- ส่วนที่ 1 สถานเด็กและเยาวชน โดยกำหนดให้มีการจัดตั้งสถานเด็กและเยาวชนอำเภอ สถานเด็กและเยาวชนจังหวัด สถานเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร และสถานเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย เพื่อเป็นการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาตนเอง นอกจากนี้ยังกำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารสถานเด็กและเยาวชนในระดับต่าง ๆ เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

- ส่วนที่ 2 การส่งเสริมบทบาทขององค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชน เป็นการสนับสนุนให้องค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชนที่มีกิจกรรมหรือผลงานเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนและไม่ได้มีวัตถุประสงค์ในทางกำหนัดหรือมุ่งหากำไร มีสิทธิขอจดทะเบียนเป็นองค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชนด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน ซึ่งอาจได้รับเงินอุดหนุน เงินช่วยเหลือ หรือการสนับสนุนจากรัฐ

4. สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ทูลเกล้าฯ ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. เพื่อทรงลงพระปรมาภิไธย และประกาศในราชกฤษฎีกา บังคับใช้เป็นกฎหมายต่อไป

เนื่องจาก พ.ม. ได้มีแผนที่จะปรับโครงสร้างภายในกระทรวงเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานเพื่อกลุ่มเป้าหมาย นอกจากนี้โดยเหตุผลที่ ร่างพ.ร.บ.ฯ กำลังจะประกาศใช้ พ.ม. จึงได้เตรียมการปรับปรุงโครงสร้างของ สท. ขึ้นใหม่

กรรมการฯ ให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. สท. ควรศึกษาและเตรียมแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบถึงสาระสำคัญของร่าง พ.ร.บ.ฯ
2. องค์การสหประชาชาติมีข้อกังวลเกี่ยวกับการจัดตั้งสถานเด็กและเยาวชนซึ่งมีการกำหนดชัดเจนในร่าง พ.ร.บ.ฯ นี้ ควรเป็นสภาของเด็กและเยาวชนโดยแท้จริงไม่ใช่ สภาที่ผู้ใหญ่เป็นผู้จัดการให้เด็ก

มติ คณะกรรมการฯ รับทราบ

ระเบียบวาระที่ 4 เรื่องเพื่อพิจารณา

4.1 การพัฒนาเครื่องมือการสร้างคุณลักษณะที่ดีของเด็กและเยาวชน (Developmental Assets)

กรรมการและเลขานุการฯ นำเรียนที่ประชุมว่า จากสถานการณ์เด็กและเยาวชนด้านครอบครัว การดูแล พฤติกรรมของเด็ก เยาวชนในด้านต่าง ๆ ส่งผลกระทบทั้งสุขภาพและเศรษฐกิจของเด็กเยาวชนและครอบครัวไทย ซึ่งสามารถวิเคราะห์เป็นปัจจัยเสี่ยงและปัจจัยป้องกัน เพื่อกำหนดเป็นยุทธศาสตร์แนวทางการแก้ปัญหาเด็กและเยาวชนในทิศทางข้างหน้า สสส. ในฐานะหน่วยงานที่มี

ภารกิจในด้านเด็กและเยาวชนได้มีส่วนในการผลักดันให้เกิดการป้องกันแก้ไขปัญหเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนเพื่อให้เด็กและเยาวชนมีสุขภาวะที่ดี และในปี 2550 ได้ร่วมเป็นหน่วยสนับสนุนผลักดันวาระเพื่อเด็กและเยาวชนร่วมกับกระทรวง พม. วร. ศธ. มท. สำนักงานกฤษฎมนตรี และเครือข่ายด้านเด็ก เยาวชน และครอบครัว เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องและเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานด้านเด็กและเยาวชน แผนงานสุขภาวะเด็กและเยาวชน สสส. จึงเสนอแนวคิดและเครื่องมือในการพัฒนางานด้านเด็กและเยาวชน ซึ่งการทำงานด้านเด็กและเยาวชน แบ่งได้ 2 แบบดังนี้ 1) คุณลักษณะการทำงานด้านเด็กและเยาวชนที่มองปัญหาเป็นที่ตั้ง (Problem-based) 2) คุณลักษณะการทำงานด้านเด็กและเยาวชนที่มองคุณลักษณะที่ดีเป็นที่ตั้ง (Positive youth-based)

กรรมการและเลขานุการฯ ขออนุญาตที่ประชุมให้ นพ.สุริยเดว ทรีปาตี ผู้จัดการแผนงานสุขภาวะเด็กและเยาวชน สสส. และ หัวหน้าคลินิกเพื่อนวัยทีน สถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี กรรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข เป็นผู้นำเสนอในรายละเอียดหัวข้อต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

สถานการณ์วัยรุ่นไทย

จำนวนวัยรุ่นในประเทศไทย จากประชากรประเทศไทยประมาณ 70 ล้านคน ในจำนวนนี้เป็นเยาวชน (10-24 ปี) ประมาณ 15 ล้าน หรือ 1 ใน 4 อายุต่ำกว่า 19 ปี มีประมาณ 8 ล้านคน สาเหตุการตายของวัยรุ่นไทย 3 ลำดับแรก (รายงานเมื่อปี พ.ศ. 2546) ได้แก่ อุบัติเหตุ (ร้อยละ 40) 4,000 รายต่อปี หรือ 11 คน ต่อวัน เอดส์ (ร้อยละ 12 ของจำนวนผู้ป่วยเอดส์ทั้งหมด) 80,000 คน ฆ่าตัวตาย 600 รายต่อปี หรือ 2 คนต่อวัน ภาวะเสี่ยงของเยาวชนไทย เรียงลำดับ (2549) ได้แก่ 1) Unsafe sex 2) เหล้า บุหรี่ และ 3) บริโภคนิยม

โดยสรุป วัยรุ่นอายุ 10-20 ปี มีประมาณ 10 ล้านคน ในแต่ละปีพบว่า

1. วัยรุ่นเสียชีวิตจากประสบอุบัติเหตุ 4,000 ราย หรือ 12 รายต่อวัน
2. วัยรุ่นเสียชีวิตจากการฆ่าตัวตาย 600 คน หรือ 2 รายต่อวัน
3. วัยรุ่นอ้วน ร้อยละ 15 คือ 1.5 ล้านคน
4. วัยรุ่นอายุน้อยกว่า 20 ปี ฆ่าตัวตายประมาณร้อยละ 12 ของหญิงทั้งหมดที่ฆ่าตัวตายถูกที่โรงพยาบาลหรือ 70 ต่อ 1,000 คน

- วัยรุ่นติดเน็ตติดเกม ส่วนใหญ่อยู่อายุ 10-15 ปี เสียค่าเล่น 2,500 บาทต่อเดือน ใช้เวลาเล่นนานกว่า 20 ชม. ต่อสัปดาห์

- วัยรุ่นพิการจากความรุนแรงนับแสนรายต่อปี

- วัยรุ่นอายุน้อยกว่า 20 ปี ชายดื่ม 2 ล้านคน ในขณะที่หญิงดื่ม 2 แสนคน

การสร้างคุณลักษณะที่ดีของวัยรุ่นมีความจำเป็นอย่างมากและเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้วัยรุ่น ครอบครัว และสังคมเกิดภูมิคุ้มกันที่แข็งแรง กลยุทธ์ในการสร้างคุณลักษณะที่ดีของวัยรุ่นมีหลายประเทศให้ความสำคัญโดยเฉพาะสหรัฐอเมริกา ซึ่งกำหนด 40 ดัชนีชี้วัดคุณลักษณะที่ดีของวัยรุ่น จากการศึกษาพบว่า คุณลักษณะที่ดีของวัยรุ่น ประกอบด้วย 5 พลัง 40 ตัวชี้วัด คุณลักษณะวัยรุ่นไทย ได้แก่

1. พลังแห่งตน คือ พลังคุณค่าในตนเองมีตัวชี้วัดเช่น ความรู้สึกว่าชีวิตยังมีความหวังฯ พลังความสามารถในการอยู่ร่วมกับสังคมมีตัวชี้วัด เช่น ทักษะในการคบเพื่อน ทักษะในการแก้ปัญหา จัดแย้งด้วยสันติวิธี ฯ พลังการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้ตนเองมีตัวชี้วัด เช่น รักความยุติธรรมไม่แบ่งแยกชั้น ฯ

2. พลังเพื่อนและกิจกรรม มีตัวชี้วัด เช่น

- วัยรุ่นมีกิจกรรมสันทนาการนอกหลักสูตร
- วัยรุ่นมีการเล่นกีฬาออกกำลังกาย
- กิจกรรมทางศาสนา
- การมีนัดกับเพื่อนในกิจกรรมที่ดี
- กลุ่มเพื่อนที่เป็นแบบอย่างที่ดี

3. พลังโรงเรียน (ความมุ่งมั่นในการสร้างปัญญา) มีตัวชี้วัด เช่น

- โรงเรียนมีวินัย และขอบเขตที่เหมาะสมและมีการติดตามผลงานและพฤติกรรมของเด็กทุกคน
- การได้รับกำลังใจและกระตุ้นในการเรียนหรือกิจกรรมที่ดีจากผู้ปกครองและครู
- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความกระตือรือร้นในกิจกรรมสร้างปัญญา
- การทบทวนวิชาความรู้
- ความผูกพันกับโรงเรียน
- รักการอ่านหนังสือ

4. พลังครอบครัว มีตัวชี้วัด เช่น

- ครอบครัวให้การสนับสนุนด้วยความรักและผูกพัน
- สมาชิกในครอบครัวให้กำลังใจซึ่งกันและกันและปรึกษากันได้ทุกเรื่อง
- มีผู้ใหญ่นอกเหนือจากครอบครัวที่ให้การสนับสนุน
- ครอบครัวมีวินัย กรอบกติกาที่เหมาะสมและมีการติดตามสมาชิกในครอบครัว
- ได้รับการติดตามเรื่องการเรียนเป็นอย่างดีจากผู้ปกครองทั้งคำแนะนำ และการติดตามประเมิน รู้สึกอบอุ่นปลอดภัยในการใช้ชีวิตที่บ้าน

5. พลังชุมชน มีตัวชี้วัด เช่น

- ผู้ใหญ่ที่อยู่ในชุมชนเห็นคุณค่าและให้ความสำคัญ

- ได้รับแรงใจที่ดีจากเพื่อนบ้าน
- ได้รับมอบหมายกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม
- บ้านเพ็ญประโยชน์ให้ชุมชน
- รู้สึกอบอุ่น ปลอดภัยในการใช้ชีวิตที่ชุมชนท้องถิ่น
- ชุมชนแวดล้อม มีวินัย และขอบเขตที่เหมาะสมและติดตามพฤติกรรมมวลสมาชิก รวมทั้งตัววัยรุ่น
- ผู้ใหญ่เป็นแบบอย่างที่ดี

และจากการวิจัยเรื่องคุณภาพวัยรุ่น : กรณีศึกษานักเรียนสายสามัญ-สายอาชีพในเขต กรุงเทพมหานคร และในจังหวัดชลบุรี เชียงใหม่ นครราชสีมา และสงขลา โดยอาศัยเครื่องมือตัวชี้วัด คุณลักษณะของคุณภาพวัยรุ่น (Development Assets) พบว่า

5 ลำดับแรกของคุณค่าที่วัยรุ่นประเมินตัวเองมีมากที่สุด คือ

- ลำดับที่ 1 ได้รับความรักและการสนับสนุนจากครอบครัว ร้อยละ 93.7
- ลำดับที่ 2 พ่อแม่หรือผู้ปกครองมีส่วนช่วยเหลือให้ประสบความสำเร็จในการเรียน ร้อยละ 91.1
- ลำดับที่ 3 พ่อแม่หรือผู้ปกครองและครูช่วยผลักดันให้ทำในสิ่งที่ดี ร้อยละ 89.5
- ลำดับที่ 4 ชอบที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ร้อยละ 88.4
- ลำดับที่ 5 ต้องการรับผิดชอบการเรียนให้ดีที่สุด ร้อยละ 88.1

5 ลำดับแรกของคุณค่าที่วัยรุ่นประเมินตัวเองมีน้อยที่สุด คือ

- ลำดับที่ 1 ได้ร่วมกิจกรรมในชุมชนอย่างน้อย 1 ชม. ต่อสัปดาห์ ร้อยละ 28.2
 - ลำดับที่ 2 ได้รับมอบหมายหน้าที่ที่มีประโยชน์และคุณค่าที่ดีต่อชุมชน ร้อยละ 29.1
 - ลำดับที่ 3 เพื่อนบ้านมีส่วนรับผิดชอบที่จะติดตามเฝ้าระวังพฤติกรรม (ให้อยู่ในกรอบที่เหมาะสม) ร้อยละ 41.2
 - ลำดับที่ 4 มีกิจกรรมทางศาสนาหรือทางจิตวิญญาณ (เช่น กิจกรรมวัด สวดมนต์ ฟังธรรมนั่งสมาธิ) อย่างน้อย 1 ชม. ต่อสัปดาห์ ร้อยละ 41.5
 - ลำดับที่ 5 พุดความจริงเสมอ ถึงแม้ว่าบางครั้งมันจะไม่ง่ายก็ตาม ร้อยละ 51.9
- นอกจากนี้สิ่งที่วัยรุ่นอยากปรับปรุงตนเองมากที่สุด 3 ลำดับแรก คือ 1) ขยันเรียนหนังสือให้มากขึ้น 2) การควบคุมอารมณ์ของตนเอง และ 3) ทำให้พ่อแม่ภูมิใจและยอมรับ

ฝ่ายเลขานุการฯ พิจารณาเห็นว่า การสร้างคุณลักษณะที่ดีของวัยรุ่น เป็นความจำเป็นอย่างมาก และเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้วัยรุ่นครอบครัวและสังคมเกิดภูมิคุ้มกันที่แข็งแรง เพื่ออนาคตของประเทศชาติ

ต่อไปอย่างยิ่ง กลยุทธ์ในการสร้างคุณลักษณะที่ดีของวัยรุ่น จะช่วยป้องกันและแก้ไขปัญหาเด็ก เยาวชน และ ครอบครัวได้อย่างยั่งยืน ดังนั้น ควรที่ กยช. จะสนับสนุนแนวทางการดำเนินงานให้เป็นประเด็นระดับชาติ โดยให้มีการประสานความร่วมมือระหว่าง สสส. กระทรวงที่เกี่ยวข้อง และ พม. โดย สท. เป็นแกนกลางในการ จัดทำเป็นยุทธศาสตร์ เพื่อพิจารณาใช้เป็นประเด็นในการจัดวาระเพื่อเด็กและเยาวชน และในระยะยาวต่อไป

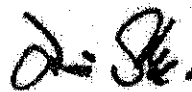
กรรมการฯ มีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ พอสรุปได้ดังนี้

1. นำแผนต่าง ๆ ที่มีอยู่มาตรวจสอบว่ามีตัวชี้วัดใดที่ตรงกัน และตัวชี้วัด 40 ตัว ครอบคลุมหมดทุกด้านหรือไม่ หากไม่ครบหรือขาดตกบกพร่องหรือไม่สมบูรณ์อาจต้องพิจารณาว่าจะ นำมาใช้ได้หรือไม่หรือต้องปรับปรุง เนื่องจากตัวชี้วัดบางตัวเป็นตัวชี้วัดของทางตะวันตกอาจต้องปรับให้ เข้ากับทางตะวันออก

2. เห็นสมควรทำวิจัยเพิ่มเติมในเรื่องที่เป็นของเด็กไทยเนื่องจากงานชิ้นนี้จะอิงข้อมูลจาก ตะวันตกและเห็นสมควรทำวิจัยกับกลุ่มเด็กที่มีปัญหา เช่น เด็กในสถานพินิจ ด้วย

มติ มอบหมายให้คณะอนุกรรมการจัดทำวาระเพื่อเด็กและเยาวชน รับผิดชอบในการดู ภาพรวมตัวชี้วัดแต่ละตัวให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

เลิกประชุมเวลา 16.00 น.

(นายกิตติ สมานไทย)

ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์

เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ

กรรมการและเลขานุการ

Checklist การตรวจสอบเรื่องที่น่าเสนอคณะรัฐมนตรี

ของสำนักวิเคราะห์การประชุมคณะรัฐมนตรี

หน้า/1

เรื่อง กรณีเสนอขอแก้ไขร่าง พ.ร.บ. ๕๓/๒๕๖๑

รายละเอียด	วันที่/เวลา	ระดับความยุ่งยากของการปฏิบัติ ระดับความเสี่ยง
1. ผบท. ส่งเรื่องให้ ผอ.สวค. (ไม่เกิน 15 นาที)		☐ A ☐ B ☐ C ☐ D
2. ส่งเรื่องให้เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ ฯ ที่ได้รับมอบหมาย (ไม่เกิน 20 นาที)	25/5/60	☐ มี ☐ ไม่มี
3. - ประธานเจ้าของเรื่องขอให้แก้ไขรายละเอียด/ ส่งเอกสารเพิ่มเติม - ได้รับรายละเอียด/เอกสารเพิ่มเติม	25/5/60	ชื่อ จนท. โทร.
4. ขอ File จากกระทรวง/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง		ชื่อ จนท. โทร.
5. เข้าข่ายประเภทเรื่องที่ต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีหรือไม่ (พระราชกฤษฎีกา มาตรา 4) ☒ ใช่ → ข้อ..... ☐ ไม่ใช่ → ส่งคืน		
6. ผู้ลงนามในหนังสือถูกต้องตามพระราชกฤษฎีกาหรือไม่ (พระราชกฤษฎีกา มาตรา 6) ☒ ถูกต้อง ☐ ไม่ถูกต้อง → ส่งคืน		
7. วันที่ของหนังสือต้นเรื่อง กับวันที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีรับเรื่อง เกิน 3 วันหรือไม่ ☒ ไม่เกิน ☐ เกิน → แจ้งให้เจ้าของเรื่องเปลี่ยนแปลง/แก้ไข		
8. จำนวนเอกสารประกอบเรื่องที่เสนอคณะรัฐมนตรีครบถ้วนตามที่กำหนดหรือไม่ (ระเบียบ ข้อ 7) ☒ ครบถ้วน ☐ ไม่ครบถ้วน → แจ้งให้เจ้าของเรื่องจัดทำเพิ่มเติม		
9. สำเนาสำคัญในหนังสือครบถ้วนหรือไม่ (ระเบียบ ข้อ 13) ☒ ครบถ้วน ☐ ไม่ครบถ้วน → ให้สอบถามและขอข้อมูลเจ้าของเรื่องเพิ่มเติม		
10. ประเด็นที่จะขอให้คณะรัฐมนตรีมีมติชัดเจนหรือไม่ (พระราชกฤษฎีกา มาตรา 10) ☒ ชัดเจน ☐ ไม่ชัดเจน → แจ้งให้เจ้าของเรื่องจัดทำเพิ่มเติม		
11. เป็นเรื่องที่หน่วยงานเจ้าของเรื่องขอความเห็นชอบหรือขออนุมัติจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อนที่จะเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาหรือไม่ (ระเบียบ ข้อ 9) ☒ ใช่ ☒ ไม่ใช่		
12. สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเห็นว่าจำเป็นต้องมีข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือไม่ (ระเบียบ ข้อ 10) ☐ ไม่ต้อง ☒ ต้อง (กรอกข้อมูล ข้อ 13)		
13. ถามความเห็น หน่วยงาน (ไม่เกิน 3 วันทำการ นับแต่วันถัดจากวันที่ จวค. ได้รับเรื่อง ต้องส่งหนังสือถามความเห็น หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง)	ครบกำหนดวันที่ (ในการกำหนดวันตอบให้คำนึงว่า จะต้องเป็นวันที่ก่อนวันเข้า ครม. ไม่น้อยกว่า 5 วัน)	คาดว่าจะเสนอ ครม. วันที่ 25/5/60 คาดว่าจะเสนอ ผอ.กลุ่ม วันที่ 25/5/60 คาดว่าจะเสนอ ผอ.สวค. วันที่ 25/5/60
ชื่อหน่วยงานที่ถามความเห็น ๒ กก ๑๕ กก ๐๕ สส ๑๗/๕ ส-๑๕ กก		ถามความเห็นเมื่อวันที่ 25/5/60
17. เป็นเรื่องที่มีคณะกรรมการพิจารณาหรือไม่ (ระเบียบ ข้อ 12) ☒ ไม่ใช่ ☐ ใช่ ทั้งนี้ ☐ มีความเห็น/รายงานการประชุม ☐ ไม่มีความเห็น/รายงานการประชุม → ☐ ขอเพิ่มเติม ☐ ส่งเรื่องให้ คกก. พิจารณาก่อน		

18.	ความเห็นเบื้องต้นของเจ้าหน้าที่วิเคราะห์ ฯ ในการจะสรุปเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา ☐ จัดประชุมหารือหาข้อยุติก่อนนำเสนอคณะรัฐมนตรี ☒ ดำเนินการต่อไปโดย ☒ เสนอพิจารณา ☐ เสนออนุมัติตามมาตรา 7 ☐ เสนออนุมัติตามมติ 13 ธ.ค. 2520 หรือวาระทั่วทั้ง ☐ เสนอ คกก. เพื่อพิจารณาถ้อยแถลงที่แต่งตั้งตามมาตรา 5 ก่อนเสนอ ครม.พิจารณาอนุมัติ/เห็นชอบต่อไป ☐ เสนอคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี หรือพิจารณา ☐ ส่งคืน ☐ e2 กรณีข้อมูลไม่ถูกต้อง ครบถ้วน ☐ e3 กรณีไม่เข้าข่ายต้องเสนอ ครม. ☐ e4 ตามมติ คกก. ให้ไปจัดทำเรื่องใหม่ ☐ e5 ตามคำสั่ง นรม./ร.นรม. ให้ไปจัดทำเรื่องใหม่ ☐ e6 ลคร. สั่งยุติเรื่อง ☐ e7 กรณีขุบสก ☐ e8 กรณีเปลี่ยน ครม. ทั้งชุด ☐ e9 กรณีปรับ รมต.
-----	--

	ครั้งที่ 1 (วันที่/เวลา)	ครั้งที่ 2 (วันที่/เวลา)	หมายเหตุ
19.	ส่งร่างบันทึก/สรุปวาระให้ ผบ.ท.		
20.	ส่งร่างบันทึก/สรุปวาระให้ จวค.		
21.	เสนอบันทึก/สรุปวาระ/เรื่อง ผอ./ผอ.กลุ่ม	๙ มี.ค. ๕๑	
22.	ผอ.กลุ่ม ผ่านเรื่อง	๙ มี.ค. ๕๑	
23.	ชช.สวค. ผ่านเรื่อง	๙ มี.ค. ๕๑	
24.	ผอ.สวค. ผ่านเรื่อง		
25.	ลคร. ลงนาม	๙ มี.ค. ๕๑	
26.	เสนอบันทึก นรม./รอง-นรม. ลงนาม		

14.	ลักษณะเรื่องตาม มาตรฐานเวลาในการ ดำเนินการจัดทำเรื่อง	ระยะเวลาดำเนินการตามมาตรฐานเวลา		วิธีการนับการจัดทำเรื่อง (นับเฉพาะวันทำการ)
		จัดทำเรื่อง ...วัน	ถามความเห็นภายในวัน	
(ร)	☒ เร่งด่วน ไม่เกิน 2 วัน	☐ 1. เสร็จตามเวลา	(A) ☐ เป็นไปตาม มาตรฐานเวลา	*1) มีถามความเห็น ช่วงแรก วันถัดจากวันที่ จวค. รับเรื่องถึงวันที่ ส่งหนังสือถามความเห็น ช่วงสอง วันถัดจากวันที่ครบกำหนดให้หน่วยงาน ตอบความเห็น ถึงวันที่ ลคร. ลงนามในบันทึก 2) ไม่ถามความเห็น นับตั้งแต่วันถัดจากวันที่ จวค. รับเรื่อง ถึงวันที่ ลคร. ลงนามในบันทึก
(ป)	☐ ปกติ (ไม่ยุ่งยาก) ไม่เกิน 7 วัน	☒ 2. ไม่เสร็จตามเวลา	(B) ☐ เกินมาตรฐาน	
(ย)	☐ ปกติ (ยุ่งยาก) ไม่เกิน 10 วัน	☐ 3. เสร็จเร็วกว่า มาตรฐานเวลา	วิธีนับการถามความเห็น นับตาม * 1) เฉพาะช่วงแรก	

15.	รวมระยะเวลาทั้งกระบวนการ (นับเฉพาะวันทำการ)
	☒ จำนวนวันตั้งแต่ สลค. รับเรื่องจนถึงวันเข้า ครม. 1 วัน

16.	รับมติ (ตัวจริง) วันที่ 14 มี.ค. ๕๑ เวลา 14.00 น. มติ ครม. วันที่ 8 มี.ค. ๕๑ เสนอ ส.ย.ย.ย.ย.ย. วันที่ 15 มี.ค. ๕๑ ออกเลข ส. ย.ย.ย.ย.ย. วันที่ วาระ	จำนวน 6หน่วยงาน ชื่อหน่วยงาน พม. 1๑ ท.๗ มท. 0๕ ๕๕ ๕๐๕. ๕.๗ ☐ เขียน (ว) ☐ เขียน (ว.ร) ☐ FAX ส่งหน่วยงานเจ้าของเรื่อง ☐ FAX ส่งหน่วยงานเจ้าของเรื่อง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ☐ FAX เขียนหมด ☐ ส่ง Email.....	การยืนยันมติคณะรัฐมนตรี (มาตรฐานเวลา 3 วันทำการ นับแต่วันถัดจากวันที่ได้รับมติ) ☐ 1. แล้วเสร็จตามมาตรฐานเวลา ☐ 2. ไม่แล้วเสร็จตามมาตรฐานเวลา ☒ 3. เสร็จเร็วกว่ามาตรฐานเวลา
-----	---	--	--